

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-897/3018

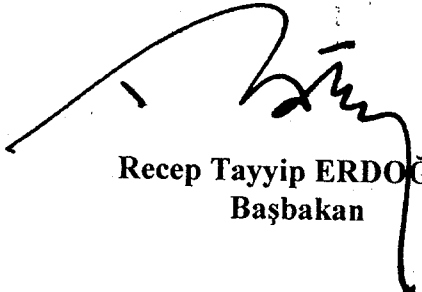
Ankara

23 / 6 / 2004

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 15/6/2004 tarihinde kararlaştırılan "Bazı Kanunlarda ve 178 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

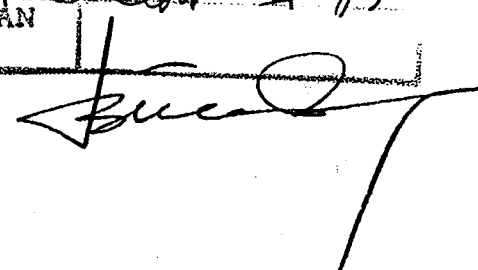
Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)
- 3-Disket

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	
Esas Kom.	- Plan ve Bütçe
Tarih	29-6-2004 1/840
K. Md.	K. Md. 1/840
BAŞKAN	

GENEL GEREKÇE

Ülkemiz vergilendirmede bir yapılanma süreci içerisinde bulunmaktadır. Bu süreç bir strateji çerçevesinde yürütülmektedir. Bu stratejinin üç aşaması bulunmaktadır. Birincisi kısa vadede ekonominin önünü tıkayan vergi düzenlemelerinin ortadan kaldırılması olup, bu aşama mali milat uygulaması kaldırılarak tamamlanmış bulunmaktadır.

Stratejisinin ikinci aşaması ekonomide güven ortamını sağlayacak vergisel düzenlemelerin yapılmasıdır. Bu aşama da vergi barışı sağlanarak gerçekleştirilmiştir.

Stratejisinin üçüncü ve son aşaması; vergi sistemindeki yapısal sorunların giderilmesi, vergi idaresinin çağdaş ve etkin bir yapıya kavuşturulması, mükellef ihtiyaçlarının karşılanması, sürdürülebilir bir büyüme ve istihdam artışı için yatırım ortamının iyileştirilmesi, ekonomik ve teknolojik gelişmelerin yarattığı imkanların vergilendirmede kullanılmasını sağlayacak düzenlemeleri içermektedir.

Sürecin üçüncü aşaması kapsamında;

- Enflasyon muhasebesi uygulaması başlatılmış,
- Gelişmişlik düzeyi göreceli olarak düşük illerimiz için yatırım ve istihdam teşviki getirilmiş,
- Eğitim, sağlık, kültür ve spor alanlarındaki gelişmeyi teşvik amacıyla yapılan vergisel düzenlemelerle önemli kolaylıklar sağlanmış,
- Başta yatırım indirimi ve ihracat ve döviz kazandırıcı faaliyetlerle ilgili teşvikler, basit, etkin ve otomatik işler hale getirilmiş,
- Teknolojik gelişmişliğin teşvik edilmesi çerçevesinde teknoparklardaki yazılım ve ar-ge faaliyetleri için yeni teşvikler getirilmiş,
- Kurum kazançları üzerindeki vergi yükü önemli ölçüde düşürülmüş,
- Otomotiv sektörüne, deniz ve hava ulaşımını teşvik edici düzenlemeler yapılmıştır.

Bu tasarı ve bu tasarıyla eş zamanlı olarak hazırlanmış olan vergi idaresinin yeniden yapılandırılmasına yönelik düzenlemeleri içeren tasarı ile vergi reform sürecinin üçüncü aşamasında önemli bir mesafe alınmış olacaktır.

Tasarı yürütme ve yürürlük maddeleri hariç 58 maddeden oluşmaktadır. Tasarıda yer alan düzenlemelere ilişkin açıklamalar ana hatlarıyla aşağıda yer almaktadır.

Yurt dışı kazançlar üzerindeki ekonomik çifte vergilendirme, bu kazançların Türkiye'ye aktarılmasının önünde önemli bir engel oluşturmaktadır. Bu kazançların Türkiye'ye aktarılmasını ülkemiz ekonomisine kazandırılması için söz konusu kazançlarla ilgili istisna düzenlemesi yapılmaktadır. Öte yandan, diğer ülke yatırımcılarının başka ülkelerdeki yatırımlarını Türkiye üzerinden yürütmesini ve ülkemiz yatırımcılarının uluslararası yatırımlarını doğrudan Türkiye üzerinden yapmalarını sağlamaya yönelik düzenleme yapılmaktadır. Böylece, sadece vergisel nedenlerle ülke kaynaklarının başka ülkelere aracılığı

ile uluslararası yatırıma yönelmesine yol açan unsurlar ortadan kaldırılarak bu şekilde ortaya çıkacak ekonomik kayıpların giderilmesi, aynı zamanda diğer ülke yatırımcılarının Türkiye'yi yatırım üssü olarak seçmeleri sonucu ortaya çıkacak ekonomik katkıların ülke ekonomisine kazandırılması amaçlanmaktadır.

Teknoloji alanında yeterli gelişmenin sağlanamıyor olması, ülkemiz ekonomisi için öncelikle önemli bir kaynak aktarımı sonucunu doğurmakta sağlıklı ekonomik büyümeye imkan vermemektedir. Araştırma ve geliştirme harcamalarının düşük düzeyde kalması teknoloji geliştirme alanındaki yetersizliğimizin en önemli nedenidir. Bu türden harcamaların özel sektör tarafından yapılmasını teşvik etmek için öteden beri faizsiz vergi ertelemesi formunda uygulanan teşvik, enflasyon ve buna paralel olarak faiz oranlarının düşmesi nedeniyle önemini kaybetmiştir. Bu nedenle bu teşvik unsuru yeniden düzenlenerek yapılan harcama tutarına bağlı olarak daha etkin bir sistem getirilmiştir.

Vergi reform sürecinin önceki aşamalarında eğitim alanında ciddi vergi teşvikleri sağlanmıştır. Ülkemizin geleceği olan çocuklarımızın eğitimi her şeyden öncelikli olup bu tasarı ile de bu alandaki teşviklere devam edilmektedir. Bu kapsamda özel sektörün eğitim alanında yaptıkları yatırımlardan elde ettikleri gelirler beş yıl süre ile vergiden istisna edilmektedir.

Uygulamada mükelleflere yönelik önemli kolaylıklar getiren diğer bazı düzenlemeler kapsamında;

- Herkes tarafından bilinen zor durum hallerinde sağlanan kolaylıklardan yararlanılabilmesi için başvuru zorunluluğu kaldırılmakta, sistemin otomatik olarak devreye girmesi sağlanmaktadır.

- Mücbir sebep dönemlerinde birden fazla vergilendirme dönemi için tek bir beyanname verilmesi imkanı getirilmekte, bu beyanname üzerinden tahakkuk eden verginin ödenmesinde kolaylık sağlanmaktadır. Böylece bir takvim yılının 12 ayına ait 24 adet muhtasar ve KDV beyannamesi yerine iki beyanname verilmesi yeterli olacaktır.

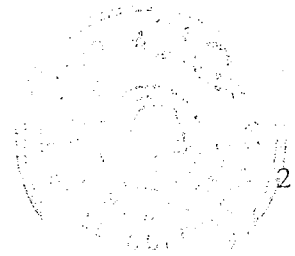
Tasarı ile ayrıca;

- Katma Değer Vergisi Kanununda yapılan değişikliklerle; deniz ve hava limanlarının inşası, yenilenmesi ve genişletilmesi ile ilgili olarak vergi istisnası getirilmiş, deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan hizmetler tam istisna kapsamına alınmış, kıymetli maden arama faaliyetlerine yönelik istisna öngörülmüştür.

- Özel Tüketim Vergisi Kanununda yapılan değişikliklerle; malul ve engellilere yönelik olarak uygulanan vergi istisnasının kapsamı genişletilmiş, çok amaçlı olarak kullanılan araçlar ile ilgili mevcut vergileme rejiminin yarattığı adaletsizlik ve rekabet eşitsizliği giderilmiştir.

- İhracatçıların kapatılamayan ihracat taahhütleri nedeniyle karşı karşıya kaldıkları kaynak kullanımı destekleme fonu ve banka ve sigorta muameleleri vergisiyle ilgili sorunları giderilmektedir.

- Toplumsal uzlaşmaya dayalı bir vergi sistemi oluşturulmasında önemli fonksiyonlar üstlenmesi beklenen Vergi Konseyi yasal bir statüye kavuşturulmuştur.

- Enflasyon muhasebesi ve kayıt dışı ekonomiyle mücadeleye ilişkin düzenlemeler ile diğer bazı düzenlemelerin uygulanması sürecinde ortaya çıkan ihtiyaçlara cevap verecek yeni düzenlemeler yapılmaktadır.

- Hazine arsa ve arazilerinin ekonomiye kazandırılması çerçevesinde tarım arazilerinin köylümüze satışı kolaylaştırılmakta, tarım reformu kapsamında kalan tarım arazilerinin satılabilmesi imkanı getirilmekte, konut amaçlı arsa ve arazi satışlarındaki yasal engeller ortadan kaldırılarak vatandaşlarımızın ucuz konut arsası edinebilmesi sağlanmakta, belediyeler de planlı arsa üretme imkanına kavuşmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddede yapılan değişiklik ile mücbir sebep sayılan haller nedeniyle il, ilçe, bölge, mahalde bulunan veya afete maruz kalan mükellefler için mücbir sebep hali ilan etmeye ve mücbir sebep hali kapsamına giren dönemlere ilişkin beyannameleri bir veya birden fazla beyannamede toplu olarak verdimeme ve bu beyannamelere ilişkin yeni beyanname verme süreleri belirlemeye veya mücbir sebep halinin devam ettiği süre içerisinde beyanname verme süreleri geçmiş bulunan geçici vergi beyannamelerinin yıl sonunda verilerek ilgili hesap dönemi beyannamelerinden mahsup edilme işlemine gerek kalmayacağından geçici vergi beyannamelerini hiç verdimemeye ve bu yetkileri vergi türleri ve işyerleri itibarıyla kullanmaya ilişkin olarak Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Böylece, mücbir sebep sayılan hallerin meydana geldiği il, ilçe, bölge, mahalde bulunan veya afete maruz kalan vergi mükellefleri için mücbir sebep hali ilan edilecek ve birden fazla dönemlere ait mevcut mevzuata göre her dönem için ayrı ayrı alınması gereken beyannamelerin tek bir beyannamede topluca alınmasına imkan sağlanarak tarh, tahakkuk ve tahsil işlemleri kolaylaşmış olacak veya mahsup dönemi geçmiş olan geçici vergi beyannameleri hiç alınmayabilecektir.

Bu yetkiler, vergi türleri ve mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde bulunan işyerleri itibarıyla kullanılabilir. Yetkinin işyerleri itibarıyla kullanılmasında, mükellefiyet kaydının bulunduğu il veya ilçe kastedilmediğinden yeni düzenleme hükümleri mücbir sebep halinin meydana geldiği yerde bulunan işyerleri ile ilgili vergi ödevleri için geçerli olacak, ancak mükelleflerin mücbir sebep hali ilan edilen yerler dışındaki işyerleri için bu hükmün uygulanması söz konusu olmayacaktır.

Madde 2 - Vergi Usul Kanununun 13 üncü maddesinde mücbir sebep halleri sayılmış olup, sayılan sebeplere benzer durumlar da mücbir sebep hali olarak kabul edilmiştir. Vergi ödevlerinin yerine getirilmesi sırasında ortaya çıkmakla beraber mücbir sebep hali kapsamı dışında olan ve vergi ödevlerinin zamanında yerine getirilmesine engel olacak zor durum halleri nedeniyle süre vermeye ilişkin düzenleme ise Vergi Usul Kanununun 17 nci maddesinde yer almaktadır.

Maddede zor durumun tanımı yapılmadığı gibi zor durum halleri de tek tek sayılmamıştır. Zor durum halinin olup olmadığı idarenin takdir ve yetkisine bırakılmıştır.

Mevcut madde idareye ferdi olarak zor durum hali ile karşılaşan mükellef veya vergi sorumlularının süre bitmeden önce yazılı olarak başvuruda bulunmaları halinde kanuni sürenin bir katını geçmemek üzere süre vermeye ilişkin yetki tanımaktadır..

Vergi ödevlerinin yerine getirilmesi sırasında meydana gelen ve mücbir sebep hali kapsamında değerlendirilemeyen ancak, mükellef veya vergi sorumlularının vergi ile ilgili ödevlerini zamanında yerine getirmesine engel olacak mahiyette zor durum hali kapsamında değerlendirilen genel nitelikteki olaylarda, zor durumda kalan mükellef veya vergi sorumlularınca süre talepleri için ayrı ayrı dilekçe verilmesi ve vergi idaresince her bir süre talebinin incelenip sonuçlandırılması zaman ve iş gücü kaybına neden olmakta, ayrıca, durum hali ile karşılaşan mükellef veya vergi sorumlularını müşkül durumda bırakmaktaydı. Bu düzenlemeyle söz konusu sorunların ortadan kaldırılması amaçlanmıştır.

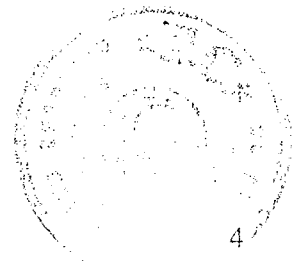
Bu düzenlemeyle maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikte kanuni sürenin bir aydan az olması halinde bir ayı geçmemek üzere süre verilmesine imkan tanınmakta, üçüncü fıkrasındaki değişiklik de genel nitelikteki olayların zor durum kapsamında değerlendirilmesi halinde, Maliye Bakanlığına bu olaydan etkilenen belli bölgede, sektörde ya da iş kolunda bulunan mükellef ve vergi sorumluları ile belli mükellef gruplarına yazılı talepte bulunma şartı aranmaksızın süre verme yetkisi verilmiş bulunmaktadır.

Madde 3 – Maddeye eklenen fıkralar ile mükellef veya Maliye Bakanlığınca elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verilmiş gerçek veya tüzel kişiler tarafından beyannamelerin elektronik ortamda düzenlenerek gönderilmesi halinde, elektronik ortamda tahakkuk fişinin düzenleneceği, düzenlenen tahakkuk fişinin beyannameyi gönderene iletileceği, bu iletiyle tahakkuk fişinin mükellefe tebliğ edilmiş sayılacağı hususları hüküm altına alınmış bulunmakta, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi hususunda Maliye Bakanlığı yetkili kılınmakta ve madde başlığı da buna göre yeniden düzenlenmektedir.

Madde 4- Maddede yapılan değişiklikte doğal afetler nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen bölge, il, ilçe ve mahallerde mükellefiyet kaydı bulunanların mücbir sebep hali kapsamına giren dönemlere ilişkin beyannamelerini bir veya birden fazla beyanname olarak vermeleri halinde, bu beyannamelere istinaden tahakkuk ettirilen vergilerin ödenmesi hususunda mükelleflere kolaylık sağlanmış olacaktır.

Madde 5- Maddede yapılan değişiklikte, yatırım indirimi ve döviz kazandırıcı faaliyetler için uygulanan damga ve harç istisnası gibi şarta bağlı olarak uygulanan istisnalardan yararlanılması durumunda, bu istisna hükümlerinin ihlal edilmesi sonucu tahsil edilmeyen vergi, resim ve harçlara ilişkin zamanaşımı süresi açıklığa kavuşturularak, uygulamada bu hususta meydana gelebilecek tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır. Bu düzenleme, yatırım indirimi uygulamasında değişikliğe yol açmamaktadır.

Madde 6- Sürekli yükümlülüğe tabi olan gerçek ve tüzel kişilere, işe başlama bildirimi üzerine nüfus ve kimlik bilgilerine dayanılarak, vergi dairelerince vergi kimlik numaraları verilmekte ve bu suretle mükellefiyet kayıtları tesis edilmektedir. Ancak, ilk mükellefiyet tesisinde kişilerin gerçekte hiçbir ticari ve mesleki faaliyeti olmadığı halde, sadece sahte belge düzenlemek amacıyla kayıt yaptırdıklarını bilmek ve tespit etmek mümkün olmadığından, müracaatları üzerine kayıtları yapılmaktadır. Bu kişilerin sahte belge düzenlediği hususu, daha sonraki tarihlerde vergi inceleme elemanlarının yaptıkları araştırmalar ve incelemeler sonucunda ortaya çıkarılabilmekte olup, bu durumun tespiti halinde ilgililer hakkında vergi inceleme raporu ile birlikte kaçakçılık suçu raporu da düzenlenerek savcılıklara suç duyurusunda bulunmaktadır.

Maddenin mevcut halinde yer alan düzenlemeye göre, faaliyetlerine son verdiği ve başka bir faaliyeti olmadığı halde işi bırakma keyfiyetini vergi dairesine bildirmeyen mükelleflerin, yapılacak araştırmalar sonucunda bu durumlarının vergi dairesince tespiti halinde, kayıtları re'sen silinebilmektedir. Bununla birlikte, sahte belge ticareti yapan kişiler beyannamelerini posta yoluyla vergi dairesine gönderdiklerinden ve bu yönüyle vergi dairesi kayıtlarında faal göründüklerinden sicil kayıtlarının terkinin açısından herhangi bir işlem yapılamamaktadır. Bu kişilerin beyannamelerinde gösterdikleri adresler ya hayali adresler olmakta veya başka kişilere ait bulunmaktadır. Sürekli adres değiştiren ve seyyar olan bu kişilere yapılan araştırmalarda da ulaşılamamaktadır. Sahte belge düzenleme faaliyeti sadece vergi idaresini aldatmakla ve kamu düzenini bozmakla kalmamakta aynı zamanda iyi niyetli mükelleflerin de mağduriyetine neden olmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında önerilen değişikliklerle, gayri faal mükelleflerin yanı sıra, gerçekte herhangi bir ticari, zirai, mesleki faaliyeti olmadığı halde sadece sahte belge ticareti yapmak üzere mükellefiyet tesis ettiren kişilerin de kayıtlarının silinmesine imkan sağlanmaktadır. Kayıtları silinmesi öngörülen bu iki grup mükelleften, gayri faal olduğu halde keyfiyeti vergi dairesine bildirmeyenlerin kayıtları, başka bir adreste faaliyet göstermediklerinin tespitine bağlı olarak, herhangi bir inceleme raporu aranılmaksızın silinebilecekken, sahte belge ticareti yaptıkları tespit edilenlerin kayıtlarının silinebilmesi için mutlaka vergi inceleme elemanınca düzenlenmiş bir raporun varlığı ve inceleme elemanının bu kişilerin kayıtlarının silinmesi gerektiğine ilişkin önerisi aranacaktır.

Maddenin yeniden düzenlenen ve üçüncü fıkra olarak eklenen hükmünde, kayıtları silinen mükelleflerin kayıtlarının silindiği tarihten önceki yükümlülüklerinin ortadan kalkmayacağı ve bu tarihten sonra faaliyette bulunduklarının tespiti halinde de bu dönemlere ilişkin vergilendirmeye engel teşkil etmeyeceği belirtilmek suretiyle, bu kişilerin vergiye tabi işlemlerinin tespiti halinde geriye yönelik vergilendirme yapılmasının da mümkün olduğu hususuna açıklık getirilmektedir. Diğer taraftan, mükellefiyet kayıtlarının bu şekilde silinmesinin sahte belge düzenleme fiilini işleyenler hakkında cezai takibat yapılmasına da engel teşkil etmeyeceği hususu, herhangi bir tereddüde yer vermemek amacıyla, madde metninde açık olarak belirtilmiştir.

Maddenin dördüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle, gayri faal olmaları veya münhasıran sahte belge düzenlemeleri nedeniyle kayıtları idarece silinen mükelleflerin kimlik bilgileri ile bastırılmış oldukları belgelere ve kullandıkları ödeme kaydedici cihazlara ilişkin bilgilerin Maliye Bakanlığı'nca internet veya benzeri araçlarla kamuoyuna duyurulması ve bu suretle üçüncü şahısların hukukunun korunması ve belge güvenliğinin sağlanması hedeflenmiştir.

Maddenin beşinci fıkrasında uygulamaya ilişkin usullerin Maliye Bakanlığı'nca belirleneceği hususu hükme bağlanmaktadır.

Madde 7- Madde ile Vergi Usul Kanununun 215 inci maddesi başlığı ile birlikte değiştirilmektedir. Madde yeni hali ile iki fıkradan oluşmaktadır. (1) numaralı fıkarda defter ve kayıtların Türkçe tutulmasının zorunlu olduğu, ancak Türkçe kayıtlar bulunmak kaydıyla başka dilden kayıt da olabileceği ve bu kayıtların vergi matrahını değiştirmeyecek şekilde tasdik ettirilecek diğer defterlere de yapılabileceği öngörülmektedir.

(2) numaralı fıkranın (a) bendi ile kayıt ve belgelerde Türk para biriminin kullanılmasının zorunlu olduğu; yurt dışındaki müşteriler adına düzenlenen ihracat belgeleri

haricinde, yabancı para ile düzenlenen belgelerde aynı gündeki Türk parası karşılığının da yer alacağı hüküm altına alınmaktadır. Böylece, yabancı para ile düzenlenen belgelerde uygulamanın nasıl olacağına açıklık kazandırılmaktadır.

(2) numaralı fıkranın (b) bendi ile maddede belirtilen kriterleri sağlayan işletmelerin kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına imkan sağlanmakta ve uygulama esasları gösterilmektedir. Bu düzenleme, yabancı sermayenin ülkemize gelmesinin önünde yer alan bir engelin daha kaldırılması amacıyla yapılmaktadır.

Madde 8 – 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin (4) numaralı bendinde yapılan değişiklik ve maddenin sonuna eklenen fıkra ile Maliye Bakanlığına, vergi beyannameleri ve bildirimlerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle İnternet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesi, beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracı kılınarak gönderilmesi hususlarında izin verme veya zorunluluk getirme hususlarında yetki verilmekte; söz konusu izin veya zorunluluk çerçevesinde gönderilen beyanname ve bildirimlerin, bu konuda mükellef veya vergi sorumlusu ile gönderme işini yapacak kişiler arasında özel sözleşme düzenlenmesi şartıyla mükellef veya vergi sorumlusu tarafından verilmiş sayılacağı hüküm altına alınmaktadır.

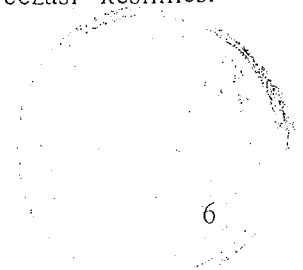
Madde 9 – 213 sayılı Kanunun mükerrer 298 nci maddesinin (A) fıkrasının (2) numaralı bendinin (g) alt bendinde yer alan “düzeltme tarihindeki” ibaresi, “borcun alındığı tarihteki” olarak değiştirilmekte ve böylece yabancı para üzerinden borçlanmalarda reel olmayan finansman maliyetinin; TEFİ artış oranının, borcun alındığı tarihteki Türk Lirası karşılığına uygulanması suretiyle hesaplanması sağlanmaktadır.

Maddenin (A) fıkrasının (5) numaralı bendinin beşinci paragrafının ikinci cümlesinde yapılan değişiklik ile mükelleflere, öz sermaye kalemlerine ait enflasyon fark hesaplarında yer alan tutarları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edebilmelerine imkan sağlanmış olmaktadır.

Maddenin (A) fıkrasına eklenen (9) numaralı bent hükmüyle de münhasıran sürekli olarak işlenmiş altın, gümüş alım-satımı ve imali ile iştigal eden mükelleflerin, Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 nci maddesinin (A) fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan enflasyon düzeltmesi yapılabilmesi için gerekli olan şartların gerçekleşip gerçekleşmediğine bakılmaksızın, enflasyon düzeltmesi yapmaları imkanı sağlanmaktadır. Esas faaliyeti altın veya gümüş alım satımı ve imali olan mükelleflerin bu faaliyetleri sırasında platin veya kıymetli taş gibi esasen bu faaliyetlerinin bir cüzünü teşkil eden alım satım ve imal işleri de yapmaları bu hükmün uygulanmasına engel teşkil etmeyecektir.

Madde 10 – Bu madde ile 213 sayılı Vergi Usul Kanununun “Bilgi vermekten çekinenler ile 256, 257 ve mükerrer 257 nci madde hükmüne uymayanlar için ceza” başlıklı mükerrer 355 inci maddesinin sonuna yeni bir fıkra eklenmektedir.

Sözü edilen fıkra hükmüne göre, tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etme zorunluluğuna uymayan mükelleflerden her birine, her bir işlem için bu maddeye göre uygulanan cezalardan az olmamak üzere işleme konu tutarın %5’i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilmesi öngörülmüştür.

Ancak; maddede yer alan ve özel usulsüzlük cezası kesilmesine rağmen mecburiyetlerini yerine getirmeyen mükelleflere yeniden süre verilerek bu mecburiyetlerini yerine getirmelerinin tebliğ olunacağı, verilen sürede bu mecburiyetin yerine getirilmemesi halinde özel usulsüzlük cezalarının bir kat artırılarak uygulanacağına ilişkin hükmün, yeni eklenen fıkra uyarınca adlarına ceza kesilen mükellefler hakkında uygulanmayacağı da hüküm altına alınmış bulunmaktadır.

Madde 11 – 213 sayılı Vergi Usul Kanunun geçici 25 inci maddesine göre maddi duran varlıklar, mali duran varlıklar ve özel tükenmeye tabi varlıklar ile stokların maliyet veya alış bedelleri içinde yer alan ve tevsik edilebilen reel olmayan finansman maliyeti, ilgili varlığın maliyet veya alış bedelinden düşülmektedir. Ancak mükelleflerin reel olmayan finansman maliyetini tevsik edememeleri halinde, son beş hesap dönemi içinde aktive giren kıymetlerin maliyet bedeline dahil olan finansman giderlerinin reel olmayan kısımları; toplam finansman maliyetlerine, ilgili döneme ait TEFİ artış oranının dönem ortalama ticari kredi faiz oranına bölünmesi sonucunda belirlenen oranlar uygulanmak suretiyle bulunan tutarın, maliyet veya alış bedelinden düşülmesi suretiyle bulunmaktadır.

Söz konusu maddenin (c) bendinin 3 numaralı alt bendinde yapılan değişiklik ile reel olmayan finansman maliyetinin tevsik edilebilir olması halinde de yukarıda belirtilen yöntemin kullanılabileceği öngörülmekte; amortisman süresi bitmemiş olan kıymetlere ilişkin maliyet veya alış bedelinden düşülen reel olmayan finansman maliyetinin de 2004 ve sonraki yıllarda, beş yılda ve eşit taksitte dönem kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınacağı da belirtilmektedir.

Diğer taraftan, madde ile geçici 25 inci maddenin (h) bendinin sonuna yeni bir hüküm eklenmektedir. Eklenen hüküm ile Sermaye Piyasası Kurulu ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun yüksek enflasyon dönemlerinde mali tabloların düzeltilmesine ilişkin düzenlemelerine göre düzeltme yapanların Vergi Usul Kanuna göre ayırayabilecekleri tutardan fazla amortisman veya karşılık ayıramayacakları belirtilmektedir. Böylece, diğer kurumlar mevzuatına göre düzeltme yapan mükelleflerin farklı amortisman veya karşılık ayırmasının önüne geçilmiş olunacaktır.

Ayrıca, maddeye eklenen (l) bendi ile geçici 25 inci madde uyarınca düzeltilen kalemlerin elden çıkarılması halinde bunlara ilişkin enflasyon düzeltme farklarının maliyet olarak kabul edileceği, ancak amortisman tabi olmayan kıymetlerin düzeltilmiş değerinin altında bir bedelle satılması halinde, düzeltilmiş değerle düzeltme öncesi değer arasındaki farka isabet eden zararın gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde dikkate alınmayacağı öngörülmektedir.

Aynı maddenin (g) bendinin ikinci cümlesinde yapılan değişiklikle mükelleflere, öz sermaye kalemlerine ait enflasyon fark hesaplarında yer alan tutarları, düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edebilmelerine imkan sağlanmış bulunmaktadır.

Madde ile Vergi Usul Kanununa eklenen geçici 27 inci madde ile de 213 sayılı Kanunun mükerrer 354 ncü maddesinin bu Kanunun 50 nci maddesiyle yürürlükten kaldırılması nedeniyle uygulamada oluşabilecek tereddütleri ve karışıklıkları önlemek amacıyla bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce belge düzenine uyulmadığına ilişkin olarak yapılan tespitlere dayanılarak uygulanması gereken ancak henüz uygulanmamış olan işyeri kapatma cezalarının uygulanmayacağı, para cezasına çevrilmiş olup ödeme süresi geçmemiş olanların tahsil edilmeyeceği, tahsil edilmiş olanların da iade edilmeyeceği, kapatma

kararına karşı idari yargı organlarında açılıp henüz sonuçlanmamış olan davaların konusu kalmadığından, davaların ortadan kaldırılmasına karar verileceği hüküm altına alınmaktadır.

Madde 12- 6183 sayılı Kanunun 62 nci maddesi hükmü uyarınca, kamu alacaklarının takip ve tahsili amacıyla, amme borçlusunun mal varlığının tespit edilebilmesi için yurt çapında mal varlığı araştırması yapılması gerekmektedir. Borçlunun aciz halinin tespiti dahi bu araştırma sonucuna bağlanmıştır.

Mal varlığı araştırması bankaların şubeleri, belediyeler, tapu sicil müdürlükleri ve ilgili diğer kurumlar ile yazışarak yapılmaktadır. Bankaların genel müdürlükleri nezdinde haciz uygulaması yapılamaması, her ilde şubelerle ayrı ayrı ve doğrudan yazışmayı gerektirmektedir. Bir çok kurum ve kuruluş bilgisayar ve otomasyon sistemlerine henüz geçmediği için manyetik ortamda bilgi alışverişi mümkün olmamaktadır. Bu nedenle mal varlığı araştırması yapılırken ilgili kurum ve kuruluşlar ile tek tek yazışma yapılması gerekmektedir. Vergi dairelerinin gönderdiği mal varlığı araştırması/haciz yazılarının yanıtlanması, gerek gönderen gerekse işlemi yapacak olan kurum açısından zaman ve işgücü kaybına neden olmaktadır. Bunun yanı sıra her bir yazışmanın tamamlanması için gerekli olan kırtasiye ve posta masrafları toplamı bugün itibarıyla yalnızca Ankara ili için yaklaşık iki milyar lira civarında tutmaktadır. Bu araştırmanın ülke düzeyinde yapılması nedeniyle toplam masrafın yaklaşık olarak 40 milyar lirayı bulacağı tahmin edilmektedir. Mal varlığı araştırması/haciz yazılarına konu olan amme alacağı çoğu zaman bu rakamın altında olduğu için, amme alacağının tahsili için yapılacak giderler alacaktan fazla olmaktadır.

Maddeye eklenen fıkra ile, mal varlığı araştırması; araştırmanın şekli, alanı, kapsamı, alacağın türü ve tutarı itibarıyla sınırlandırılmak suretiyle yapılabilecek, bu sayede araştırmaya ilişkin yazışmaların sayısının azalmasıyla zaman ve işgücü kayıpları azaltılarak verimlik arttırılacak, buna paralel olarak amme alacaklarının tahsili daha da hız kazanacaktır. E-devlet projesinin sonuçlarının ortaya çıkmaya başlamasıyla birlikte, halen yazışma yapmak durumunda kalınan kurum ve kuruluşların otomasyon sistemleri kullanılmaya başlanacak, Maliye Bakanlığına tanınan bu yetki ile birlikte, bilfiil yazışmaya gerek kalmadan yapılacak araştırmalar bilgisayar ortamında sonuçlandırılabilir.

Diğer taraftan, Maliye Bakanlığına verilen yetki çerçevesinde amme alacağının türü ve alacaklı amme idareleri itibarıyla farklı düzenleme yapılabilecektir.

Ayrıca Maliye Bakanlığı bu yetkisini kullandığı takdirde amme alacağının takibi için yapılacak mal varlığı araştırması borçlunun sadece iş ve ikametgah adreslerinin bulunduğu iller ile sınırlı olabilecektir.

Buna paralel olarak da 6183 sayılı Kanunda düzenlenen aciz halinin tespitinde de bu sınırlama çerçevesinde yapılan mal varlığı araştırması dikkate alınacaktır.

6183 sayılı Kanunun tahsil zamanaşımı ve tahsil zamanaşımını kesen sebeplere ilişkin hükümleri bütün olarak ele alındığında, getirilen düzenleme ile verilen yetkiye istinaden, mal varlığı araştırmasının sınırlandırılmasına bağlı olarak bir kısım alacaklar zamanaşımına uğrayabilecektir. Ancak getirilen düzenleme ile hedeflenen amaçlar dikkate alındığında, bu alacakların takibi için yapılacak masrafların azaltılması ile alacağın zamanaşımına uğramasından doğabilecek kayıplar dengelenmiş olacaktır.

Madde 13- Ödeme kaydedici cihaz alma ve kullanma mecburiyeti, perakende ticaretle uğraşan veya hizmet ifa eden birinci ve ikinci sınıf tacirlere kanunla getirilen bir yükümlülüktür. Yapılan değişiklikle mükelleflerin söz konusu kanuni yükümlülüklerini yerine getirirken karşılaşacakları mali külfeti hafifletmeye yönelik bir tedbir olarak, kullanılmak üzere

alınan ödeme kaydedici cihazlar için %100'e kadar amortisman oranı seçebilme imkanı tanınmaktadır.

Madde 14- Tasarının bu maddesi ile öncelikle Katma Değer Vergisi Kanununun 13'üncü maddesinin başlığı yapılan yeni düzenlemeye uygun olarak "Araçlar, Kıymetli Maden ve Petrol Aramaları ile Ulusal Güvenlik Harcamaları ve Yatırımlarda İstisna" şeklinde değiştirilmektedir. Maddenin 5035 sayılı Kanunla mülga (b) bendi deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan hizmetlerin uluslararası rekabete etkisi dikkate alınarak tekrar madde kapsamına dahil edilmektedir. Maddenin (c) bendi ise altın, gümüş ve platin ile ilgili arama, işletme, zenginleştirme ve rafinaj faaliyetlerine yönelik teslim ve hizmetleri de kapsayacak hale getirilerek, ülke ekonomisi bakımından büyük önem taşıyan bu faaliyetlerin vergiden arındırılması sağlanmaktadır.

Ülkemizin coğrafi özellikleri nedeniyle büyük imkanlar vadeden deniz ve hava taşımacılığından beklenen gelişmenin sağlanabilmesi için limanlar ile hava meydanlarının sayı olarak artması ve kalite itibarıyla uluslararası standartlara yaklaşması önem taşımaktadır. Bu husus göz önüne alınarak, maddeye eklenen (e) bendi ile yeni liman ve hava meydanları yapılmasını ve mevcutların standartlarının artırılmasını teşvik amacıyla liman ve hava meydanlarının inşası, yenilenmesi ve genişletilmesi işlerini kendisi yapan veya yaptıran mükelleflere bu işlere ilişkin olarak yapılan mal teslimleri ve inşaat taahhüt işleri katma değer vergisi yönünden tam istisna kapsamına alınmıştır.

Ayrıca maddeye ilave edilen (f) bendi ile de iç ve dış güvenlik kuruluşlarına milli savunma ve iç güvenlik ihtiyacı için yapılacak silah, makine, cihaz, sistem ve benzeri alımların teslim ve hizmetler ile bu işlemleri yapacak olanlara işlemle ilgili olarak ifa edilecek teslim ve hizmetler istisna kapsamına alınmıştır. Maddede sayılan malların yurt dışından temin edilmesi, Katma Değer Vergisi ve Gümrük Kanunu hükümlerine göre istisna kapsamına girmekte, bu malların yurt içinden temininde ise katma değer vergisi uygulanması gerekmektedir. Bu durum, sözü edilen alımlarla ilgili ihalelere katılmak isteyen yerli sanayi kuruluşlarımız aleyhine bir rekabet eşitsizliğine yol açmaktadır. İleri teknoloji gerektiren, istihdam, katma değer ve döviz kazandırıcı özellikleri itibarıyla büyük imkanlar vadeden savunma sanayiinin ülkemizde gelişimini olumsuz yönde etkileyen bu rekabet eşitsizliğinin giderilebilmesi için, sözü edilen malların yurt içi teslimleri de ithalata paralel olarak istisna kapsamına alınmıştır. Uluslararası ihalelere konu olan iç ve dış güvenlik amacına yönelik mal ve hizmetlerin yurt içi ve yurt dışı alımlarda katma değer vergisi farkını ortadan kaldıran böyle bir düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur.

Diğer taraftan maddeye ilave edilen fıkra hükmü ile de Maliye Bakanlığına maddede düzenlenmiş bulunan istisnaların kapsamına girecek mal ve hizmetler ile bunların asgari tutarlarını ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etme konusunda yetki verilmektedir.

Madde 15- Bu madde ile Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) ve (4) numaralı fıkralarına bazı bentler eklenmekte, söz konusu fıkralardaki mevcut bentlerden bazıları ise değiştirilmektedir.

17 nci maddenin 2 nci fıkrasında aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır.

- fıkranın (b) bendinde yapılan değişiklik ile üniversiteler ve yüksek okullar ile 625 sayılı Kanun Hükümlerine göre ilgili Bakanlıktan faaliyette bulunma izni alan özel okullarda, öğrenci kapasitesinin %10'unu geçmemek üzere bedelsiz olarak verilen eğitim ve öğretim hizmetleri istisna kapsamına alınmıştır.

625 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesinde, özel okullara öğrenci kapasitelerinin % 2'sinden az olmamak üzere ücretsiz öğrenci okutmak zorunluluğu getirilmekte, Milli Eğitim

Bakanlığına bu oranı % 10' a kadar artırma konusunda yetki verilmektedir. Bakanlık % 2 oranında bir artırma yapmamıştır. 17 nci maddenin sözü edilen 2/b bendinde " Kanunların gösterdiği gerek üzerine bedelsiz olarak üzerine yapılan mal teslimi ve hizmet ifaları" istisna kapsamında alındığından %2 sınırı dahilinde öğrencilere bedelsiz olarak verilen eğitim ve öğretim hizmetleri istisna kapsamına girmektedir. Ancak öğretim kurumlarının kendi istekleriyle bu sınırın üzerinde verdikleri bedelsiz hizmetlerde istisna uygulanamamaktadır. Bedelsiz mahiyetteki eğitim ve öğretim hizmetlerinin bir kısmında vergi uygulanıp bir kısmında uygulanmaması bir çelişki yarattığından, 625 sayılı Kanunun Milli Eğitim Bakanlığına tanıdığı azami sınır göz önüne alınarak, öğretim kurumlarında öğrenci kapasitesinin % 10' una kadar verilen bedelsiz eğitim ve öğretim hizmetleri başka bir şart aranılmaksızın istisna kapsamına alınmıştır.

17 nci maddenin 2 numaralı fıkrasına eklenen (d) bendi ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, Kanunlarla kendilerine verilen görev gereği ve kuruluş amaçlarına uygun ruhsat, izin, onay ve benzeri hizmetleri ile bu hizmetlerle ilgili olarak kullanılacak basılı kağıtların bu kuruluşlar tarafından teslimi (motorlu taşıtlar tescil plaka teslimleri hariç), istisna kapsamına alınmaktadır.

Diğer taraftan maddenin 4 üncü fıkrasındaki değişiklik ve eklerin mahiyeti kısaca şöyledir:

- Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünce tertiplenen veya oynatılan piyango, sayısal loto, hemen kazan gibi oyunlar bu tasarı ile 6802 sayılı Kanun kapsamında şans oyunları vergisine tabi tutulması öngörüldüğünden, bu işlemlerin mükerrer vergilenmesini önlemek amacıyla (f) bendinde yapılan değişiklikle katma değer vergisinden istisna edilmektedir.

- 5035 sayılı Kanunla hurda veya atık metalleri teslimi katma değer vergisinden istisna edilmiş olup yapılan yeni düzenleme ile kapsama lastik ve kauçuk da dahil edilmiştir. Ayrıca uygulamada ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi amacıyla hurda metallerin külçe olarak veya külçe haline getirildikten sonra teslimlerinde de istisnanın geçerli olduğuna açıklık getirmek üzere (g) bendine parantez içi hüküm eklenmektedir. Diğer taraftan kıymetli taşlar (elmas, pırlanta, yakut, zümrüt, topaz, safir, zebircet, inci, kübik virconia) istisna kapsamına dahil edilirken dore külçe altın istisna kapsamı dışına çıkartılmaktadır.

-Bu tasarı ile deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan hizmetlerin Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (b) bendine aktarılması nedeniyle bu fıkranın (ı) bendi yalnızca serbest bölgelerde sunulan hizmetleri kapsayacak şekilde yeniden düzenlenmektedir.

-Ülkemize giriş ve çıkış bölgelerinde kurulan ve vergisiz mal satılan işyerlerinin kiralanmasının katma değer vergisine tabi tutulması buralarda satılan mallara dolaylı bir vergi yükü getirmektedir. Diğer ülkelerdeki benzer satış üniteleriyle rekabet açısından olumsuz sonuçlar doğurması nedeniyle free-shop olarak da bilinen bu işyerleri ile bunlara ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması işlemleri fıkraya eklenen (o) bendi ile istisna kapsamına alınmıştır. Ayrıca yapılan bu düzenleme gümrük antrepoları ve geçici depolama yerleri ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda ithalat ve ihracat malları için verilen depolama, ardiye, terminal hizmetleri de katma değer vergisinden istisna edilmektedir.

Maddeye ilave edilen (p) bendi ile ise Kanunun 1 inci maddesinde düzenlenmiş bulunan Hazinece yapılacak taşınmaz teslimlerini katma değer vergisinin konusu dışında bırakan istisna karakterli hüküm kanun tekniği dikkate alınarak bu maddeye taşınmıştır. Diğer taraftan Arsa Ofisi Genel Müdürlüğünce yapılan taşınmaz mal teslimleri de yapılan bu düzenleme ile kısmi istisna kapsamına alınmıştır.

Madde 16- Katma Değer Vergisi Kanununun 18 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasında, vergiden müstesna işlemleri yapanlara, aynı maddenin (2) numaralı fıkrasında belirtilenler hariç olmak üzere, işlem bazında istisnadan vazgeçme imkanı getirilmiştir. İstisnadan vazgeçmenin, Kanunun istisnaları düzenleyen maddelerinin tamamında, bir fıkrasında ya da bir bendinde sayılan işlemlerin tümünü kapsamı şart değildir. Maddenin (2) numaralı fıkrasında sayılanlar hariç olmak üzere, istisna kapsamına giren işlemlerin bir ya da bir kaç bakımından istisnadan vazgeçilmesi mümkündür. Ancak maddenin mevcut hali bu konuda tereddüt yaratır mahiyette olduğundan, konuya açıklık getirilmesi amacıyla bu değişikliğe ihtiyaç duyulmuştur.

Maddenin (2) numaralı fıkrasında yapılan değişiklik ile de Kamu menfaatine yararlı dernekler ve Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıfların kuruluş amaçlarına uygun olarak işletmek veya yönetmek suretiyle ifa ettikleri teslim ve hizmetler için kendilerine tanınmış olan istisnadan vazgeçme hakkı tanınmaktadır. Yapılan bu düzenleme bu kurum ve kuruluşlara katma değer vergisi mükellefi olma imkanı tanınmakta ve bu mahiyetteki özel sektör işletmeleri ile rekabet şansı tanınmaktadır.

Madde 17- Katma Değer Vergisi Kanununun 30 uncu maddesinin (c) bendi hükmü uyarınca malları deprem ve sel felaketi sebebiyle zarar gören mükellefler bu zayi olan mallar için satın aldıkları esnada ödemiş oldukları katma değer vergisini indirim konusu yapabilmektedir. Maddede yapılan değişiklik ile Maliye Bakanlığı tarafından mücbir sebep ilan edilen yerlerdeki yangınlar nedeniyle malları zayi olan mükelleflerde zayi olan malları için ödemiş oldukları katma değer vergilerini indirim konusu yapabileceklerdir.

Madde 18- Bu madde ile katma değer vergisi sisteminin işleyişi dikkate alınarak ithalat sırasında vergisi ödenmeyen veya eksik ödenen vergilerin tahsili konusunda yapılacak işlemler düzenlenmektedir.

Madde 19- Geçici 19 uncu madde ile mevcut geçici maddede yer alan ve sadece Asya Kalkınma Bankasına 2003 yılı için tanınmış olan istisnanın kapsamı genişletilmiş, maddenin yürürlükte kalma süresi uzatılmıştır.

Uluslararası anlaşmalar, taraf olan ülkeler arasında konferans, sempozyum gibi toplantıların yapılmasını gerektirmekte, periyodik özellikler de gösterebilen bu toplantılar, üye ülkeler arasında belirli bir düzene göre de yapılabilmektedir.

Yabancı ülkelerin hemen tamamında bu gibi organizasyonlarla ilgili harcamalarda katma değer vergisi ve benzeri vergiler uygulanmamaktadır. Ülkemiz vergi mevzuatında ise bu konuda özel istisna hükümleri tam bir açıklıkla yer almadığından bu tür toplantılarla ilgili mal ve hizmet alışlarında katma değer vergisi uygulanması gerekmektedir. Bu konuda, geçici 19 uncu maddede yapılan değişiklikle, 31/12/2005 tarihine kadar uygulanmak üzere bir istisna düzenlemesi yapılmaktadır.

Geçici 21 inci maddeyle Karayolları Genel Müdürlüğünce yapılacak taşınmaz mal teslimleri ile Orman Genel Müdürlüğü Döner Sermaye sabit kıymetlerinde kayıtlı tapulu taşınmaz malların teslimleri 31/12/2004 tarihine kadar katma değer vergisinden istisna edilmiştir. Böylelikle bu kuruluşların satışlarının kolaylaştırılması amaçlanmaktadır.

Geçici 22 nci madde Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin 2 numaralı fıkrasına bu kanun ile eklenen (d) bendi uyarınca istisna edilen işlemlerle ilgili olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçileceği ve tahakkuk eden tutarların terkin edileceği hükmü getirilmiştir. Yapılan bu düzenleme ile Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin 2 numaralı fıkrasına eklenen (d) bendinin yürürlüğünden önce tesis edilmiş olan tarhiyatlardan vazgeçilecek, tahakkuk eden tutarlar

terkin edilecektir. Tahakkuk ettirilerek tahsil edilenlerde ise herhangi bir düzeltme işleminin yapılmayacağı tabiidir.

Madde 20- Malul ve engelli vatandaşların ÖTV ödemeksizin araç edinebilme hakları genişletilerek, sakatlık derecesi % 90 veya fazla olan malul ve engellilerin maddede belirlenmiş araçları, tadilat yaptırılıp yaptırılmadığına bakılmaksızın ÖTV'siz edinebilme imkanı sağlanmıştır. Ayrıca malul ve engellilerin sakatlık derecesine bakılmaksızın, sakatlığına uygun hareket ettirici özel tertibat yapılan araçları bizzat kullanma amacıyla ilk iktisabında uygulanan ÖTV istisnası da, kapsamdaki araçlar otomobil, kapalı kasa kamyonet ve motosikletler ile sınırlandırılarak muhafaza edilmektedir.

Madde 21- 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yapılan değişiklikle, Kanuna ekli (III) sayılı listedeki mallar için maktu vergi ve/veya asgari maktu vergi tutarı belirlenmesinde kriter olarak kullanılan "özellikler" kavramı, madde bendine "fiyat grupları" kavramı eklenerek daha açık hale getirilmektedir.

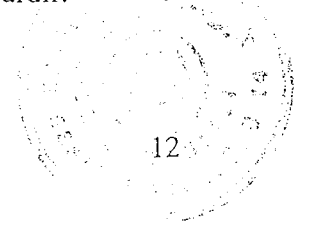
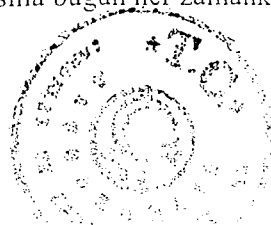
Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin mevcut halinde, Bakanlar Kurulunun (I) sayılı listedeki mallar için uygulanan maktu vergi tutarlarını her bir mal itibariyle; mal cinsleri, özellikleri, kullanım yerleri veya ithalatın şekline göre farklı tutarda belirleme yetkisi vardır. Anılan maddenin (4) numaralı fıkrasında yapılan değişiklikle, Bakanlar Kurulunun farklı ÖTV tutarları belirlemesi halinde, Maliye Bakanlığına vergi farklılaştırılmasını, verginin mükellefe ya da vergiye tabi işleme taraf olanlara iadesi yöntemiyle uygulama, teminat isteme ve de uygulamaya yönelik usul ve esasları belirleme konularında yetki verilmektedir.

Madde 22- Bu maddede yapılan düzenleme ile 87.04 tarife pozisyonundaki "azami yüklü kütlesi 4500 kilogramı geçmeyip, istiap haddi 1000 kilogramın altında olan ve sürücü sırasından başka oturma yeri veya sürücü sırası dışında yanda pencereleri olan araçlar" içerisinde yer almayan araçların daha sonra bu gruptaki araçlara dönüştürülmesi halinde, ilk iktisapta ortaya çıkabilecek vergi kayıplarının engellenmesi amaçlanmaktadır.

Madde 23- Mevcut yasal düzenlemede 2710.19.25.00.00 G.T.İ.P. numarasında "Diğerleri" başlığı altında yer alan mallardan, yalnızca "Gazyağı" özel tüketim vergisinin konusuna girmekteydi. Ancak bu G.T.İ.P. numarasında yer alan malların tamamı "Gazyağı" özelliği gösterdiği için G.T.İ.P. numarasında yer alan malların tümü ÖTV'nin konusuna alınmaktadır. Yapılan bu düzenlemenin imalat sektörüne ek yük getirmemesi için, anılan mallar yine G.T.İ.P. numarası ile birlikte (A) cetvelinden çıkarılarak (B) cetveline konulmaktadır.

Madde 24- Kamyonet olarak 87.04 pozisyonunda yer alan, ancak sürücü sırasından başka insan taşımak üzere koltukları veya sürücü sırasının haricinde yanda pencereleri olan araçların, binek otomobili gibi kullanılmasına rağmen kamyon ve kamyonet gibi araçlarla aynı oranda vergilendirilmesi sonucu oluşan rekabet eşitsizliğinin giderilmesi ve vergi adaletinin sağlanması amacıyla, bunların vergi oranları yeniden belirlenmiştir. Söz konusu araçların eşya taşımaya mahsus araçlardan ayrıştırılmasında; Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'na onaylanan uygunluk ve tip onay belgelerindeki teknik açıdan izin verilen azami yüklü kütlesi, istiap haddi ile sürücü sırasının dışında oturma yeri veya sürücü sırasının dışında yanlarında pencere bulunması kriterleri esas alınmıştır.

Madde 25- Beşinci Beş Yıllık Kalkınma Planından başlamak üzere, özel okulların teşvik edilmesi Devlet politikası olarak belirlenmiştir. Ancak geline nokta bu politikanın tam olarak hayata geçirilemediğini ve eğitimin birinci öncelik olmaya devam ettiğini göstermektedir. Özel okulların teşvik edilerek sayılarının arttırılması suretiyle Devletin üzerindeki mali yükün azaltılmasına bugün her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır.

Bu politika çerçevesinde düzenlenen bu madde ile okul öncesi eğitim, ilköğretim, özel eğitim ve orta öğretim özel okullarının işletilmesinden elde edilen kazançların 5 vergileme dönemi gelir vergisinden istisna edilmesi öngörülmektedir.

Bu maddede geçen;

“Okul Öncesi Eğitim Okulu”, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 19, 20 ve 21 inci maddelerine göre kurulan ve mecburi ilköğretim çağına gelmemiş çocukların eğitimini sağlayan okulları,

“İlköğretim Okulu”, 1739 sayılı Kanunun 22-25 inci maddelerinde belirtilen ve 6-14 yaşlarındaki çocukların eğitim ve öğretimini sağlayan okulları,

“Orta Öğretim Okulları”, 1739 sayılı Kanunun 26-30 uncu maddelerinde belirtilen ilköğretime dayalı, en az üç yıllık öğrenim veren genel, mesleki ve teknik öğretim okullarını,

“Özel Eğitim Okulları” ise engelliler için açılan okul öncesi, ilköğretim ve ortaöğretim okullarını,

ifade etmektedir.

Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan; öğrencileri istedikleri derslere yetiştirmek, bilgi düzeylerini yükseltmek amacıyla faaliyet gösteren dershaneler ile kişilerin sosyal, kültürel ve mesleki alanlarda bilgi, beceri, yetenek ve deneyimlerini geliştirmek veya serbest zamanlarını değerlendirmek üzere faaliyet gösteren özel öğretim kurumları (üniversiteye veya Anadolu liselerine hazırlık kursları, bilgisayar kursları, şoför okulları, dans, bale ve mankenlik okulları gibi) ile öğrenci etüt eğitim merkezlerinin işletilmesinden elde edilen kazançların bu maddede yer alan istisnalardan yararlanması söz konusu olmayacaktır.

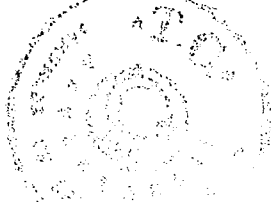
İstisna, okulların faaliyete geçtiği vergilendirme döneminden başlamak üzere 5 vergilendirme döneminde uygulanacaktır. Örneğin, Eylül 2004 tarihinde faaliyete geçen bir ilköğretim okulu için, mükellefin bu tesisin işletilmesinden 2004-2008 vergilendirme dönemlerinde elde ettiği kazançlarına istisna uygulanması gerekir.

Öte yandan, eğitim tesislerinde yer alan kantin, büfe, kafeterya, kitap satış yeri gibi tesislerin gerek bizzat işletilmesinden gerekse kiraya verilmesinden elde edilen kazançlara istisna uygulanmayacaktır. Ancak, taşıma, yemek ve yatma bedelinin okul ücretine dahil olduğu durumlarda bu faaliyetler de eğitim faaliyetleri içinde kabul edilerek istisna uygulamasına konu olabilecektir. Ancak, bu faaliyetlerin okul işletmecisi tarafından sağlanmaması halinde, bu faaliyetlerden elde edilen kazançlar için istisna uygulanmayacaktır.

Madde 26- Araştırma ve geliştirmeye yönelik faaliyetleri teşvik etmek amacıyla vergi sistemimizde yer alan vergi ertelemeğine yönelik düzenleme önce üçer aylık kazançlar üzerinden geçici vergi alınması uygulamasına geçilmesi ve özellikle enflasyon oranının önemli ölçüde aşağıya çekilmesi ile teşvik edici niteliğini önemli ölçüde kaybetmiştir.

Ülkemizin kalkınmasında ve uluslararası rekabet gücümüzün artırılmasında araştırma ve geliştirmeye yönelik harcamaların gayri safi milli hasıla içindeki payının artırılması büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle araştırma ve geliştirme harcaması yapan özel sektör kurumlarının bu alandaki çabalarının desteklenmesi için etkisi azalmış olan vergi erteleme teşviki kaldırılarak yerine araştırma ve geliştirmeye yönelik harcamaların %40'ının beyan edilen gelirden indirilmesine olanak sağlayan bir düzenleme yapılmaktadır.

Araştırma ve geliştirme harcamaları niteliklerine göre, muhasebe uygulamaları çerçevesinde, doğrudan veya amortisman yoluyla gider olarak kaydedilmek suretiyle kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaktadır. Yine kurumların araştırma ve geliştirme departmanlarında kullandıkları amortisman tabi iktisadi kıymetler, diğer şartları da taşımaları

kaydıyla, yatırım indirimi uygulamasından yararlanmaktadır. Getirilen Ar-Ge indirimi uygulaması ile, ilgili dönemde gider kaydedilen Ar-Ge harcamalarına ilave olarak bunların %40'ının ilgili dönemde beyan edilen gelirden indirilmesine imkan sağlanmaktadır.

Kapsama sadece işletme içi araştırma ve geliştirme faaliyetlerine yönelik harcamalar girmektedir. Bu yönüyle Ar-Ge faaliyetlerine yönelik olarak 4691 sayılı Teknoloji Bölgeleri Kanununda yer alan teşvik edici düzenlemenin bir tamamlayıcısı niteliğindedir.

Ar-Ge indirimi kapsamında değerlendirilecek harcamaların yeni teknoloji ve bilgi arayışına yönelik olup olmadığı, alınan yetki kapsamında, gerek görülmesi halinde ilgili kuruluşlara inceletirilerek ekspertiz raporuna bağlanacaktır.

Ar-Ge indirimi geçici vergi dönemlerinde de uygulanacaktır. Yıl bazında ilgili kuruluşlarca yapılacak değerlendirmeler sonucunda, Ar-Ge indirimi kapsamında değerlendirilmeyen harcamaların geçici vergi dönemlerinde Ar-Ge indirimine baz alınmış olması halinde gerekli düzeltmelerin ilgili hükümler çerçevesinde yapılması gerekecektir.

Madde 27 - Madde ile Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesine dört yeni bent eklenmektedir.

Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesine eklenen (8) numaralı bent ile, eğitim faaliyetleri için önemli bir vergi teşviki getirilmekte, özel okullarının işletilmesinden elde edilen kazançlar, Milli Eğitim Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle, Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde 5 vergilendirme dönemi kurumlar vergisinden müstesna tutulmaktadır.

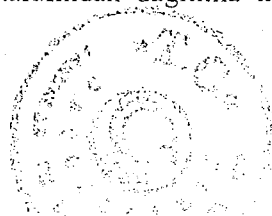
Kurumlar Vergisi Kanunun 8 inci maddesine eklenen 9, 10 ve 11 inci bent hükümleriyle kurumların yurt dışından elde ettikleri iştirak kazançları ile şube kazançları belirli şartların yerine getirilmesi halinde kurumlar vergisinden istisna edilmektedir.

Söz konusu bent hükümlerinin esas amacı, kurumların yurt dışındaki iştiraklerden elde ettikleri kar payları ve şube kazançları ile ilgili olarak ortaya çıkan aşırı ekonomik çifte vergilendirmeyi ortadan kaldırmak ve aynı zamanda yurt dışı yatırımlarını Türkiye'de kuracağı kurumlar aracılığı ile yönlendirme amacında olan yabancı yatırımcıların gerek Türkiye'de gerekse yatırımın kaynaklandığı esas ülkede aşırı ekonomik çifte vergilendirmeye maruz kalmasını önlemektir.

Türkiye'de mevcut kurumlar arasındaki iştirak kazançlarının kurumlar vergisinden ve vergi kesintisinden müstesna tutulmak suretiyle ekonomik çifte vergilendirme önleniyorken, yurt dışındaki kurumlardan elde edilen iştirak kazançları için bu imkan bulunmamaktadır. Bu madde ile aynı imkan yurt dışı kar payları için de getirilmekte, yurt dışı şube kazançları için de paralel düzenleme yapılmaktadır..

Madde ile Kurumlar vergisi Kanununun 8 inci maddesine eklenen 9 uncu bent hükmü uyarınca istisnadan yararlanabilmek için;

- İştirak edilen yabancı kurumun kanuni ve iş merkezinin Türkiye'de bulunmaması,
- İştirak edilen yabancı kurumun anonim veya limited şirket mahiyetindeki bir şirket olması,
- İştirak edilen kurumun esas faaliyet konusunun finansal kiralama veya her nevi menkul kıymet alım satımı olmaması,
- İştirak edilen yabancı kurumun sermayesine, kazancın elde edildiği tarihte devamlı surette en az iki yıl süre ile %25 ve daha fazla oranda iştirak edilmesi,
- İştirak edilen yabancı kurum tarafından dağıtım tabi tutulan iştirak kazancının

kanuni veya iş merkezinin bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az %20 oranında kurumlar vergisi benzeri vergi yükü taşıyor olması,

- İştirak edilen yabancı kurumun esas faaliyet konusunun finansman temini ve sigortacılık olması durumunda kurumlar vergisi benzeri vergi yükünün Türkiye'deki kurumlar vergisi oranına eşit veya daha fazla olması
- İştirak edilen yabancı kurum tarafından dağıtım tabi tutulan iştirak kazancının en az %75 inin ticari, zirai ve serbest meslek kazancı niteliğinde olması
- Elde edilen iştirak kazançlarının elde edildiği vergilendirme dönemi ile ilgili kurumlar vergisi beyannamesinin verilme tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmesi

gerekmektedir.

Maddede belirtilen istisnadan yararlanabilmek için iştirak edilen kurumun kanuni ve iş merkezinin her ikisinin de Türkiye'de olmaması yani Türkiye'de tam mükellef olmaması gerekmektedir. Madde uyarınca sağlanan istisnayı, kazancın elde edildiği ülke vergi sisteminin Türk vergi sisteminin yarattığı vergilendirme kapasitesi ile aynı düzeyde bir vergilendirme imkanı sağlayıp sağlamadığı hususunu göz önünde bulundurarak, her bir bent için ayrı ayrı uygulanabilecek şekilde elde edildiği ülkeler bakımından sınırlandırmaya Bakanlar Kurulu yetkili kılınmıştır. Dolayısıyla istisnanın uygulanabilmesi için iştirak edilen kurumun kanuni veya iş merkezinin aynı zamanda Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen herhangi bir ülkede de bulunmaması gerekmektedir. Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenecek olan bu ülkeler tam anlamıyla bir vergi sistemine sahip olmayan veya aşırı ve zararlı özel vergilendirme rejimleri ile yatırımları çekmeye çalışan ülkeler olacaktır.

İstisnadan yararlanabilmenin ikinci şartı, iştirak edilen yurt dışındaki kurumun anonim veya limited şirket mahiyetinde olmasıdır. Kurumlar vergisi kanunu çerçevesinde kurum olarak nitelendirilmekle beraber anonim veya limited şirket mahiyetinde olmayan kurumlardan, mesela yatırım fonlarından, elde edilecek iştirak kazançlarının bu istisnadan yararlanabilmesi mümkün olmayacaktır.

İstisnadan yararlanabilmek için gerekli olan üçüncü şart, iştirak edilen yurt dışındaki kurumun esas faaliyet konusunun finansal kiralama veya her nevi menkul kıymet yatırımı olmaması gereğidir. Yurt dışında kurulmuş bulunan ve esas faaliyet konusu finansal kiralama olan kurumlara iştirak edilmesi durumunda diğer bütün şartlar yerine getirilmiş olsa bile bu iştiraktan elde edilen iştirak kazançları için istisnanın uygulanması mümkün değildir. Aynı şekilde iştirak edilen kurumun esas faaliyet konusunun her nevi menkul kıymet yatırım araçlarına yatırım yapmak olması durumunda da bu iştiraklerden elde edilen iştirak kazançlarına istisnanın uygulanması mümkün bulunmamaktadır.

İstisnadan yararlanabilmek için gerekli olan dördüncü şart iştirakin oranı ve elde bulundurma süresiyle ilgilidir. Madde hükmü uyarınca yurt dışındaki kurumda ki iştirakin en az %25 oranında olması ve bu iştirakin iştirak kazancının elde edildiği tarih itibarıyla en az iki yıl süre ile ve kesintisiz olarak elde tutulmuş olması gerekmektedir. Dolayısıyla en az %25 oranındaki iştirak şartının bütün iki yıl boyunca devam ettirilmiş olması bir zorunluluktur.

İstisna için yerine getirilmesi gereken beşinci şart ise iştirak edilen yabancı kurumda dağıtım tabi tutulan kazancın ilgili ülkede hangi oranda kurumlar vergisine benzer bir vergi yükü taşıdığı ile ilgilidir.

Madde hükmü uyarınca bu iştiraklerin kanuni veya iş merkezinin bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az %20 oranında kurumlar vergisi benzeri bir vergi yükü taşıyor olması gerekmektedir. Esas faaliyet konusu finansman temini ve sigortacılık olan banka ve sigorta

şirketlerinde en az Türkiye’de uygulanan kurumlar vergisi oranında kurumlar vergisi benzeri bir vergi yükü taşıyıp taşımadığına bakılacaktır.

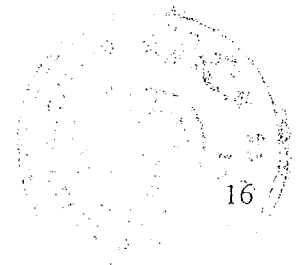
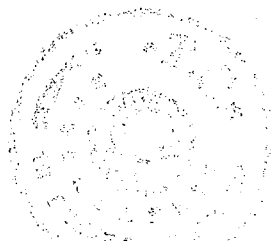
Maddeye eklenen diğer bir fıkra hükmü ile maddenin 9,10 ve 11 inci bentlerdeki diğer koşulların yerine getirilmesi şartıyla bu bentlerde yer alan istisnaların, kurumlar vergisi benzeri vergi yükünün; en az %15 olması durumunda, iştirak kazancı veya iş yeri veya daimi temsilci aracılığı ile elde edilen kurum kazancının $\frac{1}{2}$ sine, en az %10 olması durumunda, iştirak kazancı veya iş yeri veya daimi temsilci aracılığı ile elde edilen kurum kazancının $\frac{1}{3}$ üne uygulanacağı belirtilmiştir.

Maddede ayrıca vergi yükünün nasıl belirleneceği açıklığa kavuşturulmuştur. Buna göre, kanuni veya iş merkezinin bulunduğu ülkede ilgili dönemde tahakkuk eden toplam kurumlar vergisi benzeri verginin, bu dönemde elde edilen toplam dağıtılabilir kurum kazancı ile tahakkuk eden kurumlar vergisi toplamına oranlanması suretiyle tespit edilecektir. Vergi yükü hesaplanırken kurumlar vergisi düştükten sonra kalan toplam dağıtılabilir kurum kazancının tespit edilmesi gerekmektedir. İşletmede bulunan ancak karşılık olarak veya yedek akçe olarak ayrılan kazanç tutarları da dağıtılabilir karın bir unsuru olarak kabul edilecektir. Buna karşılık bulunduğu ülke mevzuatı uyarınca vergiye tabi kazancın tespitinde gider olarak kabul edilmeyen ancak fiilen yapılmış olan gerçek mahiyetteki giderler nedeniyle dağıtılabilir kazançta azalmaya yol açan unsurlar dağıtılabilir kurum kazancının tespitinde dikkate alınabilecektir. Örneğin kurum ticari kazancının 90, vergiye tabi kazancın tespitinde gider olarak kabul edilmeyen gerçek gider tutarının 10, dolayısıyla vergiye tabi kazancın 100 olduğunu ve bu kazancın yarısının vergiden istisna edildiğini varsayalım. Aynı zamanda bu ülkede vergi oranının %20 olması durumunda hesaplanacak kurumlar vergisi benzeri vergi 10 olacak bu verginin dağıtılabilir kazanç olan 80 ile hesaplanan kurumlar vergisi olan 10 un toplamı olan 90 a oranlanması sonucu bulunacak vergi yükü %12,5 olacak dolayısıyla bu kazanç üzerinden elde edilecek iştirak kazancının tamamının istisnadan yararlanması mümkün olmayacak, sadece elde edilen iştirak kazancının $\frac{1}{3}$ ü kurumlar vergisinden istisna edilebilecektir. Buna karşılık diğer ülkede herhangi bir istisnadan yararlanılmadığı varsayılır ise bu durumda kurumlar vergisi 20 olacak, kurumlar vergisi düştükten sonra kalan ve dağıtılabilir kazanç olan 70 ile hesaplanan kurumlar vergisi olan 20 nin toplamı olan 90 a oranlanması sonucu ortaya çıkacak olan vergi yükü %22,2 olduğundan bu kazanç üzerinden elde edilecek iştirak kazançlarının tamamının istisnadan yararlanması mümkün olacaktır.

Öte yandan esas faaliyet konusu finansman temini ve sigortacılık olanlarda tam istisnadan yararlanabilmek için, aynı şekilde hesaplanacak kurumlar vergisi benzeri vergi yükünün Türkiye’de uygulanmakta olan Kurumlar vergisi oranına eşit olması gerekmektedir. Ancak bu vergi yükünün en az %15 olması durumunda iştirak kazancının yarısı, vergi yükünün en az %10 olması durumunda ise iştirak kazancının $\frac{1}{3}$ ü kurumlar vergisinden istisna edilecektir.

Diğer bir şart ise Dağıtıma tabi tutulan kazancın içeriği ile ilgilidir. Buna göre içinden iştirak kazancı elde edilen yabancı kurum kazancının en az %75 inin aktif faaliyetlerden elde edilen ticari, zirai veya serbest meslek kazancı niteliğinde olması gerekmektedir. Eğer iştirak edilen yabancı kurumun dağıtıma tabi tuttuğu kurum kazancının %75 den fazlası bu türden aktif gelirlerden oluşuyor ise elde edilen iştirak kazancının tamamı istisna edilecektir. Örneğin toplam kurum kazancı 100 olan yurt dışı iştirakin kazanç kompozisyonunun aşağıdaki gibi olduğunu varsayalım.

Ticari kazanç	50
Kar payı	20
Faiz	10

Bu durumda ticari kazanç niteliğindeki kazancın toplam kazanç oranı %50 ile sınırlı olduğundan, bu dönemde elde edilen bütün kurum kazancı unsurları üzerinden elde edilecek iştirak kazancına istisnanın uygulanması mümkün olamayacaktır.

İstisnanın uygulanması ile ilgili son şart söz konusu iştirak kazancının Türkiye'deki kurum tarafından elde edildiği vergilendirme dönemi ile ilgili kurumlar vergisi beyannamesinin veriliş tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olması gereğidir. Elde edilen iştirak kazançlarının elde edildiği dönemde kurum kazancına dahil edilmesi bir zorunluluk olmakla beraber bu kazancın kurumlar vergisi beyanname verme tarihinin sonuna kadar Türkiye'ye fiilen transfer edilmediği durumda bu istisnadan yararlanmak mümkün olamayacaktır. Söz konusu tarihten sonra yapılacak transferler de artık istisna imkanı sağlamayacaktır.

Madde ile Kurumlar vergisi Kanununun 8 inci maddesine eklenen 10 uncu bent hükmü uyarınca istisnadan yararlanabilmek için de;

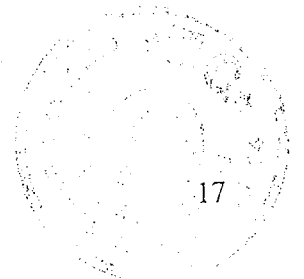
- Kurumun işyeri veya daimi temsilcisinin Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen ülkelerde bulunmaması,
- İşyeri veya daimi temsilcinin esas faaliyet konusunun finanssal kiralama ve her nevi menkul kıymet yatırımı olmaması,
- Diğer bir ülkedeki işyeri veya daimi temsilcisi aracılığı ile elde edilen kazancın bu ülke vergi kanunları uyarınca en az %20 oranında kurumlar vergisi benzeri vergiye yükü taşıyor olması
- Diğer bir ülkedeki işyeri veya daimi temsilcinin esas faaliyet konusunun finansman temini ve sigortacılık olması durumunda kurumlar vergisi benzeri vergi yükünün Türkiye'deki kurumlar vergisi oranına eşit olması
- Diğer bir ülkedeki işyeri veya daimi temsilcisi aracılığı ile elde edilen kazancın en az %75 inin ticari, zirai ve serbest meslek kazancı niteliğinde olması
- Diğer bir ülkedeki işyeri veya daimi temsilcisi aracılığı ile elde edilen kazancın elde edildiği vergilendirme dönemi ile ilgili yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihi takip eden üçüncü ayın sonuna kadar Türkiye'ye transfer edilmesi

gerekmektedir.

Yurt dışı şube kazançlarının istisna edilebilmesi için getirilen bu koşullar yurt dışı iştirak kazançlarının istisna edilmesi ile paralellik taşımakta olup iştirak kazançları ile ilgili olarak yukarıda 9'uncu bende yönelik yapılan açıklamalar şube kazançları için de aynen geçerli olacaktır.

Madde ile Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesine eklenen 11 inci bent hükmü uyarınca istisnadan yararlanabilmek için de;

- 9 uncu bentte belirtilen koşulların aynen yerine getirilmesi,
- İştirak kazancı elde eden kurumun, Türkiye'de tam mükellef bir anonim şirket olması,
- Bu kurumun yurt dışı iştiraklerinin bu kurumun toplam aktif içerisindeki payının en az %75 olması,

- Bu kurumun yıllık kazancının en az %75'inin yurt dışı iştirak kazançlarından oluşması,

gerekmektedir.

Tüm bu şartların gerçekleşmesi durumunda sadece yurt dışından elde edilen iştirak kazançları kurumlar vergisinden istisna edilecek, istisna edilen bu kazançlar üzerinden anonim veya limited şirket mahiyetindeki şirketlere dağıtılan kar payları üzerinden Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin (b/ii) numaralı alt bendi uyarınca %5'ten fazla bir oranda vergi kesintisi yapılamayacaktır. Bu durumda bu kurumdan kar payı elde edenin tam mükellef kurum veya yabancı bir kurumun Türkiye'deki iş yeri veya daimi temsilcisi olması durumunda Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin (b/i) numaralı alt bendi uyarınca zaten herhangi bir vergi kesintisi yapılmayacak, buna karşılık bu kurumdan kar payının doğrudan anonim veya limited şirket mahiyetindeki yabancı bir kurum tarafından elde edilmesi durumunda yapılacak vergi kesintisi oranı %5'i geçemeyecektir.

Madde 28- Araştırma ve geliştirmeye yönelik faaliyetleri teşvik etmek amacıyla Gelir Vergisi Kanununda yapılan değişikliğe paralel düzenleme Kurumlar Vergisi Kanununda da yapılmaktadır. Gelir Vergisi Kanununa ilişkin değişiklik gerekçesinde yer alan hususlar bu madde açısından da geçerlidir.

Bendin değiştirilmeden önceki halinde yer alan Ar-Ge vergi erteleme dışındaki düzenlemelere, tasarı ile Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen mükerrer 14 üncü maddede aynen ver verilmiştir.

Madde 29- Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 ve 7 numaralı bentlerinde yer alan bağış ve yardımlara ilişkin indirimler ile zarar mahsubuna ilişkin hükümler mükerrer 14 üncü madde olarak yeniden düzenlenmektedir.

Yapılan düzenleme Kanun sistematığı açısından bir düzeltmeyi ifade etmektedir. Düzenleme bağış ve yardımların beyanname üzerinden gösterilmesini gerektirmesi dışında bir yenilik getirmemektedir. Düzenleme ile Gelir Vergisi Kanununda geçerli olan sistematik Kurumlar Vergisi Kanununa taşınmaktadır.

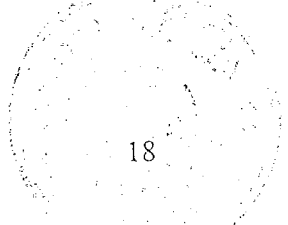
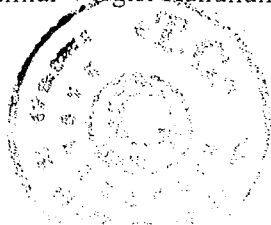
Daha önce de belirtildiği üzere, yeni maddede Ar-Ge erteleme uygulamasına yönelik düzenleme dışında kalan Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 ve 7 numaralı bentlerinde yer alan hükümlere aynen yer verilmiştir.

Devir halinde zarar mahsubuna ilişkin mevcut düzenlemede yer alan zarar dışındaki aktif toplamı ibaresine, yeni düzenlemede aktif toplamı olarak yer verilmiştir. Bu uygulamada değişiklik gerektiren bir düzeltme olmayıp, muhasebe sistemi içerisinde zararların özsermaye kalemleri arasında negatif bir unsur olarak gösteriliyor olması dolayısıyla ifadenin muhasebe uygulamalarına daha paralel hale getirilmesini amaçlamaktadır.

Madde 30- Yapılan düzenleme ile, mükelleflerin, hukuki statülerini, faaliyet gösterdikleri alanları ve tasfiyeye giriş tarihindeki aktif büyüklüklerini dikkate almak suretiyle tasfiye işlemlerine yönelik inceleme yaptırmama konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Madde 31- Madde ile Kurumlar Vergisi Kanununun 24 üncü maddesi çerçevesinde hesaplanan kurumlar vergisinin ödeme zamanı yeniden belirlenmektedir. Düzenlemeye göre 24 üncü madde uyarınca kesilen vergi, beyannamenin verileceği ayın yirmi altıncı günü akşamına kadar ödenecektir.

Madde 32- Madde ile Kurumlar Vergisi Kanununa bir geçici madde eklenmektedir.

Geçici madde ile Kurumların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2004 tarihine kadar; kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları ile yurt dışında bulunan işyeri veya daimi temsilcisi aracılığı ile elde ettikleri kurum kazançları 30/06/2005 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olmak kaydıyla kurumlar vergisinden müstesna tutulmaktadır.

Sınırlı bir süre için sağlanan istisnadan yararlanabilmek için,

- Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde edilen iştirak kazançları ile
- Yurt dışında bulunan iş yeri veya kanuni temsilcisi aracılığı ile elde edilen kurum kazançlarının
- Kanunun yayım tarihinden itibaren 31.12.2004 tarihine kadar elde edilmiş olması ve
- Bu kazançların 30.06.2005 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olması gerekmektedir.

Bu istisnanın uygulanması ile ilgili olarak göz önünde bulundurulması gereken en önemli husus iştirak kazancı veya şube kazancının elde ediliş tarihidir. Sadece bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra 31/12/2004 tarihine kadar elde edilen iştirak kazançları ile şube kazançları istisnadan yararlanabilecektir. Kanunun yayım tarihinden önce elde edildiği halde Türkiye’de kurum kazancına dahil edilip beyan edilmeyen veya 31/12/2004 tarihinden sonra elde edilen iştirak kazançları ile şube kazançlarının bu istisnadan yararlanması mümkün değildir.

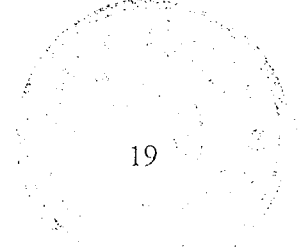
Madde 33- 4458 sayılı Gümrük Kanunu gereğince gümrük idarelerine verilen ve mahiyeti itibari ile manifestolara benzeyen özet beyan formları 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu’na ekli (1) sayılı tabloda ayrı bir bent halinde düzenlenmiştir. Böylece, özet beyan formları ile bu belge yerine geçmek üzere verilen belgelerin (1) sayılı tablonun hangi bölümüne göre vergileneceği hususunda uygulamada oluşan tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

Madde ile Damga Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tablonun “IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar” başlıklı bölümünün (1) numaralı fıkrasının (h) bendi, mevcut düzenlemenin ortaya çıkardığı tereddütleri giderecek şekilde yeniden düzenlenmiştir. Böylece, kişilere doğrudan yapılan ödemeler, kişilerin banka hesabına havale yapılması şeklinde yapılan ödemeler ile kişilerin bir başka kamu idaresine olan borcuna mahsuben yapılan ödemelerin bu bent kapsamında damga vergisine tabi olduğu açıklığa kavuşturulmuştur.

Bankalar ve özel finans kurumlarının yanı sıra tüketici finansman şirketleri ile kişiler arasında düzenlenecek kredi kartı üyelik sözleşmelerinin de damga vergisinden istisna edilmesi amaçlanmıştır. Ancak, muhtelif kurumlar tarafından, kendi sattıkları ürünlerin pazarlanması amacıyla düzenlenen ve yalnızca bu kurumlar nezdinde geçerliliği olan kredi kartlarına ilişkin üyelik sözleşmeleri bu fıkra kapsamı dışında tutulmuştur.

Tüketici finansman şirketlerince 4077 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde kullandırılan tüketici kredilerine ilişkin olarak düzenlenen sözleşmelerin tüketiciye verilen nüshasının yanı sıra diğer nüshaları da istisna kapsamına alınarak sözleşmeyi imzalayan taraflar arasındaki eşitsizliğin giderilmesi amaçlanmıştır.

Maliye Bakanlığının veya Sayıştay’ın vizesine tabi ihale kararlarının vize edilmemesi durumunda ihale kararının hükmünden yararlanılmamış sayılacağı hükme bağlanmaktadır

Madde 34- 2/1/2004 tarihli 25334 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan ve 1/1/2004 tarihinde yürürlüğe giren 5035 sayılı Kanunun 36 ncı maddesi ile 492 sayılı Harçlar Kanuna ekli (4) sayılı tarifenin "II-Kadastro ve Tapulama işlemleri" başlıklı bölümüne eklenen hükümlerle kadastro yenilenmesi işlemleri harç kapsamı dışına çıkarıldığından, 1/1/2004 tarihinden önce bu işlem nedeniyle hesaplanan ancak bu tarihe kadar tahsil olunamayan harçların 6 eşit taksitte tahsil olunmak suretiyle tasfiyesine imkan sağlanmaktadır.

Madde 35- Yapılan düzenleme ile özel iletişim vergisinin kapsamı genişletilmekte, Telekomünikasyon Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak veya bu Kurumdan ruhsat veya genel izin almak suretiyle telekomünikasyon alt yapısı kurup işleten veya telekomünikasyon hizmeti sunan işletmecilerin bütün telekomünikasyon hizmetleri özel iletişim vergisi kapsamına alınmaktadır.

Bu madde ile her nevi mobil telekomünikasyon işletmeciliği kapsamındaki hizmetler ile radyo ve televizyon yayınlarının uydu platformu ve kablo ortamından iletilmesine ilişkin hizmetler için yeni bir yükümlülük veya değişiklik getirilmemekte, bunun dışındaki telekomünikasyon hizmetlerinin % 15 oranında vergilendirilmesi öngörülmektedir.

Madde 36- Bu madde ile Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından tertiplenen şans oyunlarının vergilendirilmesi, Avrupa Birliği ve diğer ülkelerdeki uygulamalara göre yeniden düzenlenmiştir. Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün şans oyunları lisans hakkını özel kuruluşa devretmesi hali göz önünde bulundurularak; 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 40 ncı maddesinin (b) bendinde yer alan Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün düzenlediği şans oyunlarının vergilendirilmesine ilişkin hüküm değiştirilmiştir. Maddenin diğer hükümlerinde ise herhangi bir değişiklik yapılmayarak, yapılan bu değişikliğe uygun düzenlemeye yer verilmiştir.

Yapılan düzenleme ile Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün vergilendirilmesinde, vergiyi doğuran olayın kapsamı genişletilmiştir. Buna göre, Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün her ne nam altında olursa olsun tahsil ettiği tüm paralardan; ödenen her türlü ikramiye, işletici firma payı, bayi komisyonu, idare payı ve Savunma Sanayii Destekleme Fonu payı düşüldükten sonra kalan tutar, şans oyunları vergisine tabi tutulmaktadır.

Madde 37- 31/12/2003 tarihine kadar tevkifat suretiyle ödenmiş olan ancak mahsup veya iadesine imkan verilmeyen fon paylarının, 2003 yılına ilişkin olarak verilen yıllık beyanname üzerinden hesaplanan verginin %10'unu aşan kısmının 2004 yılına ilişkin kazancın tespitinde gider olarak dikkate alınmasına yönelik düzenleme yapılmaktadır. Bu işlem özel hesap dönemleri bulunan kurumlarda, bu dönemler dikkate alınarak yerine getirilecektir.

Birden fazla takvim yılına sirayet eden inşaat ve onarma işlerinde kazancın belirlenmesinde işin bitim tarihi esas alındığı için, 2003 yılından sonra biterek kazancı tespit edilecek işlerle ilgili olarak tevkif suretiyle ödenen fon paylarının hesaplanan verginin %10'unu aşan kısmının hangi dönemde gider olarak dikkate alınacağına yönelik özel bir düzenlemeye yer verilmiştir. Bu durumda iş ile ilgili kazancın beyan edildiği vergilendirme dönemine ilişkin olarak verilen beyanname üzerinden hesaplanan verginin %10'unu aşan kısmı beyannamenin verildiği yılın kazancının tespitinde dikkate alınacaktır.

Madde 38- Bankalar tarafından ihracatçılara verilen ihracat kredileri ile ilgili taahhüt kapatılma süreleri; ülkemizde ve dünyada yaşanan ekonomik koşullar nedeniyle 1997 yılından itibaren Bakanlar Kurulu kararlarıyla uzatılmıştır. Yapılan bu süre uzatımları; ihracatı desteklemek amacı çerçevesinde, özellikle 1996 ve 1997 yıllarına ilişkin olarak açılmış bulunan ihracat taahhüt kredileri ile ilgili olarak, bankalar tarafından ödenmesi gereken banka ve sigorta muameleleri vergisi ile kaynak kullanımını destekleme fonu tutarlarının

ödenmemesine ve bu tutarlara ilişkin gecikme faizi, gecikme zammı ve cezai faiz tutarlarının sürekli artmasına sebebiyet vermiştir.

Yapılan düzenleme ile, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla süresi geçtiği halde ihracat taahhütleri kapatılmamış olan kredilere ilişkin banka ve sigorta muameleleri vergisi ile kaynak kullanımını destekleme fonu kesintisinin ödenmemiş olan asıllarının Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından, bankaların Bankalar Kanunu uyarınca "Zarar Niteliğindeki Krediler ve Diğer Alacaklar" (Beşinci grup) kategorisinde bir alacağı olarak kabul edilmesi halinde, ilgili bankanın başvurusu üzerine ve bu vergi ve fon kesintisi asıllarının bu Kanunun yayımını izleyen üçüncü ay sonuna kadar ödenmesi şartıyla bu vergi ve fon kesintisine ilişkin birikmiş gecikme zammı, gecikme faizi ve cezai faizleri ile vergi cezalarının terkin edileceği; bu madde kapsamına giren alacakların maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ödenmiş olması halinde ödenmeyen kısım için de bu hükümden yararlanılacağı, ödenen kısımların red ve iade edilmeyeceği ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile başvuru süresinin Maliye Bakanlığınca belirleneceği öngörülmektedir.

Bu madde ile, taahhüt kapatma süreleri içinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte taahhütleri kapatılmamış ihracat kredilerine ait ödenmemiş olan banka ve sigorta muameleleri vergisi ve kaynak kullanımını destekleme fonu kesintisi asıllarının tamamının tahsili amaçlanmaktadır. Yapılan düzenleme ile; 1997 yılından itibaren yapılan süre uzatımları sonucunda maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar kapatılmamış olan ihracat taahhüt kredilerine ilişkin olarak bankalar tarafından ödenemeyen banka ve sigorta muameleleri vergisi ile kaynak kullanımını destekleme fonu kesintisinin asıllarının tamamının ödenmesi halinde, bu vergi ve fon kesintisinin süre uzatımı nedeni ile sürekli artarak büyüyen ve ödenmesi güç hale gelmiş olan gecikme faizi, gecikme zammı ve cezai faizi ile vergi cezası tutarlarının terkinin sağlanmaktadır.

Bu madde kapsamındaki alacakların, bu madde yürürlüğe girmeden önce kısmen ödenmiş olması halinde, madde hükmü kalan tutarlar dikkate alınarak uygulanacaktır. Bu madde yürürlüğe girmeden önce, yapılan düzenleme kapsamında olup, daha önce ödenmiş olan alacaklar ise iade edilmeyecektir. Yapılan düzenlemeyle bu maddenin uygulanmasına ilişkin; başvuru süresi ile usul ve esasların Maliye Bakanlığınca belirleneceği hüküm altına alınmaktadır.

Madde 39- Vergi ve diğer mali yükümlülüklerle ilgili olarak araştırma ve çalışmalarını, toplumun çeşitli kesimleri ve gelir politikalarını belirleyen kurumlarla paylaşmak, uluslararası gelişmelerin ışığında ekonomiyle uyumlu, adil, etkin ve toplumsal uzlaşmaya dayalı çağdaş bir vergi sisteminin oluşturulmasına katkıda bulunmak ve vergi bilincinin gelişmesine yardımcı olmak amacıyla Vergi Konseyi oluşturulmaktadır.

Madde 40- Tasarının 26 ve 28 inci maddelerinde yapılan düzenlemelerle, okulların işletilmesinden elde edilen gelirler için gelir ve kurumlar vergisi istisnası getirilmiştir. Bu düzenleme sonucunda, 625 sayılı Özel Eğitim Kurumları Kanununun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan daha dar kapsamlı vergi teşviki gereksiz olduğundan, ilgili maddede düzenleme yapılarak vergi teşvikini düzenleyen ifadeler metinden çıkartılmıştır.

Madde 41- Bu maddede yapılan düzenleme ile Özelleştirme sonucunda yetki alacak gerçek ve tüzel kişilerce açılacak muayene istasyonlarında tescile bağlı araçların muayenelerini yaptırmak ve bu muayene istasyonlarının çalışma usul ve esaslarını tespit etmek ve denetlemek ve bu esaslara aykırı hareket edenler hakkında belirlenecek suç ve cezalar hakkında gerekli düzenlemeleri yapmak için Ulaştırma Bakanlığına yetki verilmiştir.

Madde 42- Bu maddede yapılan düzenleme ile muayenesi yapılmayan araçların trafikten men edilerek trafik zabıtasınca verilecek en kısa süre içerisinde en yakın muayene istasyonuna gönderilerek araçların muayenelerinin yapılması amaçlanmaktadır.

Ayrıca araçların muayenelerinin süresinde yapılmasını sağlamak ve yasalarla getirilmiş trafik kurallarına uyulmasını sağlayacak ceza ve yaptırımların uygulanmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 43- Bu maddede yapılan düzenleme ile Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 23.09.2003 tarih ve 2003/64 sayılı Kararı ile özelleştirme programına alınan Araç Muayene İstasyonları/Hizmetinin özel sektör eliyle verilmesi; Avrupa Birliği Uyum sürecinde Avrupa Birliği tarafından belirlenmiş standartlara uygun olarak araç muayenelerinin yapılması belirlenen muayene ücretleri ile bu ücretlerden devletin ve ihaleyi alacak gerçek ve tüzel kişilerin alacağı paylar belirlenmiştir.

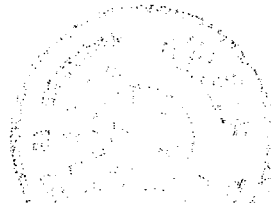
Maddede ayrıca devlete ödenecek hazine paylarının kimler tarafından hangi sürelerde nerelere ödeneceği, süresinde ödenmeyen veya eksik ödenenlere 6183 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı hazine paylarını hiç bildirmeyen veya eksik bildirenlere ise hazine payının üç katı idari para cezası kesileceği ve eksik bildirilen yada hiç bildirilmeyen hazine payının ödenmesi gereken kanuni süresinden itibaren 6183 sayılı kanunun 51. maddesine göre uygulanacak gecikme zammı ile birlikte tahsili düzenlenmiştir.

Madde 44- Karayolları Trafik Kanununun 115 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan mevcut düzenlemeye göre, ilk 10 gün içinde ödenen cezalar bir kat, ikinci 10 gün içinde ödenen cezalar iki kat, üçüncü 10 içinde ödenen cezalar ise üç kat olarak tahsil edilmektedir. Maddenin önerilen şeklinde cezanın ödenmesi için bir aylık ödeme süresi verilmekte ve bu suretle cezaya muhatap olan kişinin seyahatte olması, tatilde bulunması, ücretini veya maaşını henüz almamış olması gibi nedenlerle gecikmesi sonucu cezanın 3 kata çıkması ödeme güçlüğü yarattığından yapılan düzenlemeyle bu sakıncanın giderilmesi amaçlanmaktadır. Diğer taraftan bir aylık ödeme süresi içinde ödenmeyen cezaların üç kata çıkması öngörülmek suretiyle de cezaların bir aylık süre içinde ödenmesi hedeflenmektedir.

Madde 45- Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 23.09.2003 tarih ve 2003/64 sayılı Kararı ile özelleştirme programına alınan Araç Muayene İstasyonları/Hizmetinin özel sektör eliyle verilmesi halinde ülke genelinde muayene hizmetlerinin ihaleyi kazanan gerçek ve tüzel kişiler tarafından hizmete geçirilmesi belli bir zaman gerektireceğinden bu süre içerisinde muayene hizmetlerinin aksamaması için Karayolları Genel Müdürlüğünce araç muayenelerinin yapılmasının yanı sıra bu muayene istasyonlarında yapılacak muayenelerin ücretleri ile yetki verilen gerçek ve tüzel kişilerce yapılacak muayenelerin ücretleri arasındaki ücret farklılığının giderilmesi için karayolları muayene istasyonlarınca yapılacak muayene ücretlerine genel KDV oranında artış öngörülmüştür.

Madde 46- Posta Kanununa eklenmesi öngörülen hükümle Maliye Bakanlığınca para cezalarının PTT İdaresi vasıtasıyla tahsiline izin verilmesi durumunda, anılan İdare ve bu idarenin memurlarına makbuz karşılığı ödeme yapılabileceği ve bu memurlara makbuz karşılığı yapılan ödemelerin yetkili ve mesul memura yapılmış ödeme sayılacağı hükme bağlanmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, PTT İdaresince yapılacak tahsilatın Maliye Bakanlığı tarafından belirlenecek sürelerde Bakanlık Merkez Saymanlığına yatırılması ve bu tahsilat karşılığında PTT İdaresine Maliye Bakanlığının belirleyeceği oranda gider karşılığı ödenmesi amaçlanmaktadır. Bu düzenlemeye paralel olarak, söz konusu cezalara ait tutanakların tebliği için Posta İdaresince Posta Kanununun 20 nci maddesi uyarınca posta bedeli talep edilmemesi hususu hükme bağlanmaktadır.

Maddenin son fıkrasında, 6183 sayılı Kanunun 41 inci maddesinde geçen "postane ve posta çek merkezi müdürleri" ibaresinin para cezalarının aktarılmasında kimi ifade edeceği hususuna açıklık getirilmektedir.

Madde 47- Hazineye ait taşınmazların doğrudan satışını düzenleyen 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına eklenen (i) bendi ile düzenlenecek protokolle, Hazineye ait taşınmazların, belediyelere doğrudan satışı imkanı getirilmektedir. Daha önce belediyelere bu tür taşınmaz satışları 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 30 uncu maddesine göre yapılmakta idi. Ancak, bu uygulama, belediyelerin zorunlu görevleri arasında konut yapma veya yaptıрма amacı olmaması nedeniyle tereddütlere neden olmuştur. Bu nedenle belediyelerin şehircilik ilkelerine uygun planlar yaparak konut amacına ayrılmış Hazine taşınmazlarını kadastral veya imar parselleri halinde toplu olarak alarak, vatandaşları imarlı ve alt yapılı arsa veya konut sahibi yapmaları amaçlanmaktadır.

Ayrıca, satış amacı dışında kullanımın önlenmesi bakımından, tapu kütüğüne bu yönde şerh konulması öngörülmektedir. Belediyelere konut amaçlı satışlarda, satışın kadastral parsel üzerinden yapılması halinde, imar uygulaması yapılması durumunda, kamu hizmetlerine ayrılacak imar parsellerinin kamuya geri dönüşünü sağlamak üzere, bu imar parsellerinin müstakil parsel olarak hisselendirilmeksizin Hazine adına resen tescil edilmesi öngörülmektedir.

Madde 48- Hazineye ait taşınmazların taksitli satışlarında alıcısı adına mülkiyet devrinin yapılmadığı durumlarda, alıcı, taksitle ödemenin belirli aşamasında taşınmazı almaktan vazgeçmesi durumunda, ihale sonucunda yükümlülüklerini yerine getirmeyenlere uygulanan geçici teminatın irat kaydedilmesi uygulamasına tabi tutulmamaktadır. Bu durum bir yandan haksızlığa neden olurken, bir yandan da kötüye kullanıma neden olmaktadır. Taksitlerini hiç ödemeyen alıcı, vazgeçtiğini söyleyerek yatırmış olduğu paranın iadesini istemektedir. Bu durumun giderilmesi amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

Madde 49- Mevcut mevzuat, Hazineye ve kamu kurum ve kuruluşlarına ait taşınmazların değerlendirilmesinde, satış, kiraya verme, sınırlı ayni hak tesisi gibi yöntemlerin kullanılmasını öngörmektedir.

Ancak bugün gelinen noktada, söz konusu yöntemler bu taşınmazların değerlendirilmesinde yetersiz kalmaktadır. Bu yöntemlerin yanında ilave değerlendirme yöntemlerinin kullanılması, imar sorunlarının kısa sürede ve değerlendirmeye imkan verecek şekilde çözümlenmesi, taşınmazların değerlendirilmesi açısından önem taşımaktadır.

Yapılan düzenleme ile Hazineye ve kamu kurum ve kuruluşlarına ait taşınmazların, kısa sürede, en iyi ve en uygun şartlarla değerlendirilebilmesi amacıyla, sermayesinin %49'u Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne, %49'u Türkiye Kızılay Derneğine, %07'si Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğüne, %03'ü Türk Hava Yolları Genel Müdürlüğüne ve %1'i de Dr. M.Raif GÜR'ün varislerine ait olan Emek İnşaat ve İşletme Anonim Şirketine, söz konusu taşınmazları, inşaat yapmak, varsa üzerindeki muhdesat ile birlikte satmak, sattırmak, üzerinde sınırlı ayni hak tesis edilmek, projeye dayalı kat karşılığı inşaat yapılmak, gayrimenkul satış vaadi ve arsa payı karşılığında hasılat paylaşımı esasına göre inşaat sözleşmesi yapmak suretiyle değerlendirmek, bu değerlendirme işlemleri ile ilgili olmak üzere şirket veya gayrimenkul yatırım ortaklığı kurmak, kurulmuş veya kurulacak şirket veya gayrimenkul yatırım ortaklıklarına ortak olmak konularında yetki verilmesi ve Bayındırlık ve İskan Bakanlığına bu taşınmazlarla ilgili olarak imar mevzuatındaki mevcut düzenleme ve kısıtlamalara bağlı kalınmaksızın, her türlü planı yapma yetkisi verilmesi öngörülmektedir.

Madde 50- 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile kalkınmada öncelikli yöreler ile Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığınca 2001 yılı için belirlenen fert başına gayrisafi yurtiçi hasıla tutarı 1500 ABD Doları veya daha az olan illerdeki Hazineye, katma bütçeli kuruluşlara, belediyelere veya il özel idarelerine ait arazi ve arsaların en az 10 kişilik istihdam sağlayan yatırımcılara bedelsiz olarak devrine imkan tanınmıştır.

Ancak söz konusu yerlerde bulunan ve 10 kişilik istihdam sağlayamayan kapasitedeki yatırımlar bu düzenlemeden yararlanamamaktadır.

Yapılan düzenleme ile bedelsiz olarak devredilebilecek nitelikte olmasına rağmen 10 kişilik istihdam sağlayamadığı için bedelsiz olarak devredilemeyen, imar planlarında küçük sanayi sitesi alanına ayrılmış Hazineye ait arazi ve arsaların imar planı içinde oldukları dikkate alınmadan küçük sanayi sitesi kooperatiflerine "arazi" için tespit edilmiş harca esas değer üzerinden satılarak küçük yatırımcıların teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 51- Maddenin uygulanması yatırımların teşviki amacıyla, yatırımcıya bedelsiz arsa veya arazi verilmesi olduğundan, üzerinde henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsaların da bedelsiz devredilebilmesi imkanı getirilmektedir. Bu şekilde bir yandan daha kısa sürede istihdam yaratılması, diğer yandan da aynı yerdeki yatırımlar arasında haksız rekabet oluşmaması sağlanacaktır. Ayrıca, Hazineye ait kullanılmayan bina ve müstemilatının bedelinin, devir tarihindeki vergi değeri üzerinden, yatırımın gerçekleştirilmesini engellemeyecek şekilde, devir tarihini izleyen ikinci yılın sonundan başlayarak iki yıl içinde altışar aylık dönemler itibarıyla taksitlerle ödenmesi öngörülmektedir.

Madde 52- Halen 5084 sayılı Kanunun 3, 4 ve 6 ncı maddelerinde yer alan gelir vergisi stopajı teşviki, sigorta primi teşviki ve enerji desteğinin uygulama süresi yapılacak yatırımların gerçekleşme süresine bağlı olmaksızın 31/12/2008 tarihi itibarıyla sona ermektedir. Bu durumun belirli bir yatırım dönemi gerektiren projeler açısından olumsuz etkisi olacağı dikkate alınarak bu tür projelerde teşvik ve desteklerin yatırımın tamamlanmasından itibaren beş yıl süreyle yararlanmasına yönelik düzenleme yapılmaktadır. Yatırımların bir an önce gerçekleşmesini temin etmek amacıyla bu uygulamadan yararlanabilmek için yatırımın 5084 sayılı Kanunun yayımını izleyen 2 yıl içerisinde tamamlanması gerekmektedir.

Madde 53- Bu madde ile; 07.03.1954 tarihli ve 6326 sayılı Petrol Kanununun 116/3 maddesi, Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında "Petrol Arama ve Petrolle İlgili Faaliyetleri Düzenleme Fonu" Kurulmasına İlişkin 20 Sayılı Kararda Değişiklik Yapılmasına Dair 4482 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, 1995, 1996 ve 1997 yılları Bütçe Kanunlarının sırasıyla, 56., 52. ve 48. maddeleri uyarınca yapılan kur farkı ödemelerinden dolayı kişiler hakkında çıkarılan tazmin miktarının, 1995, 1996 ve 1997 yılları için kişi borçları hesabına alınarak terkinin düzenlenmiştir.

Madde 54- 4958 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılan 4792 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin (G) bendinde yer alan ancak 4958 sayılı Kanuna konulmayan hükmün yeniden düzenlenmesi amaçlanmıştır.

Madde 55- Yapılan düzenlemeyle, yabancı hukuk uygulamaları ve benzeri nedenlerle Hazine Avukatlarıncı takibine imkan bulunamayan, Devletin taraf olduğu Milletlerarası yargı organlarında görülen davalar ile Milletlerarası tahkim davalarında, Devleti ve Genel Bütçe içindeki daireleri temsil ve savunmak üzere Türk ve yabancı uyruklu avukatlar veya avukatlık ortaklıklarından, 4734 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (h) bendi hükmüne göre hizmet satın alınabilmesi imkanı getirilmiş ve 2004 Mali Yılında Analitik Bütçe Sınıflandırmasına geçildiğinden, bu hizmetin, genel bütçeye dahil dairelerin ilama bağlı borçları ile mahkeme harç ve masraflarının kendi bütçelerinden ödeneceğine dair Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali

Kontrol Genel Müdürlüğünün 22.3.2004 tarihli ve B.07.0.BMK.0.06.012.390/005003 sayılı genel yazısı çerçevesinde yapılan yeni uygulamaya paralel şekilde ilgili İdareler tarafından satın alınması öngörülmüştür.

Madde 56- 1949 yılında Kamu Personelinin sosyal güvenliğini sağlamak üzere 5434 sayılı Kanunla kurulan T.C. Emekli Sandığı, kurulduğu yıldan itibaren iştirakçileri adına yatırılan kesenek ve karşılıkların oluşturduğu fonları, Türk turizminin yatırım gereksinimine sunmuş; bu amaçla ülkemizin büyük şehirlerinde otel, sahil yörelerinde tatil köyü inşa ettirerek işletmeye almış, fonların bir kısmını ise işhanı, otogar, çarşı gibi akar işletmesi ile menkul ve gayrimenkullere yatırarak gelir elde etme yolunu tercih etmiştir.

Sosyal Güvenlik Kuruluşlarının yeniden yapılandırılması çalışmaları çerçevesinde; Sandığın asli görevi dışında kalan ve doğrudan hizmetleriyle ilgisi olmayan Taksim Otelcilik A.Ş., PETKİM Petro Kimya A.Ş., Türkiye Petrolleri A.O. gibi iştiraklerdeki Sandık iştirak hisseleri ve gayrimenkullerin (Oteller, İşhanları, Çarşılar, Otogarlar, Tatil Köyleri v.b.) bu günün değişen ve gelişen şartları karşısında durumu tekrar incelendiğinde, anılan kıymetlerin satış yoluyla değerlendirilebilmesinin, bu suretle, Sandığın sadece Sosyal Güvenlik alanında faaliyet göstermesinin gerekli olduğu ortaya çıkmaktadır.

Ancak 5434 sayılı Kanunun 20 nci maddesi gereğince yeni bir yasal düzenleme yapılmadan bunların satılmasına imkan bulunmamaktadır.

Yapılan bu düzenleme ile satış işlemini gerçekleştirecek değer tespit ve ihale komisyonlarının oluşumu ile ihale usulleri belirlenmiştir.

Ayrıca belirtilen varlıkların satımı konusunda yönetim kurulu yetkilendirilmiş ancak yönetim kurulu tarafından belirlenecek olan, özellik arzeden bazı gayrimenkul ve iştirak paylarının satış işleminin bu konuda ihtisas kuruluşu olan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılması düzenlenmiştir.

Her iki haldede özelleştirme uygulamalarını düzenleyen ve Anayasal denetimden geçmiş olan 4046 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir.

5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununun 20 nci maddesine eklenen hükümler ile, Emekli Sandığının doğrudan hizmeti ile ilgili olmayan gayrimenkulleri ile diğer kuruluşlardaki iştirak paylarının satılmasına ilişkin prosedür düzenlenmiştir.

Bu prosedür uyarınca yukarıda belirtilen varlıklardan hangilerinin satılacağı Yönetim Kurulu tarafından belirlenecektir. Belirtilen varlıkların değer tespitini yapmak üzere kurulan değer tespit komisyonunun kimlerden oluşacağı ve uygulayacağı değer tespit metodları belirlenmiştir.

Ayrıca ihale komisyonunun kimlerden oluşacağı belirlenerek, Komisyonun 4046 sayılı Kanunda belirtilen ihale usullerinden hangilerini uygulayacağı açıkça düzenlenmiştir.

Diğer yandan Yönetim Kurulunca belirlenecek özellik arzeden bazı iştirak payları ve gayrimenkullerin Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından satışının yapılacağı konusunda düzenleme yapılmıştır. Bu varlıkların özelleştirme programına alınması ve satışının Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından 4046 sayılı Kanun çerçevesinde yapılması ve satıştan elde edilecek gelirlerin, özelleştirme giderleri düşüldükten sonra Emekli Sandığına aktarılacağına ilişkin hususlar belirlenmiştir.

Madde 57- Bankalar Kanununda Değişiklik Yapan 4672 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (e) bendinde yer alan hüküm uyarınca özel finans kurumları, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu, 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü

Hakkında Kanun ve 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanun ile diğer mevzuatın çekte ve teminat mektuplarına ilişkin hükümleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümlerinin uygulanması bakımından banka addolunmuştur.

Ancak günümüz koşullarında özel finans kurumları ile bankalar arasındaki farklılıklar bir hayli azalmış durumdadır. Maddenin (1) numaralı fıkrasının (a) bendinde düzenlemeyle vergi kanunları uygulaması yönünden banka-özel finans kurumu ayrımından kaynaklanan sorunları gidermek amacıyla, vergi kanunları uygulamasında özel finans kurumlarının banka olarak addolunması öngörülmektedir.

Maddenin (1) numaralı fıkrasının (b) bendinde yapılan düzenlemeyle, azalan bakiyeler usulünde uygulanacak amortisman oranının üst sınırı belirlenmektedir.

Maddenin (2) numaralı fıkrası ile 3065 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin 3 numaralı fıkrasının (d) bendinde yer alan "Hazinece yapılan taşınmaz mal satışları hariç müzayede mahallerinde" ibaresi Hazinece yapılacak taşınmaz satışları ile ilgili istisnanın Katma Değer Vergisi Kanununun 17 inci maddesine taşınmış olması sebebiyle bu bentte yer alan hüküm "Müzayede mahallerinde" olarak değiştirilmiştir.

Maddenin (3) numaralı fıkrasının (a) bendinde ilgili Kanuna yapılan atıf düzeltilmekte, (b) bendinde yapılan düzenlemeyle ise, Gelir Vergisi Kanununun 42 nci maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik yapılarak, yıllara sari inşaat ve onarma işlerinden elde edilen kazançlarda beyan zamanı, gelir vergisi beyan zamanı ile uyumlu hale getirilmektedir.

Maddenin (4) numaralı fıkrası ile Damga Vergisi Kanununda yapılan değişiklikler;

- Madde ile damga vergisine tabi kağıtlar terimi, manyetik ortamda ve elektronik veri şeklinde oluşturulan belgeleri de kapsayacak şekilde yeniden tanımlanmıştır.

- İstihkaktan kesinti suretiyle hesaplanan verginin ödeme süresi muhtasar beyanname ile beyan edilen vergilerin ödeme süresine paralel hale getirilmektedir.

- Kanuna ekli (1) sayılı tablosunun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasının (b) bendinin (5) numaralı alt bendinde yer alan "Diğerleri" ibaresi "Diğer vergi beyannameleri", olarak değiştirilerek, bentte sayılanların dışındaki beyannamelerden sadece vergi beyannamelerinin vergiye tabi olması sağlanmaktadır.

- Ayrıca yapılan düzenleme ile Bakanlar Kuruluna, elektronik ortamda verilen belgeler için de, damga vergisi oranını her bir kağıt için ibraz yeri itibarıyla ayrı ayrı sifra kadar indirme hususunda yetki verilmiştir.

- Kanuna ekli (1) sayılı tablosunun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasında yapılan değişikliklerle de birden fazla beyanname alınan hallerde, bunlardan sadece bir nüshasının vergiye tabi tutulması şeklinde olan mevcut uygulamaya açıklık getirilmektedir.

Maddenin (5) numaralı fıkrası ile Harçlar Kanununda yapılan değişikliklerle;

- Sadece gazete muhabirleri için var olan ikamet tezkeresi harcı muafiyeti, bütün basın ve yayın muhabirlerini kapsayacak şekilde yeniden düzenlenmiştir.

- Avcılık belgelerine ait yıllık olarak tahsil olunan harçlar yeniden belirlenmiştir. Böylece, kaçak avcılığın artacağı yönündeki endişe ve tereddütlerin önüne geçmek, avcılık faaliyetinin bilinçli ve kontrollü bir şekilde icra edilmesi ortamının oluşmasına katkıda bulunmak amaçlanmış olup, avcılık belgelerinden alınan harç tutarları makul bir seviyeye çekilmektedir.

Maddenin (6) numaralı fıkrası ile, Vergi Barışı Kanununun 18 inci maddesinde değişiklik yapılmakta, vergi barışı kapsamında yeniden yapılandırılan borçların taksitlerinin zamanında yapılmaması durumunda, borcun ödenmeyen kısmının % 10 fazlası ile ödeneceğine ilişkin hükümde yer alan oran, vergi barışı uygulamasının geline noktasındaki başarı ve faiz oranlarında yaşanan kalıcı düşüş nedeniyle % 5 olarak yeniden belirlenmektedir.

Maddenin (7) numaralı fıkrasıyla 18/2/1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (d) fıkrasında yer alan "Taşıtlarla ilgili fenni muayene komisyonları," ibaresi "Taşıtlarla ilgili fenni muayene komisyonları, fenni muayene yapma yetkisi verilen gerçek ve tüzel kişiler" olarak değiştirilmektedir.

Maddenin 8 inci fıkrasının (a) bendiyle yapılan değişiklikle Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri arasında yer alan 2918 sayılı Kanunun 35. maddesine aykırı hareket edenler hakkında suç ve ceza tutanağı düzenleme yetkisi kaldırılarak bu yetki Ulaştırma Bakanlığına verilmiştir. Karayolları Trafik Kanununun 114 üncü maddesinin beşinci fıkrasındaki mevcut düzenlemeye göre, yetkili memurlarca düzenlenen trafik para cezası tutanakları doğrudan doğruya mal sandıklarına teslim edilmektedir.

Maddenin (8) numaralı fıkrasının (b) bendiyle yapılması önerilen değişiklikle trafik para cezası tahsilatlarının Maliye Bakanlığınca PTT vasıtasıyla yaptırılması halinde bu tutanakların mal sandığı yerine doğrudan PTT İdaresine teslimini temin etmek amacıyla söz konusu ibare değişikliği yapılmaktadır.

Fıkranın (c) bendiyle, araç tescil plakalarına göre yazılan trafik ceza tutanaklarının tebligat işlemlerinin posta yoluyla yapılmasına ve bu şekilde tebliğ edilemeyenlerin vergi dairesinin ilan tahtasına asılmak suretiyle tebliğine ilişkin özel bir tebligat usulü getirilmektedir.

Maddenin 9 uncu fıkrasıyla 4706 sayılı Kanunda yapılan ibare değişikliklerine ilişkin açıklamalar aşağıda yer almaktadır.

a) 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan "plan kararlarına uyulmak kaydıyla" ibaresi uygulamaya ilişkin bir uymayı ifade etmekle birlikte, fıkranın sonunda yer alan bu yerlerin amacı dışında kullanılmayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulacağına ilişkin ifade karşısında mükerrerlik oluşturmakta ve karışıklıklara yol açmaktadır. Plan kararlarına uyma, amaca uygun kullanma ile aynı sonucu doğurduğundan, karışıklıkların ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır. Ayrıca, değiştirilmesi öngörülen ikinci ibare ile sınai amaçlı yatırımları teşvik ederek istihdam yaratılması amaçlanmışken, uygulamada, sınai yatırım dışında diğer yatırımların bulunmaması, yatırım tutarı ile istihdam sayısının yüksek olması nedeniyle müracaat olmamıştır. Kanun hükmü ile amaçlanan yatırım ve istihdam hedeflerine ulaşabilmek ve diğer yatırımların da önünü açmak bakımından böyle bir değişiklik öngörülmektedir.

b) Maddenin uygulamasında tek bir parsel üzerinde çok sayıda yapı bulunmakta, madde metnindeki "alan" ifadesi birden fazla taşınmaz olması gerekeceği gibi yanlış yorumlara yol açabilmektedir. Bu karışıklığı ortadan kaldırmak amacıyla böyle bir düzenlemeye gidilmektedir.

c) Maddenin mevcut hali, imar planı yapılmış parsellere ilişkin olarak da yeniden plan yapılması gerektiği gibi yanlış anlaşılmalara neden olabilmektedir. Bu yanlış anlaşılmaları ortadan kaldırmak ve parsel bazında değerlendirme yapabilmek amacıyla böyle bir düzenlemeye gidilmektedir.

d) 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 9 uncu maddesinde tahmin edilen bedelin nasıl tespit edileceği belirtilmiştir. 4706 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin altıncı fıkrasında,

ekspertiz şirketlerine değer tespit ettirileceğine ilişkin hüküm bulunmasına rağmen, bu bedelin doğrudan rayiç bedel olarak ve 2886 sayılı Kanun hükümleri dışında tahmin edilen bedel olarak dikkate alınacağına ilişkin açıklık bulunmamaktadır. Emlak vergisine esas bedelin yüksek tespit edildiği taşınmazlarda bu bedelin, rayiç bedelin de üzerinde olması durumları ile karşılaşmakta, ihale mevzuatına göre tahmin edilen bedelin emlak vergisine esas bedelin altında olamayacağına ilişkin hüküm karşısında bu taşınmazlar değerlendirilememekte ve gereksiz ilan masrafları ve mesai kaybı ile karşılaşmaktadır. Bu olumsuzluğun ortadan kaldırılması bakımından, olayı tamamen genelleştirmeden, yalnızca ekspertiz şirketleri ile Maliye Bakanlığı merkez denetim elemanlarına yaptırılan rayiç bedel tespitlerinde; bir istisna hükmü olarak, emlak vergisine esas bedele bağlı kalınmaksızın, bu rayiç bedellerin tahmin edilen bedel olarak dikkate alınması ve böylece emlak vergisine esas bedeli yüksek tespit edilmiş Hazineye ait taşınmazların değerlendirilmesine yönelik olumsuzluklar ile gereksiz masrafların ortadan kaldırılması amacıyla böyle bir düzenlemeye gidilmektedir.

e) 4706 sayılı Kanunun 7/B maddesi, konut yapı kooperatiflerine, kooperatif birliklerine veya bu birliklerin oluşturduğu üst birliklere, Hazineye ait taşınmazların, bunlar arasında yapılacak ihale ile rayiç bedel üzerinden satışını düzenlemektedir. Buradaki amaç, Hazineye ait imarlı, imarsız veya imar planında başka amaca ayrılmış taşınmazların konut amaçlı olarak satılabilmesine imkan tanımak olmasına rağmen, "imar planlarına uygun olarak konut yapılmak üzere ibaresi" imar planı yapılmamış veya imarda başka amaca ayrılmış taşınmazların bu madde kapsamında değerlendirilmesi konusunda tereddütlere neden olmaktadır. İmar planlarında konut amacına ayrılmış veya ayrılacak taşınmazlarda zaten plana uygun olarak konut yapılması gerektiği açıktır. Burada imar planlarına uygun olmayan bir yapılaşmanın olması düşünülmemektedir ve bu esasen mümkün de değildir. Bu nedenle (9) numaralı fıkra ile, madde metninde yer alması gerekli olmayan ibarenin metinden çıkarılması tereddütlerin ortadan kalkmasını sağlayacaktır.

Maddenin (10) numaralı fıkrasının (a) bendi ile, 16/2/1995 tarihli ve 4070 sayılı Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinde 3/7/2003 tarihli ve 4916 sayılı Kanunla yapılan değişiklik paralelinde, bu maddenin değişiklikten önceki hükümlerine atıfta bulunan 8 inci maddesinde yer alan ibare madde metninden çıkarılmaktadır.

22/11/1984 tarihli ve 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlemesine Dair Tarım Reformu Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası 3/7/2003 tarihli ve 4916 sayılı Kanunun 18 inci maddesi ile değiştirilerek, Kanun kapsamında kalan arazinin uygulayıcı kuruluşça uygun görülmesi durumunda satılmak, sınırlı ayni hak tesis edilmek ve kiralanmak veya kendilerine özel kanunlarla verilen görev ve yetki içinde kullanmaları şartı ile kamu kuruluşlarına tahsis edilmek üzere, Hazinesinin tasarrufuna bırakılabileceği hükmü getirilmiştir. Bu yetkinin kullanılmasında tereddütlerin giderilmesi bakımından tarım arazilerinin satışında da bu kapsamda açıklık getirmek bakımından (10) numaralı fıkranın (b) bendi ile böyle bir düzenlemeye gidilmektedir.

1164 sayılı Kanunun mevcut ek 4 üncü maddesi hükmü, Hazineye ait arsa ve arazilerin bedelsiz devrinin iki Bakanın müşterek teklifi ve Başbakanın onayı ile gerçekleştirilmesini öngörmektedir. Oysa buradaki amaç, Arsa Ofisi Genel Müdürlüğü ile Toplu Konut İdaresi Başkanlığının önemli projeleri gerçekleştirmek üzere belirleyeceği arsa üretim alanlarının Başbakan onayı ile tespit edilmesi ve bu alanlar içinde bulunan Hazineye ait taşınmazların Maliye Bakanlığınca ilgili idarelere devredilmesidir. Bu durum aynı zamanda, belirlenen arsa üretim alanları içinde kalan tescilsiz alanların Hazine adına tescil edilmesinde karşılaşılan bürokratik formalitelerin kısaltılmasını ve kolaylaştırılmasını da sağlayacaktır. Ayrıca, bu şekilde devredilen bazı taşınmazlara, değişik şekillerde değerlendirilmesine yönelik olarak ihtiyaç duyulmaktadır. Böyle durumlarda, kamu hizmetine ayrılan yerlerde olduğu gibi

devredilen taşınmazların bedelsiz olarak Hazineye iade edilmesi gerekmektedir. Belirtilen gerekçelerle maddede yer alan ibarelerin değiştirilmesi öngörülmektedir.

29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanunun 5 inci maddesi, bu Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendi kapsamındaki illerde en az on kişilik istihdam öngören yatırımcılara Hazineye ait arazi veya arsaların bedelsiz devrini öngörmektedir. Organize sanayi bölgelerinde bulunan parsellerin de bu kapsamda değerlendirilmesi, uygulamada bu alanların her türlü alt yapı, plan ve parselasyon çalışmalarını yürüten organize sanayi bölgelerinin arsa tahsislerinde yatırımcılar yönünden farklı muhataplar olması açısından yetki karmaşasına neden olmakta ve teşvik amacının tam olarak gerçekleştirilememesine yol açmaktadır. Bütün bu sakıncaların ortadan kaldırılarak yatırımcıların tek bir muhatapla karşılaşmalarını ve bürokratik formalitelerin azaltılmasını teminen (12) numaralı fıkra ile böyle bir düzenlemeye gidilmektedir.

Maddenin 5083 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinde ibare değişikliği yapan fıkrası ile, Yeni Kuruşa tamamlama işlemlerinin birim fiyatlarda değil, işlem sonuçlarında ve ödeme aşamasında gerçekleştirilmesi ve ödeme kayıtlarının virgülden sonra en çok iki hane ile yapılması amaçlanmaktadır. Bu değişiklik, Türk Lirası değerlerin Yeni Türk Lirasına dönüşüm işlemlerinin ve Yeni Türk Lirası cinsinden yapılan işlemlerin sonuçlarında ve ödeme aşamalarında bir Yeni Kuruşun altındaki tutarları ödemeye olanak verecek madeni para bulunmaması nedeniyle, yarım Yeni Kuruş ve üzerindeki değerlerin bir üst Yeni Kuruşa tamamlanması, yarım Yeni Kuruşun altındaki değerlerin dikkate alınmaması yönünde düzenleme getirilmektedir. Bu düzenleme doğrultusunda, sayısal işlem yapan elektronik cihazların ve bilgisayar yazılımlarının yenilenmesi gibi bazı teknik güçlüklerin de önüne geçilmiş olunacaktır.

Mal ve hizmetlerin fiyatları bir Yeni Kuruşun altında olabileceği gibi, bir Yeni Kuruşun altındaki değer küsuratlı olarak da belirlenebilecektir. Vergiler, yabancı para alım satımı ve benzeri belli sabit sayılarla çarpım yapılarak elde edilen sonuç üzerinde tahakkuk, tahsil ve ödeme işlemlerinde, işlem sonuçları da bir Yeni Kuruşun altında veya değer küsuratı bir Yeni Kuruşun altında olabilecek şekilde sonuç verebilecektir.

Maddenin 14 numaralı fıkrasıyla 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle Kanunun 4 ve 14 üncü maddelerinde yer alan muafiyet uygulamalarında geçerli olan kiraya verilmeme şartının Özelleştirme uygulamaları çerçevesinde yapılan işletme hakkı devirlerini kapsamaması yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Madde 58– Maddenin (1) numaralı fıkrasında yapılan düzenleme ile;

-Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesinin (A) fıkrasının (4) numaralı bendinde yer alan, borsada işlem gören hisse senetlerinin borsa rayiciyle düzeltilmesine ilişkin hüküm,

-Vergi Usul Kanunun işyeri kapatma cezasına ilişkin mükerrer 354 üncü maddesi ve işyerleri için kapatma cezası verilen mükelleflere kesilen özel usulsüzlük cezasına ilişkin 353 üncü maddesinin (5) numaralı bendi,

yürürlükten kaldırılmaktadır.

Maddenin (2) numaralı fıkrasında yapılan düzenleme ile 3065 sayılı Kanunun 32 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan hüküm yürürlükten kaldırılarak kısmi istisna kapsamına giren mal ve hizmetlerin ihracı durumunda yüklenilen katma değer vergisinin ihracatçılara iadesi imkanı getirilmiştir.

Maddenin (3) numaralı fıkrası ile 488 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" bölümünün (2) numaralı fıkrasının sonuna 5035 sayılı Kanunla eklenen hüküm kaldırılmaktadır.

Maddenin (4) numaralı fıkrası ile 492 sayılı Kanuna bağlı (9) sayılı tarifenin Trafik Harçları bölümünde yer alan "V-Teknik Muayene Harçları" bölümü 1/1/2005 tarihinden geçerli olmak üzere yürürlükten kaldırılmaktadır.

Geçici Madde 1 - Madde ile, tasarının 26 ve 28 inci maddelerinde yapılan düzenlemeye paralel düzenlemeler yapılmakta, 1/1/2004 tarihinden önce faaliyete geçen okulların 625 sayılı kanunda yer alan hükümden, bu tarihten sonra faaliyete başlayan okulların ise Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarında yapılan düzenlemede yer alan hükümden yararlanmaları öngörülmektedir. Bu durumda, Gelir Vergisi Kanununun 20 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bent hükümleri, 1/1/2004 tarihinden önce faaliyete başlayan okulların işletilmesinden elde edilen kazançlar için uygulanamayacaktır.

Geçici Madde 2 - Bu Kanunun 37 nci maddesiyle 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunun özel iletişim vergisi ile ilgili 39 uncu maddesinde yapılan düzenlemeye uygun olarak; 24/12/2003 tarihli ve 5027 sayılı 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununun 36 ncı maddesi gereğince, Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin aylık gayrisafı hasılatı üzerinden alınmakta olan %15'lik payın hesabında, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesi uyarınca özel iletişim vergisine tabi tutulan hizmetlerden elde edilen gelirlerin dikkate alınmayacağı hüküm altına alınmaktadır.

Geçici Madde 3 - Karayolları Trafik Kanununun 115 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılması öngörülen değişikliğe paralel olarak, değişikliğin yürürlük tarihi olan 1/9/2004 tarihinden önce tebliğ edilen ceza tutanakları için eski hükümlerin uygulanacağı hususuna açıklık getirilmektedir.

Geçici Madde 4- Hurda haline gelen ve çalışma imkanı bulunmayan eski model taşıtların hurdaya çıkartılabilmesi; ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına hurdaya ayrılacak taşıt kayıt ve tescilli olan mükelleflerin, bu taşıtlar ile ilgili olarak ödenmemiş motorlu taşıtlar vergisi bulunmamasına bağlıdır. Ancak özellikle hurda durumda bulunan kamyon ve kamyonet sahibi mükellefler, bu taşıtlarını çalıştırmadıkları için motorlu taşıtlar vergisini ödeyememekte, kullanamadıkları taşıtlarını hurdaya ayırmak istediklerinde ise motorlu taşıtlar vergisi borçları bulunduğu için, söz konusu taşıtlarını hurdaya ayıramamaktadırlar. Çünkü bu taşıtların hurdaya ayrılarak ilgili trafik sicillerinde kayıt ve tescillerinin silinebilmesi için, Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 39 uncu maddesi hükümleri gereğince hurdaya çıkarma işleminin yapıldığı tarihe kadar geçen süre için, ödenmemiş motorlu taşıtlar vergisinin bulunmaması gerekmektedir.

Bu madde ile hurda haline gelen ve çalışma imkanı bulunmayan eski model motorlu kara taşıtlarının hurdaya çıkartılması halinde, hurdaya çıkarılma tarihine kadar geçen süre içinde tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının terkin edilmesi imkanı sağlanarak, eski ve kullanılmaz durumda bulunan taşıtların trafikten çekilmesi teşvik edilmektedir. Bu düzenleme çerçevesinde sahipleri tarafından hurdaya çıkartılmak istendiği halde motorlu taşıtlar vergisi borcu nedeni ile hurdaya çıkartılamayan ve çevreyi kirleten eski ve kullanılmaz durumda bulunan taşıtların trafikten çekilmesi teşvik edilerek çevrenin korunması ve taşıt parkının yenilenmesi temin edilmekte, böylece sosyal ve ekonomik amacın birlikte gerçekleştirilmesi sağlanmaktadır. Geçici madde olarak düzenlenen bu uygulama, taşıtlarını maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde ilgili trafik tescil kuruluşları tarafından Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 39 uncu maddesi hükümlerine göre kayıt ve tescilleri silinmek ve hurdaya çıkartılmak şartı ile söz

konusu taşıtları bedelsiz olarak il özel idarelerine teslim eden gerçek ve tüzel kişileri kapsamaktadır. Bu çerçevede motorlu kara taşıtlarını hurdaya ayıran gerçek ve tüzel kişilerin tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezaları terkin edilmektedir. Bu düzenlemeye ilişkin usul ve esasların Maliye ve İçişleri Bakanlıkları tarafından belirleneceği hüküm altına alınmaktadır. Bu madde yürürlüğe girmeden önce tahsil edilmiş olan motorlu taşıtlar vergisinin, bu kapsamda taşıtlarını hurdaya ayıran mükelleflere iade edilmeyeceği tabiidir. Ayrıca, hurdaya ayrılma süresi olan üç aylık süre içinde ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi de iade edilmeyecektir. Yapılan düzenleme ile bir taraftan eski ve kullanılamaz durumda olan taşıtların trafikten çekilmesi sağlanmakta, diğer taraftan bu taşıtların il özel idarelerine teslimi ile hurda taşıtların ekonomiye geri dönüşümü temin edilmektedir. Bu madde hükmünden yararlananların 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun geçici 3 üncü maddesi hükmünden yararlanamayacakları ve il özel idarelerinin bu kapsamda kendilerine teslim edilen taşıtların satışından elde ettikleri kazançları ile bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemlerin ve düzenlenen kağıtların her türlü vergi, resim ve harçtan müstesna tutulması öngörülmektedir.

Geçici Madde 5 - İzmir'de gerçekleştirilecek olan 23 üncü Üniversitelerarası Olimpiyat Oyunlarının düzenlenmesi işini üstlenen Organizasyon Komitesinin, bu organizasyon kapsamındaki faaliyetlerden elde ettiği kazançlar kurumlar vergisinden, bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar her türlü -katma değer vergisi hariç- vergi, resim ve harçtan müstesna tutulmaktadır.

Geçici Madde 6- 4811 sayılı Vergi Barışı Kanununun 18 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasında yer alan ve taksitlerin geç ödenmesi halinde her ay için ayrı ayrı uygulanan geç ödeme zammı oranının 01.01.2004 tarihinden geçerli olmak üzere aylık %10'dan aylık %5'e indirilmesi öngörüldüğünden, 01.01.2004 tarihi ile bu Kanunun yayımlandığı tarih arasındaki ödemelerin red ve iade edileceğinin belirlenmesi amacıyla bu geçici madde düzenlenmiştir.

Geçici Madde 7- Bu maddenin birinci fıkrasıyla mükelleflerin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yaptıkları araştırma geliştirme harcamaları hakkında, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 89 uncu maddesinin (2) numaralı bendinin altıncı ve yedinci alt bentleri ile 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun bu Kanunla değiştirilmeden önceki 14 üncü maddesinin (6) numaralı bendi hükümleri uygulanması sağlanmaktadır. Bu tarihten sonra yapılacak harcamalar yeni düzenlemeler çerçevesinde Ar-Ge indiriminden yararlanacaktır.

Maddenin 2 numaralı fıkrasında ise, 2004 yılına ilişkin olarak bu Kanunun yayımından önce verilen geçici vergi beyannamelerinde bu Kanunla yapılan değişiklikler nedeniyle herhangi bir düzeltme yapılmayacağı hükme bağlanmaktadır.

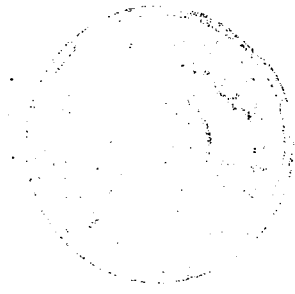
Geçici Madde 8- Bilindiği gibi, 22.01.2004 tarihli ve 5072 sayılı Dernek ve Vakıfların Kamu Kurum ve Kuruluşları ile İlişkilerine Dair Kanun uyarınca kamu kurum ve kuruluşlarınca yürütülen veya yürütülmesi gereken bazı hizmetleri yerine getirmek veya bu hizmetleri desteklemek üzere kurulmuş olan vakıfların bu hizmetlerine son verilmeleri öngörülmüştür. Bu tür hizmetleri sürdüren vakıfların elde ettiği gelirlerin önemli bir bölümü bu kanun ile ortadan kaldırılmış olmaktadır.

Vakıflar bir mal veya hakkın geliri ile birlikte, başlı başına bir varlığa sahip olmak üzere, bir amacın gerçekleştirilmesi için tahsis edilmesi sonucu oluşan mal topluluklarıdır. Kamu kurum ve kuruluşlarınca yürütülen veya yürütülmesi gereken bazı hizmetleri yerine getirmek veya bu hizmetleri desteklemek üzere kurulmuş olan vakıflarda amaç, kamu hizmetlerini daha etkin ve verimli hale getirilmesi olup, bu vakıfların faaliyetleri sonucunda kar elde etme amacı da güdülmemektedir.

Madde ile bu tür vakıfların mal varlığından tahsil edilemeyen veya tahsil edilemeyeceği anlaşılan amme alacaklarının sürüncemede kalmasını önlemek ve esasen mal topluluğu olarak kurulan bu vakıfların kamu görevlisi olan yöneticilerinin sorumluluğunu da ortadan kaldırmak amacıyla bu düzenleme yapılmaktadır

Madde 59- Yürürlük maddesidir.

Madde 60- Yürütme maddesidir.

BAZI KANUNLARDA VE 178 SAYILI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

Madde 1- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Maliye Bakanlığı, mücbir sebep sayılan haller nedeniyle; bölge, il, ilçe, mahal veya afete maruz kalanlar itibarıyla mücbir sebep hali ilan etmeye ve bu sürede vergi ödevlerinden yerine getirilemeyecek olanları tespit etmeye yetkilidir. Bu yetki vergi türleri ve işyerleri itibarıyla; beyannamelerin toplulaştırılması, yeni beyanname verme süreleri belirlenmesi ve beyanname verme zorunluluğunun kaldırılması şeklinde de kullanılabilir.”

Madde 2- 213 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Zor durumda bulunmaları hasebiyle vergi muamelelerine müteallik ödevleri süresi içinde yerine getiremeyecek olanlara, kanuni sürenin bir katını, kanuni sürenin bir aydan az olması halinde bir ayı geçmemek üzere, Maliye Bakanlığınca münasip bir mühlet verilebilir.”

“Maliye Bakanlığı mühlet verme yetkisini tamamen veya kısmen mahalline devredebileceği gibi bölgeler, iller, ilçeler veya sektörler ile iş kolları ya da mükellef grupları itibarıyla yazılı başvuru şartı aramaksızın da kullanabilir.”

Madde 3- 213 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin başlığı “Vergi beyannamesinin postayla veya elektronik ortamda gönderilmesi” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Beyannamenin elektronik ortamda gönderilmesi halinde tahakkuk fişi elektronik ortamda düzenlenir ve mükellef veya elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verilmiş gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilir. Bu ileti, tahakkuk fişinin mükellefe tebliği yerine geçer.

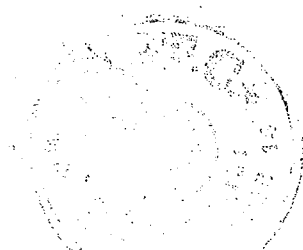
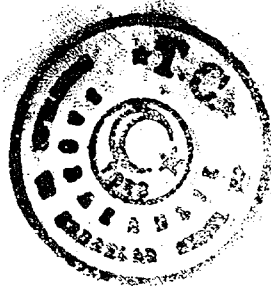
Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı tarafından tespit olunur.”

Madde 4- 213 sayılı Kanunun 111 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Maliye Bakanlığı; mücbir sebep hali ilan edilen yerlerdeki mükelleflerin, bu Kanun kapsamında olup, ödeme süresi afet tarihinden sonraya rastlayan her türlü vergi, ceza ve gecikme faizleri ile bu Kanunun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca verecekleri beyannamelere istinaden tahakkuk ettirilen vergilerin ödeme sürelerini, vadelerinin bitim tarihinden itibaren azami bir yıl süreyle uzatmaya yetkilidir. Bu yetki; bölge, il, ilçe, mahal ve afetten zarar görenler ile afetten zarar görme derecesi veya vergi türleri itibarıyla farklı süreler tespit etmek suretiyle de kullanılabilir.”

Madde 5- 213 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Şarta bağlı istisna veya muafiyet uygulamaları sonucu kısmen veya tamamen alınmayan vergilere ilişkin zamanaşımı süresi, istisna veya muafiyet şartlarının ihlal edildiği tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren başlar.”

Madde 6- 213 sayılı Kanunun 160 ıncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İşi bırakma bildiriminde bulunmayan bir mükellefin işi bıraktığının tespit edilmesi veya yapılan araştırma ve yoklamalar sonucunda bilinen adreslerinde bulunamaması ve başka bir adreste faaliyetine devam ettiğine dair bilgi edinilememesi halinde veya başkaca bir ticari, zirai ve mesleki faaliyeti olmadığı halde münhasıran sahte belge düzenlemek amacıyla mükellefiyet tesis ettirdiğinin vergi incelemesine yetkili olanlarca düzenlenen rapor ile tespit edilmesi ve mükellefiyet kaydının devamına gerek görülmediğinin raporda belirtilmesi halinde, mükellef (matrahlı veya matrahsız beyanname verenler dahil) işi bırakmış addolunur ve mükellefiyet kaydı vergi dairesince terkin edilir.”

“Mükellefiyet kaydının terkin edilmesi, mükellefin işi bırakmasından önceki döneme ilişkin yükümlülüklerini ortadan kaldırmayacağı gibi bu tarihten sonra faaliyette bulunduğunun tespiti halinde bu dönemlere ilişkin vergilendirmeye ve sahte belge düzenleme fiilini işleyenler hakkında kovuşturma yapılmasına ve ceza uygulanmasına da engel teşkil etmez.

Bu madde kapsamında mükellefiyet kayıtları terkin edilenlerin kimlik bilgileri ile bunların bastırılmış veya tasdik ettirmiş oldukları belgeler ve kullanmış oldukları ödeme kaydedici cihazlara ilişkin bilgiler Maliye Bakanlığınca belirlenecek araçlarla duyurulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Madde 7- 213 sayılı Kanunun 215 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkçe tutma ve Türk Parası kullanma zorunluluğu

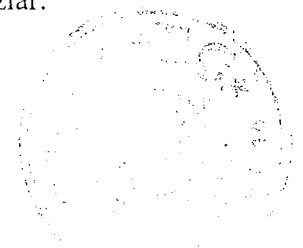
Madde 215 – 1. Bu Kanuna göre tutulacak defter ve kayıtların Türkçe tutulması zorunludur. Ancak, Türkçe kayıtlar bulunmak kaydıyla defterlerde başka dilden kayıt da yapılabilir. Bu kayıtlar vergi matrahını değiştirmeyecek şekilde tasdik ettirilecek diğer defterlere de yapılabilir.

2. a) Kayıt ve belgelerde Türk para birimi kullanılır. Belgeler, Türk parası karşılığı gösterilmek şartıyla, yabancı para birimine göre de düzenlenebilir. Şu kadar ki yurt dışındaki müşteriler adına düzenlenen belgelerde Türk parası karşılığı gösterilme şartı aranmaz.

b) İlgili dönem defter tasdik tarihi itibarıyla ödenmiş sermayesi (yurt dışında kurulan şirketlerin Türkiye’ye ayrılan ödenmiş sermayesi) en az 100 milyon ABD Doları ya da muadili yabancı para karşılığı Türk Lirası ve sermayesinin en az %40’ ı ikametgahı, kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kişilere ait olan işletmelere, kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına Bakanlar Kurulunca izin verilebilir. Bakanlar Kurulu, bu had ve nispeti sektörler itibarıyla ayrı ayrı yarısına kadar indirmeye veya iki katına kadar artırmaya yetkilidir. Bu şartların ihlal edildiği hesap dönemini izleyen hesap döneminden itibaren Türk para birimine göre kayıt tutma zorunluluğu başlar.

ba) Türk para birimiyle yapılan işlemler, işlemin gerçekleştiği günün Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası döviz alış kuruyla ilgili para birimine çevrilir. İktisadi kıymetlerin değerleri ile vergi matrahı kayıt yapılan para birimine göre tespit edilir, beyannamenin verilmesi gereken ayın ilk gününün kuruyla Türk parasına çevrilerek beyan edilir. Vergi ödeme, mahsup ve iade işlemlerinde de Türk lirası tutarlar kullanılır.

bb) Bu mükellefler, diğer para birimleriyle kayıt tuttukları sürece mükerrer 298 inci maddenin (A) fıkrası uyarınca enflasyon düzeltmesi yapamazlar. Türk para birimiyle kayıt yapmaya başlamaları halinde ise üç yıl süreyle anılan madde hükmünden yararlanamazlar.”

Madde 8- 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“4. Bu Kanunun 149 uncu maddesine göre devamlı bilgi vermek zorunda olanlardan istenilen bilgilerin ile vergi beyannameleri ve bildirimlerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle İnternet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesi, beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracılığıyla gönderilmesi hususlarında izin vermeye veya zorunluluk getirmeye, beyanname, bildirim ve bilgilerin aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu zorunluluğu beyanname, bildirim veya bilgi çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulamaya,”

“Yukarıdaki (4) numaralı bent uyarınca Maliye Bakanlığının beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracılığıyla gönderilmesi hususunda izin vermesi veya zorunluluk getirmesi halinde, (mükellef veya vergi sorumlusu ile gönderme işini yapacak kişiler arasında özel sözleşme düzenlenmek kaydıyla) elektronik ortamda gönderilen beyanname ve bildirimler, mükellef veya vergi sorumlusu tarafından verilmiş addolunur.”

Madde 9- 213 sayılı Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (A) fıkrasının (2) numaralı bendinin (g) alt bendinde yer alan “düzeltme tarihindeki” ibaresi “borcun alındığı tarihteki” olarak, (5) numaralı bendinin beşinci paragrafının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki (9) numaralı bent eklenmiştir.

“Ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farkları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebilir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebilir; bu işlemler kar dağıtımını sayılmaz.”

“9. Münhasıran sürekli olarak işlenmiş; altın, gümüş alım-satımı ve imali ile iştigal eden mükellefler bu fıkranın (1) numaralı bendinde yer alan şartlara bakılmaksızın enflasyon düzeltmesi yaparlar.”

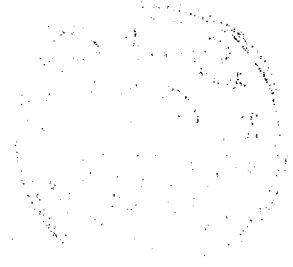
Madde 10- 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etme zorunluluğuna uymayan mükelleflerden her birine, her bir işlem için bu maddeye göre uygulanan cezalardan az olmamak üzere işleme konu tutarın %5’i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir. Bu şekilde ceza kesilen mükellefler hakkında yukarıdaki fıkra hükmü uygulanmaz.”

Madde 11- 213 sayılı Kanunun geçici 25 inci maddesinin (c) bendine aşağıdaki (3) numaralı alt bent, (h) bendine aşağıdaki hüküm ve maddenin sonuna aşağıdaki (l) bendi eklenmiş, (g) bendinin ikinci paragrafının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“3) Reel olmayan finansman maliyetinin tevsik edilebilir olması halinde de (1) numaralı alt bentte belirtilen yöntem kullanılabilir. Amortisman süresi bitmemiş olan kıymetlere ilişkin maliyet veya alış bedelinden düşülen reel olmayan finansman maliyetinden amortisman ayrılmamış tutar, 2004 ve sonraki dönemlerde, beş yılda ve eşit taksitte dönem kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınır.”

“Ancak bu şekilde düzeltme yapanlar, bu Kanuna göre ayrılacak tutardan fazla amortisman veya karşılık ayıramaz.”

"1) Bu madde uyarınca düzeltilen kalemlerin elden çıkarılması halinde, bunlara ilişkin enflasyon düzeltme farkları maliyet bedeli addolunur. Şu kadar ki, amortismanına tabi olmayan kıymetlerin düzeltilmiş değerinin altında bir bedelle satılması halinde, düzeltilmiş değerle düzeltme öncesi değer arasındaki farka isabet eden zarar, gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde dikkate alınmaz."

"Ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farkları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebilir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebilir; bu işlemler kar dağıtımı sayılmaz."

"Geçici Madde 27- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce belge düzenine uyulmadığına ilişkin olarak yapılan tespitlere dayanılarak uygulanması gereken ancak henüz uygulanmamış olan işyeri kapatma cezaları uygulanmaz ve para cezasına çevrilmiş olup ödeme süresi geçmemiş olanlar tahsil edilmez, tahsil edilmiş olanlar iade edilmez. Ayrıca, kapatma kararına karşı idari yargı organlarında açılıp henüz sonuçlanmamış olan davaların, konusu kalmadığından, davaların ortadan kaldırılmasına karar verilir."

Madde 12- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 62 nci maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Maliye Bakanlığı amme alacaklarının takibinde haczolunacak malların tespiti amacıyla yapılacak mal varlığı araştırmasının şekli, alanı ve kapsamı ile araştırma yapılacak amme alacaklarının türü ve tutarını belirlemeye yetkilidir. Bu yetki alacaklı amme idaresi itibarıyla da kullanılabilir."

Madde 13- 6/12/1984 tarihli ve 3100 sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"1. Mükellefler kullanmak üzere satın aldıkları ödeme kaydedici cihazlar için %100'e kadar amortisman oranı seçebilirler."

Madde 14- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin başlığı "Araçlar, Kıymetli Maden ve Petrol Aramaları ile Ulusal Güvenlik Harcamaları ve Yatırımlarda İstisna" şeklinde değiştirilmiş, mevcut fıkranın mülga (b) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki (e) ve (f) bentleri ile maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"b) Deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan hizmetler,"

"c) Altın, gümüş ve platin ile ilgili arama, işletme, zenginleştirme ve rafinaj faaliyetleri ile 6326 sayılı Petrol Kanunu hükümlerine göre yapılan petrol arama faaliyetlerine ilişkin olmak üzere, bu faaliyetleri yürütenlere yapılan teslim ve hizmetler,"

"e) Limanlar ve hava meydanlarının inşası, yenilenmesi ve genişletilmesi işlerini fiilen kendisi yapan veya yaptıran mükelleflere bu işlere ilişkin olarak yapılan mal teslimleri ve inşaat taahhüt işleri,

f) Milli Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Savunma Sanayii Müsteşarlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Gümrük Muhafaza Genel Müdürlüğüne milli savunma ve iç güvenlik ihtiyaçları için uçak, helikopter, gemi, denizaltı, tank, panzer, zırhlı personel taşıyıcı, roket, füze ve benzeri araçlar, silah, mühimmat, silah malzeme, teçhizat ve sistemleri ile bunların araştırma-geliştirme, yazılım, üretim, montaj, yedek parça, bakım-onarım ve modernizasyonuna ilişkin olarak yapılan teslim ve hizmetler

ve bu teslim ve hizmetleri gerçekleştirenlere bu kapsamda yapılacak olan, miktarı ve nitelikleri yukarıda sayılan kuruluşlarca onaylanan teslim ve hizmetler.

Maliye Bakanlığı, istisna kapsamına girecek mal ve hizmetler ile bunların asgari tutarlarını ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

Madde 15- 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkra aşağıdaki (d) bendi eklenmiş, (4) numaralı fıkrasının (f), (g) ve (ı) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ayrıca fıkranın sonuna aşağıdaki (o) ve (p) bentleri eklenmiştir.

“b) Üniversite ve yüksekokullar ile 8.6.1965 tarih ve 625 sayılı Kanun hükümlerine tabi özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin %10’unu geçmemek üzere verilen bedelsiz eğitim ve öğretim hizmetleri, kanunların gösterdiği gerek üzerine bedelsiz olarak yapılan mal teslimi ve hizmet ifaları, birinci fıkra sayılan kurum ve kuruluşlara bedelsiz olarak yapılan her türlü mal teslimi ve hizmet ifaları ile fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin teslimi,”

“d) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, Kanunlarla kendilerine verilen görev gereği ve kuruluş amaçlarına uygun ruhsat, izin, onay ve benzeri hizmetleri ile bu hizmetlerle ilgili olarak kullanılacak basılı kağıtların bu kuruluşlar tarafından teslimi (motorlu taşıtlar tescil plaka teslimleri hariç),”

“f) Darphane ve Damga Matbaası tarafından yapılan teslim ve hizmetler ile Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünce düzenlenen piyango, sayısal loto, hemen kazan ve benzeri oyunların tertiplenmesi veya oynanması,”

“g) Külçe altın, külçe gümüş, kıymetli taşlar (elmas, pırlanta, yakut, zümrüt, topaz, safir, zebircet, inci, kübik virconia) döviz, para, damga pulu, değerli kağıtlar, hisse senedi, tahvil ile metal, plastik, lastik, kauçuk, kağıt, cam hurda ve atıkları (hurda metalden elde edilen külçeler dahil) teslimi,”

“ı) Serbest bölgelerde verilen hizmetler,”

“o) Gümrük antrepoları ve geçici depolama yerleri ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda; ithalat ve ihracat işlemlerine konu mallar için verilen ardiye, depolama ve terminal hizmetleri ile vergisiz satış yapılan işyerlerinin ve bu işyerlerine ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması,”

“p) Hazine ve Arsa Ofisi Genel Müdürlüğünce yapılan taşınmaz mal teslimleri ile Hazinece yapılan irtifak hakkı tesisi işlemi.”

Madde 16- 3065 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Vergiden istisna edilmiş işlemleri yapanlar, ilgili vergi dairesine yazılı başvuruda bulunarak, belirtecekleri işlem türleri için vergiye tabi tutulmalarını talep edebilirler. Bu talebin dilekçede belirtilen ve dilekçe tarihinden sonra ifa edilen işlemlerin tamamını kapsamı şarttır. Şu kadar ki, mükellefiyetin devam etmekte olan işlemlere şümulü yoktur.”

“2. Kamu menfaatine yararlı dernekler ve Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıfların kuruluş amaçlarına uygun olarak işletmek veya yönetmek suretiyle ifa ettikleri teslim ve

hizmetlere ilişkin istisnalar hariç olmak üzere, 17 nci maddenin birinci ve ikinci fıkralarıyla üçüncü fıkranın (a) ve 4 üncü fıkranın (e) bentlerinde yazılı istisnalar hakkında yukarıdaki birinci fıkra hükmü uygulanmaz.”

Madde 17- 3065 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Deprem, sel felaketi ve Maliye Bakanlığının yangın sebebiyle mücbir sebep ilan ettiği yerlerdeki yangın sonucu zayi olanlar hariç olmak üzere, zayi olan mallara ait katma değer vergisi,”

Madde 18- 3065 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

“Ancak, indirim hakkı tanınan işlemlere konu eşyanın serbest dolaşıma girdiği tarihin içinde bulunduğu veya sonraki vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak vergi dairesine verilen beyannamelere göre ödenen katma değer vergisi (sorumlu sıfatıyla ödenenler hariç), ithalde hiç ödenmemesi veya eksik ödenmesi nedeniyle tahsili gereken katma değer vergisinden düşülür.”

Madde 19- 3065 sayılı Kanunun geçici 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Geçici Madde 19- Türkiye’nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar çerçevesinde Türkiye’de gerçekleştirilecek toplantıları düzenleyenlere bu amaçla yapılacak teslim ve hizmetler ile bu toplantılara katılan yabancı heyetlerin konaklamaları ve bunlara görevlerinin ifası kapsamında yapılacak teslim ve hizmetler 31/12/2005 tarihine kadar katma değer vergisinden müstesnadır.”

Bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile istisna uygulanacak mal ve hizmetleri ve istisnanın uygulanacağı asgari tutarı tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

“Geçici Madde 21- Karayolları Genel Müdürlüğünce yapılacak taşınmaz mal teslimleri ile Orman Genel Müdürlüğü Döner Sermaye sabit kıymetlerinde kayıtlı tapulu taşınmaz malların teslimleri 31/12/2004 tarihine kadar katma değer vergisinden müstesnadır.”

“Geçici Madde 22- Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasına bu Kanunla eklenen (d) bendiyle istisna edilen işlemlerle ilgili olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir.”

Madde 20- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. (II) sayılı listede yer alan kayıt ve tescile tabi mallardan;

a) 87.03 (motor silindir hacmi 1.600 cm³’ü aşanlar hariç), 87.04 (motor silindir hacmi 2.800 cm³’ü aşanlar hariç) ve 87.11 G.T.İ.P. numaralarında yer alanların, sakatlık derecesi %90 veya daha fazla olan malul ve engelliler tarafından,

b) 87.03 (motor silindir hacmi 1.600 cm³’ü aşanlar hariç), 87.04 (motor silindir hacmi 2.800 cm³’ü aşanlar hariç) ve 87.11 G.T.İ.P. numaralarında yer alanların, bizzat kullanma amacıyla sakatlığına uygun hareket ettirici özel tertibat yaptıran malul ve engelliler tarafından,

beş yılda bir defaya mahsus olmak üzere ilk iktisabı,”

Madde 21- 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendi ile (4) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) (III) sayılı listedeki mallar için belirlenen oranları; yarısına kadar indirmeye, bütün mamulleri için yarısına, diğer mallar için dört katına kadar artırmaya, bu oranlara isabet eden vergi tutarlarını dikkate alarak mal cinsleri, özellikleri, fiyat grupları, alkol dereceleri itibarıyla maktu vergi tutarları belirlemeye, maktu vergi tutarları ile vergi oranlarını aynı mal için birlikte veya ayrı ayrı uygulamaya, mal cinsleri, özellikleri, fiyat grupları itibarıyla en çok satılan mamule isabet eden özel tüketim vergisi tutarının beş katına kadar asgari vergi tutarları belirlemeye, cinsi veya özelliği ya da fiyat grubu aynı olan mallar için nispi ve/veya maktu tutarda hesaplanacak vergi toplamının asgari vergi tutarından az olmaması şartını koymaya,”

“4. (I) sayılı listedeki mallar için uygulanan maktu vergi tutarlarının, bu maddenin 2 nci fıkrasının (a) bendi uyarınca Bakanlar Kurulu tarafından farklı tespit edilmesi halinde; Maliye Bakanlığı vergi farklılaştırmasını, verginin mükellefe veya vergiye tabi işlemlere taraf olanlara iadesi yöntemi ile uygulamaya, teminat istemeye, bu teminatın türü, tutarı ve çözümüne ilişkin usul ve esaslar ile verginin iadesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

Madde 22- 4760 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) (II) sayılı listedeki mallardan kayıt ve tescile tabi olanların, ilk iktisap tarihinden itibaren beş yıl içinde 87.03 tarife pozisyonunda yer alan veya 87.04 tarife pozisyonundaki azami yüklü kütlesi 4500 kilogramı geçmeyip, taşıma kapasitesi 1000 kilogramın altında olan ve sürücü sırasından başka oturma yeri veya sürücü sırası dışında yanda pencereleri olan mallara dönüştürülmesi halinde, daha önce ödenen vergi mahsup edilmek suretiyle bu malların ilk iktisabındaki matrah esas alınarak değişiklik uyarınca adına kayıt ve tescil işlemi yapılandır, değişikliğin kayıt ve tescili tarihinde dönüştürülen mallar için geçerli olan oran üzerinden, bu tarihte özel tüketim vergisi alınır.”

Madde 23- 4760 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı listenin (A) cetvelinde yer alan 2710.19.25.00.00 G.T.İ.P. numaralı mal, G.T.İ.P. numarası ile (A) cetvelinden çıkarılıp, parantez içi hükmü kaldırılarak aşağıda yer alan şekliyle aynı listenin (B) cetveline eklenmiştir.

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Tutarı(TL)	Birimi
2710.19.25.00.00	Diğerleri	516.000	Litre”

Madde 24- 4760 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı listenin 87.04 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar ve vergi oranları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

G.T.İ.P.NO	Mal İsmi	Vergi Oranı (%)
87.04	Eşya taşımaya mahsus motorlu taşıtlar (Yalnız kayıt ve tescile tabi olanlar)	

Azami yüklü kütlesi 4500 kilogramı geçmeyip, taşıma kapasitesi 1000 kilogramın altında olan ve sürücü sırasından başka oturma yeri veya sürücü sırası dışında yanda pencereleri olanlar

-silindir hacmi 2000 cm ³ ’ü geçmeyenler	6
-silindir hacmi 2000 cm ³ ’ü geçen fakat 3000 cm ³ ’ü geçmeyenler	8
-silindir hacmi 3000 cm ³ ’ü geçen fakat 4000 cm ³ ’ü geçmeyenler	52
-silindir hacmi 4000 cm ³ ’ü geçenler	75

Madde 25- 193 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılmış olan 20 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Eğitim ve öğretim işletmelerinde kazanç istisnası

Madde 20- Okul öncesi eğitim, ilköğretim, özel eğitim ve orta öğretim özel okullarının işletilmesinden elde edilen kazançlar, ilgili Bakanlığın görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde beş vergilendirme dönemi gelir vergisinden müstesnadır. İstisna, okulların faaliyete geçtiği vergilendirme döneminden itibaren başlar.”

Madde 26- 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin (2) numaralı bendinin altıncı ve yedinci alt bentleri yürürlükten kaldırılmış ve fıkraya aşağıdaki (6) numaralı bent eklenmiştir.

“6. Mükelleflerin, işletmeleri bünyesinde gerçekleştirdikleri münhasıran yeni teknoloji ve bilgi arayışına yönelik araştırma ve geliştirme harcamaları tutarının %40’ı oranında hesaplanacak “Ar-Ge indirimi”.

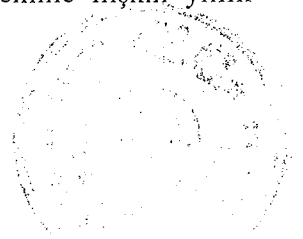
Araştırma ve geliştirme faaliyetleri ile doğrudan ilişkili olmayan giderlerden ve tamamen araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde kullanılmayan amortisman tabi iktisadi kıymetler için hesaplanan amortisman tutarlarından verilen paylar üzerinden Ar-Ge indirimi hesaplanmaz. Ar-Ge indiriminden yararlanılacak harcamaların kapsamını ve uygulamadan yararlanılabilmesi için gerekli belgeler ile usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Madde 27- 3/6/1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (8), (9), (10) ve (11) numaralı bentler ile ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“8. Okul öncesi eğitim, ilköğretim, özel eğitim ve orta öğretim özel okullarının işletilmesinden elde edilen kazançlar, ilgili Bakanlığın görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde beş vergilendirme dönemi kurumlar vergisinden müstesnadır. İstisna, okulların faaliyete geçtiği vergilendirme döneminden itibaren başlar.

9. Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan anonim veya limited şirket mahiyetindeki bir şirketin (esas faaliyet konusu finansal kiralama veya her nevi menkul kıymet yatırımı olanlar hariç) sermayesine, kazancın elde edildiği tarihe kadar devamlı olarak en az iki yıl süreyle %25 veya daha fazla oranda iştirak eden kurumların, bu iştiraklerin kanuni veya iş merkezinin bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az %20 oranında (esas faaliyet konusu finansman temini veya sigortacılık olanlarda en az, Türkiye’de uygulanan kurumlar vergisi oranında) kurumlar vergisi benzeri vergi yükü taşıyan ve en az %75’i ticari, zirai veya serbest meslek kazancı niteliğinde olan kazançları üzerinden elde ettikleri ve elde edildiği vergilendirme dönemine ilişkin yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihe kadar Türkiye’ye transfer ettikleri iştirak kazançları.

10. Kurumların yurt dışında bulunan iş yerleri veya daimi temsilcileri (esas faaliyet konusu finansal kiralama veya her nevi menkul kıymet yatırımı olanlar hariç) aracılığı ile elde ettikleri ve iş yeri veya daimi temsilcinin bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az %20 oranında (esas faaliyet konusu finansman temini veya sigortacılık olanlarda en az Türkiye’de uygulanan kurumlar vergisi oranında) kurumlar vergisi benzeri bir vergi yükü taşıyan ve en az %75’i ticari, zirai veya serbest meslek kazancı niteliğinde olan ve elde edildiği vergilendirme dönemine ilişkin yıllık

kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihi takip eden üçüncü ayın sonuna kadar Türkiye'ye transfer ettikleri kazançları.”

11. Kazancın elde edildiği tarihte devamlı surette en az iki yıl süreyle aktif toplamının %75 veya daha fazlası kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan anonim veya limited şirket mahiyetindeki şirketlerin (esas faaliyet konusu finansal kiralama veya her nevi menkul kıymet yatırımı olanlar hariç) her birinin sermayesine en az %25 oranında iştirakten oluşan tam mükellef anonim şirketlerin, kurum kazancının %75 veya daha fazlasını oluşturması koşuluyla bu iştiraklerin kanuni veya iş merkezinin bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az %20 oranında (esas faaliyet konusu finansman temini veya sigortacılık olanlarda en az Türkiye’de uygulanan kurumlar vergisi oranında) kurumlar vergisi benzeri bir vergi yükü taşıyan ve en az %75’i ticari, zirai veya serbest meslek kazancı niteliğinde olan kazançları üzerinden elde ettikleri ve elde edildiği vergilendirme dönemine ilişkin yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihe kadar Türkiye’ye transfer ettikleri iştirak kazançları,

Bu bent uyarınca istisna edilen kazançlar üzerinden, anonim veya limited şirket mahiyetindeki şirketlere dağıtılan kar paylarından Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin (b/ii) numaralı alt bendi uyarınca %5’ten fazla bir oranda vergi kesintisi yapılmaz. Bakanlar Kurulu bu oranı sıfıra kadar indirmeye veya kanuni orana kadar artırmaya yetkilidir.

“9, 10 ve 11 inci bentlerdeki diğer koşulların yerine getirilmesi şartıyla bu bentlerde yer alan istisnalar, kurumlar vergisi benzeri vergi yükünün; en az %15 olması durumunda, iştirak kazancı veya iş yeri veya daimi temsilci aracılığı ile elde edilen kurum kazancının 1/2’sine, en az %10 olması durumunda, iştirak kazancı veya iş yeri veya daimi temsilci aracılığı ile elde edilen kurum kazancının 1/3’üne uygulanır.”

“(9), (10) ve (11) numaralı bentler uyarınca vergi yükü, kanuni veya iş merkezinin bulunduğu ülkede ilgili dönemde tahakkuk eden toplam kurumlar vergisi benzeri verginin, bu dönemde elde edilen toplam dağıtılabilir kurum kazancı ile tahakkuk eden kurumlar vergisi toplamına oranlanması suretiyle tespit edilir. Bu bentlerde yer alan %20 vergi yükü oranını, %25’e kadar artırmaya veya kanuni oranına kadar indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

“(9), (10) ve (11) numaralı bentler uyarınca sağlanan istisnayı, kazancın elde edildiği ülke vergi sisteminin Türk vergi sisteminin yarattığı vergilendirme kapasitesi ile aynı düzeyde bir vergilendirme imkanı sağlayıp sağlamadığı hususunu göz önünde bulundurarak, her bir bent için ayrı ayrı uygulanabilecek şekilde elde edildiği ülkeler bakımından sınırlandırmaya Bakanlar Kurulu, bu bentler ile ilgili uygulamaya ilişkin usul ve esaslarını belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Madde 28- 5422 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş (7) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“6. Mükelleflerin, işletmeleri bünyesinde gerçekleştirdikleri münhasıran yeni teknoloji ve bilgi arayışına yönelik araştırma ve geliştirme harcamaları tutarının %40’ı oranında hesaplanacak “Ar-Ge indirimi”.

Araştırma ve geliştirme faaliyetleri ile doğrudan ilişkili olmayan giderlerden ve tamamen araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde kullanılmayan amortisman tabi iktisadi kıymetler için hesaplanan amortisman tutarlarından verilen paylar üzerinden Ar-Ge indirimi hesaplanmaz. Ar-Ge indiriminden yararlanılacak harcamaların kapsamını ve uygulamadan yararlanılabilmesi için gerekli belgeler ile usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Madde 29- 5422 sayılı Kanuna 14 üncü maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki mükerrer 14 üncü madde eklenmiştir.

“Zarar mahsubu ve diğer indirimler

Mükerrer Madde 14 – 1. Kurumlar vergisi matrahının tespitinde, kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek üzere, kurum kazancından aşağıdaki indirimler yapılır.

a) Her yıla ilişkin tutarlar ayrı ayrı gösterilmek ve beş yıldan fazla nakledilmemek koşuluyla geçmiş yılların mali bilançolarına göre meydana gelen zararlar (aynı sektörde faaliyet göstermesi, son beş yıla ilişkin kurumlar vergisi beyannamelerinin kanuni süresinde verilmiş olması koşullarıyla 37 ve 39 uncu maddeler çerçevesinde devir alınan kurumların, devir tarihi itibarıyla aktif toplamını geçmeyen zararları ile 38 inci maddede belirtilen bölünme işlemi sonucu münfesih olan kurumun aktif toplamını geçmeyen zararları dahil.).

Tam mükellefiyette yurt dışı faaliyetlerden doğan zararlar, faaliyette bulunulan ülkenin vergi kanunlarına göre beyan edilen vergi matrahlarının (zarar dahil) her yıl o ülke mevzuatına göre denetim yetkisi verilen kuruluşlarca rapora bağlanması ve bu raporun aslı ile tercüme edilmiş bir örneğinin Türkiye'deki ilgili vergi dairesine ibrazı halinde indirim konusu yapılır. Denetim kuruluşlarınca hazırlanacak raporun ekinde yer alan vergi beyanlarının, bilanço ve kâr-zarar cetvellerinin o ülkedeki yetkili mali makamlarca onaylanması zorunludur. Faaliyette bulunulan ülkede denetim kuruluşu olmaması halinde, her yıla ait vergi beyannamesinin, o ülke yetkili makamlarından alınan birer örneğinin mahallindeki Türk elçilik ve konsoloslukları, yoksa orada Türk menfaatlerini koruyan ülkenin aynı mahiyetteki temsilcilerine onaylatılarak, aslının ve tercüme edilmiş bir örneğinin ilgili vergi dairesine ibrazı yeterlidir.

Türkiye'de indirim konusu yapılan yurt dışı zararın, ilgili ülkede de mahsup edilmesi veya gider yazılması halinde, Türkiye'deki beyannameye dahil edilecek yurt dışı kazanç, mahsup veya gider yazılmadan önceki tutardır.

Türkiye'de kurumlar vergisinden istisna edilen kazançlarla ilgili yurt dışı zararlar, yurt içindeki kazançlardan indirilmez.

b) Genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere ve köylere, Bakanlar Kurulu'nca vergi muafiyeti tanınan vakıflara, kamu menfaatlerine yararlı sayılan derneklere ve bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşlara makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımların toplamının o yıla ait kurum kazancının % 5'ine kadar olan kısmı.

c) (b) bendinde sayılan kamu idare ve müesseselerine bağışlanan okul, sağlık tesisi ve yüz yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde elli yatak) kapasitesinden az olmamak üzere öğrenci yurdu inşası dolayısıyla yapılan harcamalar veya bu tesislerin inşası için bu kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar ile mevcut tesislerin faaliyetlerini devam ettirebilmeleri için yapılan her türlü nakdî ve aynî bağış ve yardımların tamamı.

d) Vakıflar Genel Müdürlüğünün idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar ile belediyeler dahil diğer kamu kurum ve kuruluşları adına kayıtlı olan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin; bakımı, onarımı, restore edilmesi ve yaşatılması amacıyla abide eserin kayıtlı olduğu kurum ve kuruluşlara yapılan bağış ve yardımların tamamı.

e) 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun kapsamında

yapılan sponsorluk harcamalarının; amatör spor dalları için tamamı, profesyonel spor dalları için %50'si.

2. Bağış ve yardımın nakden yapılmaması halinde bağışlanan veya yardımın konusunu teşkil eden mal veya hakkın maliyet bedeli veya mukayyet değeri, bu değer mevcut değilse Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre takdir komisyonlarınca tespit edilecek değeri esas alınır.

3. Bu maddenin uygulamasıyla ilgili usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Madde 30- 5422 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Maliye Bakanlığı, mükelleflerin, hukuki statülerini, faaliyet gösterdikleri alanları ve tasfiyeye giriş tarihindeki aktif büyüklüklerini dikkate almak suretiyle tasfiye işlemlerine yönelik inceleme yaptırmamaya yetkilidir.”

Madde 31- 5422 sayılı Kanunun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 41- Kurumlar vergisi, 22 nci maddede yazılı hallerde beyanname verme süresi içerisinde, 24 üncü maddede yazılı hallerde ise beyannamenin verileceği ayın yirmi altıncı günü akşamına kadar ödenir.”

Madde 32- 5422 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 33- Kurumların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2004 tarihine kadar; kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları ile yurt dışında bulunan iş yeri veya daimi temsilcisi aracılığı ile elde ettikleri kurum kazançları 30/06/2005 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olmak kaydıyla kurumlar vergisinden müstesnadır.”

Madde 33- 488 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun “II- Kararlar ve mazbatalar” başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasının sonuna aşağıdaki hüküm eklenmiş, “III-Ticari işlemlerde kullanılan kağıtlar” başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasına aşağıdaki (ı) bendi eklenmiş, “IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar” başlıklı bölümünün (1) numaralı fıkrasının (h) bendi ile (2) sayılı tablonun “IV-Ticari ve medeni işlemlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümünün (26) ve (30) numaralı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(Maliye Bakanlığı’nın veya Sayıştay’ın vizesine tabi ihale kararlarının vize edilmemesi durumunda ihale kararının hükmünden yararlanılmamış sayılır.)”

“ı) Gümrük idarelerine verilen özet beyan formları (2.800.000 TL.)”

“h) Kişiler tarafından resmi dairelere verilen belli parayı içeren makbuz ve ibra senetleri ile resmi daireler nam ve hesabına kişiler adına açılmış veya açılacak hesaplara nakledilmeyi veya emir ve havalelerine tediye temin eden kağıtlar (Binde 7,5)”

“(26) Kredi kartı üyelik sözleşmeleri.”

“(30) 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici kredisine ilişkin olarak düzenlenen sözleşmeler.”

Madde 34- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6 - 1/1/2004 tarihinden önce yapılan kadastro işlemlerinin yenilenmesi nedeniyle hesaplanan ancak, süresinde tahsil edilemeyen harçlar ile harç aslına bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar Devlet İstatistik Enstitüsünce her ay için belirlenen toptan eşya fiyat

endeksinin aylık oranları uygulanarak bulunacak tutarın bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi izleyen ikinci aydan başlamak üzere 6 ayda ve 6 eşit taksitte ödenmesi, dava açılmaması, açılan davalardan vazgeçilmesi şartıyla, bunların fer'ileri ile cezalarının tahsilinden vazgeçilir. Madde kapsamına giren alacakların maddenin yürürlük tarihinden önce ödenmiş olması halinde ödenmeyen kısım için bu hükümden yararlanılır ve ödenen kısımlar red ve iade edilmez. Madde hükmüne göre ödenen alacaklara maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra gecikme zammı tatbik edilmez.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin başvuru süresi ile usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

Madde 35- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 39 - 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu uyarınca Telekomünikasyon Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak veya bu Kurumdan ruhsat veya genel izin almak suretiyle telekomünikasyon alt yapısı kurup işleten veya telekomünikasyon hizmeti sunan işletmecilerin;

a) Her nevi mobil telekomünikasyon işletmeciliği kapsamındaki (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri %25,

b) Radyo ve televizyon yayınlarının uydu platformu ve kablo ortamından iletilmesine ilişkin hizmetleri %15,

c) (a) ve (b) bentleri kapsamına girmeyen diğer telekomünikasyon hizmetleri %15, oranında özel iletişim vergisine tabidir.

Bakanlar Kurulu, % 25 oranını % 10'a, % 15 oranlarını ise ayrı ayrı veya birlikte % 5'e kadar indirmeye ve bu oranları kanuni oranlarına kadar artırmaya yetkilidir.

Mobil telefon aboneliğinin ilk tesisinde (operatör değişiklikleri hariç) yirmi milyon lira ayrıca özel iletişim vergisi alınır. Bu tutar, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Hesaplanan tutarın yüzde beşini aşmayan kesirler dikkate alınmaz. Bakanlar Kurulu, bu şekilde tespit edilen tutarı % 50'sine kadar artırmaya veya yarısına kadar indirmeye yetkilidir.

Verginin mükellefi; birinci fıkrada sayılan telekomünikasyon hizmetlerini sunan işletmecilerdir. Verginin matrahı, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Bir aya ait özel iletişim vergisi, izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar beyan edilerek aynı süre içinde ödenir. Bu verginin beyan ve ödenmesine ilişkin olarak 47 ve 48 inci madde hükümleri uygulanmaz.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Telekomünikasyon işletmecilerinin; imtiyaz veya görev sözleşmeleri, ruhsatlar veya genel izinler uyarınca Hazineye ödeyecekleri payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Özel iletişim vergisi, düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir.

Bu vergi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider kaydedilmez ve hiçbir vergiden mahsup edilmez. Tahsil edilen vergiden, 2/2/1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27/6/1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmez.

Bu vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Madde 36- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 40- ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 40 - Aşağıda sayılan müşterek bahis ve şans oyunları, belirtilen tutar veya oranda şans oyunları vergisine tâbidir.

a) Spor-Toto, Skor-Toto, Süper-Toto, Spor-Loto, Gol 7 ve benzeri oyunlarda her bir kolon için 20.000 lira.

b) Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından şans oyunları ile ilgili olarak her ne ad altında olursa olsun tahsil edilen paralardan; İdare tarafından ödenen her türlü ikramiye, işletici payı, bayi komisyonu, İdare payı ve Savunma Sanayii Destekleme Fonu payı düşüldükten sonra kalan tutarın %100’ü.

c) At yarışlarında oynanan her bir bilet için 80.000 liradan az olmamak üzere bilet bedelinin %10’u.

d) Her türlü diğer müşterek bahislerde katılma bedelinin % 10’u.

Bakanlar Kurulu maktu tutarları on katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye, nispi hadleri kanuni oranın % 10’ una kadar azaltmaya ve kanuni oranına kadar artırmaya yetkilidir.

Verginin mükellefi (a), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen oyunlar için bunları tertipleyen kişi ve kuruluşlar, (b) bendinde belirtilen oyunlarda Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğüdür.

(a), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen oyunlarda şans oyunları vergisi, kolon ve bilet bedeliyle birlikte ödenir. Bu müşterek bahis ve talih oyunlarını tertipleyenler tarafından bir ay içinde tahsil edilen şans oyunları vergisi, izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar beyan edilerek aynı süre içinde ödenir.

(b) bendinde belirtilen oyunlarda vergilendirme dönemi takvim yılının birer aylık dönemleridir. Bu vergiye ilişkin beyanname, vergilendirme dönemini izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü’nün bağlı olduğu vergi dairesine verilir ve hesaplanan vergi aynı sürede ödenir.

Bu verginin beyan ve ödenmesine ilişkin olarak 47 ve 48 inci madde hükümleri uygulanmaz.

Şans oyunları vergisi, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider olarak kabul edilmez ve hiçbir vergiden mahsup edilmez. Tahsil edilen vergi üzerinden 2/2/1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27/6/1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmez.

Bu vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Madde 37- 9/4/2003 tarihli ve 4842 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4 - Bu Kanunun geçici birinci maddesi uyarınca mahsup ve iadeye konu olmayan fon paylarının 2003 yılı vergilendirme dönemlerine ilişkin 1/1/2004 tarihinden sonra verilen ve 31/12/2004 tarihinden önce sona eren özel hesap dönemlerine ilişkin olarak verilecek yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannameleri üzerinden hesaplanan gelir ve kurumlar vergisi tutarlarının %10’unu aşan kısmı beyannamenin verildiği döneme ilişkin kazancın tespitinde gider olarak dikkate alınır.

Ancak, birden fazla takvim yılına sirayet eden inşaat ve onarma işlerinden, kar veya zararı yukarıda belirtilen vergilendirme dönemlerinden sonra tespit edilerek beyan edileceklerle ilgili fon paylarının, bu işlere ilişkin kar veya zararın beyan edildiği yıllık beyanname üzerinden hesaplanan

gelir veya kurumlar vergisinin %10'unu aşan kısmı, beyannamenin verildiği dönemin kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınır.

Madde 38- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla süresi geçtiği halde ihracat taahhütleri kapatılmamış olan kredilere ilişkin, banka ve sigorta muameleleri vergisinin ve kaynak kullanımını destekleme fonu kesintisinin ödenmemiş olan asıllarının Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından, bankaların Bankalar Kanunu uyarınca "Zarar Niteliğindeki Krediler ve Diğer Alacaklar" (beşinci grup) kategorisinde bir alacağı olarak kabul edilmesi halinde, ilgili bankanın başvurusu üzerine ve bu vergi ve fon kesintisi asıllarının Kanunun yayımını izleyen üçüncü ay sonuna kadar ödenmesi şartıyla bu vergi ve fon kesintisine ilişkin vergi cezaları ile birikmiş gecikme zammı, gecikme faizi ve cezai faizler terkin edilir. Madde kapsamına giren alacakların maddenin yürürlük tarihinden önce ödenmiş olması halinde ödenmeyen kısım için bu hükümden yararlanılır ve ödenen kısımlar red ve iade edilmez.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin başvuru süresi ile usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Madde 39- 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye 33 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 33/A maddesi eklenmiştir.

"Vergi Konseyi

Madde 33/A - Vergi ve diğer mali yükümlülüklerle ilgili olarak araştırma ve çalışmalarını, toplumun çeşitli kesimleri ve gelir politikalarını belirleyen kurumlarla paylaşmak, uluslararası gelişmelerin ışığında ekonomiyle uyumlu, adil, etkin ve toplumsal uzlaşmaya dayalı çağdaş bir vergi sisteminin oluşturulmasına katkıda bulunmak ve vergi bilincinin gelişmesine yardımcı olmak amacıyla Vergi Konseyi kurulur. Vergi Konseyi bir danışma organıdır.

Vergi Konseyinin oluşumu, üyelerin seçimi ve görevlendirilmesi, görev süreleri ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

Vergi Konseyinin başkan ve üyelerinden; uhdesinde kamu görevi bulunanlara (2000), bulunmayanlara (3000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda ve ayda dört toplantıyı geçmemek üzere, her toplantı günü için damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaksızın Bakanlık bütçesinden huzur hakkı ödenir."

Madde 40- 8/6/1965 tarihli ve 625 sayılı Özel Eğitim Kurumları Kanununun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Eğitimle ilgili olarak bu Kanuna göre yapılacak yatırımlar, kalkınma plan ve programlarında uygun görülen teşvik araçlarından yararlandırılır. Kurum açma izni için gerekli diğer şartlar yönetmelik ile belirlenir."

Madde 41- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 8 inci maddesinin "c" bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Tescile bağlı araçların muayenelerini yaptırmak, muayene istasyonlarını denetlemek, 35 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında suç ve ceza tutanağı düzenlemek."

Madde 42- 2918 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Bu araçlar trafikten men edilir ve en yakın muayene istasyonuna gönderilirler."

"Muayene istasyonu açma yetkisi verilen gerçek ve tüzel kişiler, muayeneleri süresi içinde yaptırılmayan veya geç yaptırılan araçlara ilişkin bilgileri, şekli ve içeriği Maliye Bakanlığınca

belirlenecek bir tutanak ile en yakın trafik kuruluşuna bildirir. Trafik kuruluşuna iletilen tutanaklar hakkında bu Kanun hükümlerine göre işlem yapılır.”

Madde 43- 2918 sayılı Kanunun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 35- Araçların muayeneleri, yetki verilen gerçek veya tüzel kişilere ait muayene istasyonlarında yapılır. Yetki verilen gerçek veya tüzel kişiler, bu yetkilerini alt işleticilere aynı standartları sağlamak koşulu ile devredebilirler. Bu devir, yetki verilen gerçek ve tüzel kişilerin sorumluluklarını ortadan kaldırmaz. Bu istasyonların yönetmelikler doğrultusunda aranan nitelik ve şartlara uygunluğunun saptanması sonucunda işletme belgesi Ulaştırma Bakanlığı tarafından verilir.

Muayene istasyonlarınca; otobüs, kamyon, çekici ve tanker için 100 milyon lira, otomobil, minibüs, kamyonet, özel amaçlı taşıt, arazi taşıtı, römork ve yarı römork için 75 milyon lira, traktör (römorklu-römorksuz) motosiklet, motorlu bisiklet için 40 milyon lira muayene ücreti (katma değer vergisi hariç) alınır. Bu maddede sayılanların dışındaki araçların hangi gruba gireceği Ulaştırma Bakanlığınca belirlenir. Bu ücretler, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, her yıl sonunda o yıl için Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca tespit ve ilan olunan yeniden değerlendirme oranında artırılarak belirlenir. Bu suretle hesaplanan ücret tutarlarında 1.000.000 liranın altındaki tutarlar dikkate alınmaz. Muayene süresi geçirilen her ay için muayene ücreti, yetki verilen gerçek veya tüzelkişi yada alt işleticiler tarafından, %5 fazlası ile tahsil edilir. Ay kesirleri tam ay olarak hesap edilir. Bakanlar Kurulu muayene ücretlerini her 5 yılda bir %20’ye kadar arttırmaya veya eksiltmeye yetkilidir.

Yetki verilen gerçek veya tüzel kişilerce bir ay içinde muayene ücreti olarak doğrudan elde edilen hasılat ile yetki devrettikleri alt işleticilerce muayene ücreti olarak elde edilen hasılat tutarı toplamının (katma değer vergisi hariç) ilk 3 yıl %40’ı, sonraki 7 yıl %50’si, daha sonraki 10 yıl %60’ı ile %5 oranında fazla tahsil edilen tutarın tamamı Hazine payı olarak,, izleyen ayın 7 nci günü akşamına kadar, yetki verilen gerçek veya tüzel kişi tarafından, yıllık gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine şekli ve içeriği Maliye Bakanlığınca belirlenen bir bildirim ile birlikte ödenir.

Bu madde gereğince ödenmesi gereken Hazine payını süresinde ödemeyen ya da eksik ödeyen yetki verilen gerçek veya tüzel kişilerden, söz konusu tutarlar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ilgili vergi dairesince tahsil edilir. Muayene edilen araç sayısı ve muayene ücretinin eksik bildirilmesi veya hiç bildirilmemesi nedeniyle süresinde ödenmeyen Hazine payı, ödenmesi gerektiği tarihten itibaren aynı Kanunun 51 inci maddesine göre uygulanacak gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir. Ayrıca, eksik bildirilen veya hiç bildirilmeyen muayene ücretine ilişkin Hazine payının üç katı tutarında idari para cezası uygulanır. Söz konusu ceza tutarı ilgisine yapılacak tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. İdari para cezasına dava açılması tahsilatı durdurmaz.

Askeri araçlarla, raylı sistemle çalışan veya iş makinesi türünden araçların muayeneleri yönetmelikte belirlenen esaslara göre tescilini yapan kuruluşlarca yapılır.

Muayene istasyonlarında bulunacak makine, araç, gereç ile personelin nitelikleri, işletme, çalışma ve denetleme usulleri ve işletme belgesi ile diğer şartlar ve esaslar Ulaştırma Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

Ulaştırma Bakanlığı tarafından işletme belgesi ile yetki verildiği halde, yönetmelikte belirtilen işletme şartlarına uymayan ve muayeneleri gerektiği şekilde yapmayan gerçek ve tüzel kişilere ilk seferinde bu istasyon için 3 milyar TL para cezası ile 15 gün eksikliklerini düzeltme müddeti verilir. İkinci tekrarında aynı istasyon için 5 milyar TL para cezası ile 15 gün eksikliklerini düzeltme müddeti verilir. Bir yıl içerisinde üçüncü tekrarında 10 milyar TL para cezası verilir ve bu

istasyonun işletme belgesi iptal edilir. Bu para cezaları ilgisine tebliğ edildiği tarihten itibaren 15 gün içinde ödenir ve para cezasına dava açılması tahsilatı durdurmaz.”

Madde 44- 2918 sayılı Kanunun 115 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tahsilat derhal yapılmadığı takdirde para cezalarının, tutanağın tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenmesi gerekir. Bir ay içinde ödenmeyen cezalar üç katına çıkar.”

Madde 45- 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 18- Araç muayenesi ile ilgili olarak Karayolları Genel Müdürlüğünce verilen hizmet, yetkilendirilen gerçek veya tüzel kişilerce faaliyete geçirilinceye kadar devam eder. Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından yapılan muayeneler için 35 inci maddede belirtilen muayene ücreti ile bu ücretin genel katma değer vergisi oranı kadar fazlasından oluşan tutar, Teknik Muayene Harcı olarak vergi dairelerince tahsil edilir. Bu harç hakkında 492 sayılı Harçlar Kanunu hükümleri uygulanır.”

Madde 46- 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununa aşağıdaki mükerrer madde eklenmiştir.

“PTT İdaresince yapılan tahsilat

Mükerrer Madde 66 – 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 41 inci maddesine göre Maliye Bakanlığınca PTT İdaresi vasıtasıyla tahsiline izin verilen para cezalarından anılan Bakanlıkça belirlenecek olanlar, PTT İdaresince sayman mutemedi yetkisi aranılmaksızın görevlendirilecek memurlar tarafından düzenlenecek makbuz karşılığında da tahsil edilebilir. Tahsilatta, şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca belirlenen ve PTT idaresince bastırılan makbuzlar kullanılır. Bu makbuz karşılığında yapılan ödeme, selahiyetli ve mesul memura yapılan ödeme sayılır.

PTT İdaresince yapılan tahsilat, ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 10 günü geçmemek üzere Maliye Bakanlığınca belirlenecek sürelerde Maliye Bakanlığı Merkez Saymanlığı hesabına yatırılır. PTT İdaresince tahsil edilen tutarın Maliye Bakanlığınca belirlenecek orana isabet eden kısmı, tebligat giderleri ile İdarece yapılan diğer giderlere karşılık olmak üzere Merkez Saymanlığınca ödeneği beklenmeksizin anılan İdareye derhal ödenir. Bu hükmün uygulanmasında bu Kanunun 20 nci maddesi hükmü dikkate alınmaz.

PTT İdaresince tahsil edilen paralar süresinde Saymanlığa intikal ettirilmediği takdirde, 6183 sayılı Kanunun 41 inci maddesi hükümleri uygulanır. Bu durumda anılan maddede geçen “postane veya posta çek merkezi müdürleri” ibaresi “PTT İdaresinin tahsilatı aktarmakla görevlendirdiği Müdür ve/veya Başkanı” ifade eder.”

Madde 47- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (i) bendi eklenmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “(e) ve (f) bentlerine” ibaresi “(e), (f) ve (i) bentlerine” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın sonuna “(i) bendine göre satılan taşınmazlarla ilgili olarak yapılacak imar uygulaması sonucunda kamu hizmet alanlarına ayrılan yerler, bedelsiz ve müstakil parsel olarak Hazine adına resen tescil edilir.” cümlesi eklenmiştir.

“i) Konut amaçlı olarak kullanılmak üzere, düzenlenecek protokolle belediyelere,”

Madde 48- 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Alıcısı adına mülkiyet devri yapılmayan taşınmazlara ilişkin taksitli satışlarda, alıcı tarafından yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunda, tahsil edilen tutarlardan ihale sırasında alınan geçici teminata isabet eden tutar Hazineye irat kaydedilerek kalanı alıcıya aynen iade edilir.”

Madde 49- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ek Madde 1- Emek İnşaat ve İşletme Anonim Şirketi; Hazineye ait taşınmazlar için Maliye Bakanının, diğer taşınmazlar için ise ilgili Bakanın teklifi ve Başbakanın onayı ile uygun bulunan Hazineye ve kamu kurum ve kuruluşlarına ait taşınmazları, inşaat yapmak, varsa üzerindeki muhdesat ile birlikte satmak, sattırmak, üzerinde sınırlı ayni hak tesis edilmek, projeye dayalı kat karşılığı inşaat yapılmak, gayrimenkul satış vaadi ve arsa payı karşılığında hasılat paylaşımı esasına göre inşaat sözleşmesi yapmak suretiyle değerlendirmeye, bu değerlendirme işlemleri ile ilgili olmak üzere şirket veya gayrimenkul yatırım ortaklığı kurmaya, kurulmuş veya kurulacak şirket veya gayrimenkul yatırım ortaklıklarına ortak olmaya yetkilidir.

Değerlendirmeye konu edilen taşınmazların değerlendirilmesinden elde edilen bedelinin %5'ini geçmemek üzere hizmet karşılığı olarak Emek İnşaat ve İşletme Anonim Şirketi'ne yapılacak ödemeye esas oranı belirlemeye, Hazine taşınmazları için Maliye Bakanı, diğer taşınmazlar için ise taşınmazların maliki olan ilgili kamu kurum ve kuruluşları yetkilidir. Hizmet karşılığı, taşınmazların değerlendirilmesinden elde edilen bedelden ödenir. Hazineye ait taşınmazların bu kapsamda değerlendirilmesinde, bu Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrası uygulanmaz. Ancak, taşınmazların değerlendirilmesinden elde edilen gelirlerin tahsil edilen kısımlarından ilgili belediyeye %2, varsa büyükşehir belediyesine ise %1 oranında pay verilir.

Bu taşınmazlarla ilgili olarak imar mevzuatındaki kısıtlamalar ile plân ve parselasyon işlemlerindeki askı, ilân ve itirazlara dair sürelerle ilişkin hükümlere tâbi olmaksızın, her ölçekteki imar plânını yapmaya, yaptırmaya, değiştirmeye ve resen onaylamaya ve her türlü ruhsatı vermeye Bayındırlık ve İskan Bakanlığı yetkilidir. Plân hazırlama ve onaylama işlemleri Bayındırlık ve İskan Bakanlığının uygun görülen birimince, ruhsat ve plân uygulama işlemleri ise aynı Bakanlığın il teşkilatınca yerine getirilir. Kesinleşen plânlar ilgili belediyelere tebliğ edilir. Bu plânların uygulanması zorunludur.

Bu maddenin birinci ve ikinci fıkralarının uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazineye ait taşınmazlar için Maliye Bakanlığı, diğer taşınmazlar için ilgili kamu kurum ve kuruluşları, üçüncü fıkrasının uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ise Bayındırlık ve İskan Bakanlığı yetkilidir.”

Madde 50- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 6 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 29.1.2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendi kapsamındaki illerde; onaylı imar planlarında küçük sanayi sitesi olarak ayrılmış alanlarda bulunan Hazineye ait taşınmazlar, bu amaçla kurulmuş kooperatiflere, araziler için belirlenmiş 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilir. Bu yerlerin amacı dışında kullanılamayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulur.”

Madde 51- 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendi kapsamındaki illerde en az on kişilik istihdam öngören yatırımlara girişen gerçek veya tüzel kişilere; Hazineye, katma bütçeli kuruluşlara, belediyelere veya il özel idarelerine ait arazi veya arsaların mülkiyeti bedelsiz olarak devredilebilir. Üzerinde henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda

değerlendirilir. Ancak organize sanayi veya endüstri bölgelerinde yer alabilecek yatırımlar için bu bölgelerde tahsis edilecek boş parsel bulunmaması şartı aranır. Devre konu taşınmaz üzerindeki kamuya ait bina ve müstemilatın devir tarihindeki bedeli, devir tarihini izleyen ikinci yılın sonundan başlayarak iki yıl içinde altışar aylık dönemler itibarıyla eşit taksitler halinde tahsil edilir. Bu bedel, 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca binalar için arsa payı hariç hesaplanan vergi değeridir.”

Madde 52- 5084 sayılı Kanunun 7 nci maddesine aşağıdaki (h) bendi eklenmiştir.

“h) Bu Kanunun yayımını izleyen iki yıl içerisinde tamamlanan yeni yatırımlarda, 3, 4 ve 6 ncı maddelerde yer alan destek ve teşvikler, bu maddelerde yer alan sürelerle bakılmaksızın yatırımın tamamlandığı tarihi izleyen beş yıl süresince uygulanır.”

Madde 53- 7/3/1954 tarihli ve 6326 sayılı Petrol Kanununun 116 ncı maddesinin üçüncü fıkrası gereğince yapılan transferler nedeniyle, 1995, 1996 ve 1997 Mali Yılları Bütçe Kanunlarında yer alan “6326 Sayılı Petrol Kanunu Gereğince Ödenecek Kur Farkları” ve “Petrol Arama ve Petrolle ilgili Faaliyetleri Düzenleme Fonuna Ait Hizmetler” harcama kalemlerinden 1995, 1996 ve 1997 yıllarında yapılan kur farkı ödemeleri ilgililer adına kişi borçları hesabına alınarak terkin edilmiş sayılır.

Madde 54- 29/7/2003 tarihli ve 4958 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun 19 uncu maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) fıkrasına (9) numaralı alt bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki alt bent eklenmiş ve (10) numaralı alt bendin numarası (11) olarak değiştirilmiştir.

“10) 22.5.2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun diğer maddelerine göre tahsil olunan para cezaları,”

Madde 55- 8/1/1943 tarihli ve Maliye Vekaleti Baş Hukuk Müşavirliğinin ve Muhakemat Umum Müdürlüğünün Vazifelerine, Devlet Davalarının Takibi Usullerine ve Merkez ve Vilayetler Kadrolarında Bazı Değişiklikler Yapılmasına Dair 4353 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

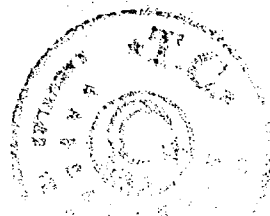
“Milletlerarası yargı organlarında Devletin taraf olduğu davalar ile milletlerarası tahkim yoluyla çözümlenmesi öngörülen ve Hazine avukatlarınca takibine imkan bulunamayan uyuşmazlıklarla ilgili davalarda da; Devleti ve genel bütçeli daireleri temsil etmek ve savunmak üzere, Türk ve yabancı uyruklu avukatlardan ya da avukatlık ortaklıklarından ilgili idarelerce 4734 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (h) bendi hükmüne göre hizmet satın alınabilir.”

Madde 56- 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununun 20'nci maddesine üçüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğünün mülkiyetinde bulunan ve doğrudan hizmetleriyle ilgili olmayan gayrimenkulleri ile iştirak payları, aşağıdaki usul ve esaslara göre satılabilir. Sandığa ait gayrimenkuller ile iştirak paylarından hangilerinin satılacağına Sandık Yönetim Kurulunca karar verilir.

Değer tespiti, değer tespit komisyonu tarafından uluslararası kabul görmüş olan yöntemlerden bir veya bir kaçının kullanılması suretiyle yapılır. Değer tespiti gerekli görüldüğünde uzman kuruluşlara yaptırılabilir.

Değer Tespit Komisyonu; Sandık Yönetim Kurulunun belirleyeceği bir genel müdür yardımcısı başkanlığında, inşaat ve emlak dairesi başkanı, bu dairede görevli bir şube müdürü, idari işler dairesi başkanı, muhasebe ve mali işler dairesi başkanı olmak üzere beş üyeden oluşur.

Komisyonunda aynı sayıda yedek üye görevlendirilir. Komisyon üye tam sayısı ile toplanır, salt çoğunlukla karar verir.

İhale Komisyonu; Sandık yönetim kurulu kararı ile Sandık Genel Müdürü veya genel müdür yardımcısının başkanlığında, inşaat ve emlak dairesi başkanı, idari işler dairesi başkanı, muhasebe ve mali işler dairesi başkanı ile I. hukuk müşaviri olmak üzere beş üyeden oluşur. Komisyonunda aynı sayıda yedek üye görevlendirilir. Komisyon üye tam sayısı ile toplanır, salt çoğunlukla karar verir. Sandığa ait gayrimenkullerin satışına ilişkin ihaleler, 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yer alan kapalı teklif, pazarlık veya açık artırma usullerinden biri uygulanmak suretiyle yapılır. Bu usullerden hangisinin uygulanacağına gayrimenkullerin nitelikleri ve özellikleri dikkate alınarak Sandık Yönetim Kurulunca karar verilir. Sandığa ait iştirak paylarının satışında 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yer alan pazarlık usulü uygulanır. İhale sonuçları Sandık Yönetim Kurulunca onaylanmak suretiyle kesinleşir.

Ancak, Sandığa ait olup Sandık Yönetim Kurulunca belirlenecek gayrimenkul ve iştirak paylarının satışı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından gerçekleştirilmek üzere Özelleştirme İdaresi Başkanlığına bildirilebilir. Bu durumda ilgili gayrimenkul veya iştirak payı özelleştirme programına alınmak üzere Özelleştirme Yüksek Kuruluna sunulur. Özelleştirme Yüksek Kurulunun kararı üzerine satış işlemleri 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde gerçekleştirilir. Satış gelirleri Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan giderler düşüldükten sonra Sandığa aktarılır. Satılmak üzere özelleştirme programına alınan Sandığa ait gayrimenkul ve iştirak paylarının mülkiyeti ve statüsü aynen devam eder.”

Madde 57- 1) 213 sayılı Kanunun;

a) 204 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Banka, banker ve sigorta şirketleri” ibaresi “Banka (vergi kanunları uygulamasında özel belirleme yapılmadığı sürece, özel finans kurumları banka olarak addolunur), banker ve sigorta şirketleri”,

b) Mükerrer 315 inci maddesinin ikinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan “amortisman oranı normal amortisman oranının iki katıdır.” ibaresi “amortisman oranı %50’yi geçmemek üzere normal amortisman oranının iki katıdır.”,

2) 3065 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin 3 numaralı fıkrasının (d) bendinde yer alan “Hazinece yapılan taşınmaz mal satışları hariç müzayede mahallerinde” ibaresi “Müzayede mahallerinde”,

3) 193 sayılı Kanunun;

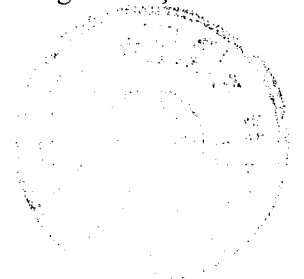
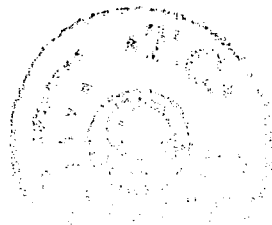
a) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (12) numaralı bendinde yer alan “2089 sayılı Çırak, Kalfa ve Ustalık Kanununa tabi çırakların” ibaresi “ 3308 sayılı Çıraklık ve Mesleki Eğitim Kanununa tabi çırakların”,

b) 42 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Mart ayı sonuna kadar” ibaresi “Mart ayının onbeşinci günü akşamına kadar”,

4) 488 sayılı Kanunun;

a) 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “belgeleri ifade eder.” ibaresi “belgeler ile elektronik imza kullanılmak suretiyle manyetik ortamda ve elektronik veri şeklinde oluşturulan belgeleri ifade eder.”,

b) 23 üncü maddesinde yer alan “aynı süre içinde yatırılır.” ibaresi “26 ncı günü akşamına kadar yatırılır.”,

c) Mükerrer 30 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Bakanlar Kurulu, Sermaye Piyasası Kanununun" ibaresi "Bakanlar Kurulu, elektronik ortamda gönderilenler ile Sermaye Piyasası Kanununun", "damga vergisi nispetini "0" sifıra kadar indirmeye," ibaresi "damga vergisi nispetini ibraz yerleri itibarıyla "0" sifıra kadar indirmeye,"

d) Ekli (1) sayılı tablosunun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasında yer alan "2. Beyannameler:" ibaresi "2. Beyannameler (Bu beyannamelerin sadece bir nüshası vergiye tabidir.):",

e) Ekli (1) sayılı tablosunun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasının (b) bendinin (5) numaralı alt bendinde yer alan "Diğerleri" ibaresi "Diğer vergi beyannameleri",

5) 492 sayılı Kanunun;

a) 88 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "gazete muhabirliği yapanlar" ibaresi "basın ve yayın kuruluşları için muhabirlik yapanlar",

b) Ekli (8) sayılı tarifesinin "VI- Meslek erbabına verilecek tezkere, vesika ve ruhsatnamelerden alınacak harçlar" başlıklı bölümünün (15) numaralı fıkrasının; (a) bendinde yer alan "110.000.000 TL." ibaresi "55.000.000 TL.", (b) bendinde yer alan "120.000.000 TL." ibaresi "60.000.000 TL.",

6) 25/2/2003 tarihli 4811 sayılı Vergi Barışı Kanununun 18 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasında yer alan "her ay için ayrı ayrı %10 fazlası ile" ibaresi "her ay için ayrı ayrı %5 fazlası ile",

7) 18/2/1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (d) fıkrasında yer alan "Taşıtlarla ilgili fenni muayene komisyonları," ibaresi "Taşıtlarla ilgili fenni muayene komisyonları, fenni muayene yapma yetkisi verilen gerçek ve tüzel kişiler",

8) 2918 sayılı Kanunun;

a) 7 nci maddesinin (j) bendinde yer alan "Tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak ve bu Kanunun 13,14,16,17,18,35,47/a ve 65. maddeleri" ibaresi "Bu Kanunun 13,14,16,17,18,47/a ve 65 inci maddeleri",

b) 114 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan "ilgili mal sandığına" ibaresi "Maliye Bakanlığınca belirlenecek birime veya kuruma",

c) 116 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "ödemesi için tebligat yapılır ve " ibaresi "ödemesi için posta yoluyla tebligat yapılır, bu şekilde tebliğ edilemeyen tutanaklar ilgili tahsil dairesinin ilan asmaya mahsus yerinde liste halinde ilan edilir, ilan tarihini takip eden otuzuncu gün tebligat yapılmış sayılır ve ",

9) 4706 sayılı Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan "Hazineye ait taşınmazlar, plan kararlarına uyulmak kaydıyla;" ibaresi "Hazineye ait taşınmazlar;", "üzerinde en az yirmibeşmilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az yüz kişi istihdam sağlayacak sınai yatırım yapacaklara," ibaresi "üzerinde en az onmilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az elli kişi istihdam sağlayacak yatırım yapacaklara",

b) 5 inci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "Belediye ve mücavir alan sınırları içinde olup Bakanlıkça tespit edilen alanlarda bulunan," ibaresi "Belediye ve mücavir alan sınırları içinde olup, Bakanlıkça tespit edilen",

c) 5 inci maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “Bu taşınmazların öncelikle imar planları ve imar uygulaması yapılır.” ibaresi “Bu taşınmazlardan gerekli olanlar için öncelikle imar planları veya imar uygulaması yapılır.”,

d) 7 nci maddesinin 6 ncı fıkrasında yer alan “28.7.1981 tarihli ve 2499 sayılı Kanuna tabi ekspertiz şirketlerine değer tespit ettirilebilir.” ibaresi “28.7.1981 tarihli ve 2499 sayılı Kanuna tabi ekspertiz şirketlerine, rayiç bedel tespit ettirilebilir; bu durumda, ekspertiz şirketleri ile Maliye Bakanlığı merkez denetim elemanlarınca tespit edilen rayiç bedel, tahmin edilen bedel olarak dikkate alınır.”,

e) 7/B maddesinde yer alan “imar planlarına uygun olarak konut yapılmak amacıyla” ibaresi “konut yapılmak amacıyla”,

10) 16/2/1995 tarihli ve 4070 sayılı Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun;

a) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “kalan borcunu bu Kanunun 10 uncu maddesine göre ödeyeceğini taahhüt eder” ibaresi “kalan borcunu ödeyeceğini taahhüt eder”,

b) 11 inci maddesinin (k) bendinde yer alan “uygulama alanı ilan edilen yerlerde,” ibaresi “uygulama alanı ilan edilen yerlerde, uygulayıcı kuruluşça uygun görülmeyen taşınmazlarda,”

11) 29/4/1969 tarihli ve 1164 sayılı Kanuna 31/7/2003 tarihli ve 4966 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile eklenen ek 4 üncü maddede yer alan “Arsa Ofisi Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakan ve Maliye Bakanının müşterek teklifi ve Başbakanın onayıyla belirlenen Hazineye ait arsa ve arazilerin mülkiyeti” ibaresi “Arsa Ofisi Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakan ve Maliye Bakanının müşterek teklifi ve Başbakanın onayı ile belirlenen arsa üretim alanlarında bulunan Hazineye ait arsa ve araziler ile Hazine adına tescil edilecek arsa ve arazilerin mülkiyeti”, “yerler aynı şartlarla Hazineye iade edilir.” ibaresi “yerler ile Maliye Bakanlığınca değişik ihtiyaçlarla talep edilen taşınmazlar bedelsiz olarak Hazineye iade edilir.”,

12) 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 4 üncü maddesinin 7 nci fıkrasında yer alan “492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değerleri” ibaresi “29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendi kapsamındaki illerde bedelsiz devredilebilir, diğer illerde ise 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değerleri,”

13) 28/1/2004 tarihli ve 5083 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletin Para Birimi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin; madde başlığında yer alan “değişim oranı” ibaresi “değişim oranı ve Yeni Kuruşa tamamlama”; ikinci fıkrasında yer alan “Yeni Türk Lirası cinsinden yapılan işlemlerde yarım Yeni Kuruşun üzerindeki değerler” ibaresi “Türk Lirası değerlerin Yeni Türk Lirasına dönüşüm işlemlerinin ve Yeni Türk Lirası cinsinden yapılan işlemlerin sonuçlarında ve ödeme aşamalarında yarım Yeni Kuruş ve üzerindeki değerler”; “yarım Yeni Kuruş ve altındaki değerler dikkate alınmaz.” ibaresi “yarım Yeni Kuruşun altındaki değerler dikkate alınmaz.”,

14) 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 ve 14 üncü maddelerinin birinci fıkralarında yer alan “kiraya verilmemek şartıyla” ibareleri “kiraya verilmemek (24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanun kapsamında yapılan işletme hakkı devirleri hariç) şartıyla”,

şeklinde değiştirilmiştir.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

Madde 58 - 1) 213 sayılı Kanunun;

a) Mükerrer 298 inci maddesinin (A) fıkrasının (4) numaralı bendinin son paragrafı,

- b) 353 üncü maddesinin (5) numaralı bendi,
c) Mükerrer 354 üncü maddesi,
2) 3065 sayılı Kanunun 32 nci maddesinin ikinci fıkrası,
3) 488 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" bölümünün (2) numaralı fıkrasının sonuna 5035 sayılı Kanunla eklenen hüküm,
4) 492 sayılı Kanuna bağlı (9) sayılı tarifenin Trafik Harçları bölümünde yer alan "V-Teknik Muayene Harçları" bölümü,
yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1- 1/1/2004 tarihinden önce faaliyete geçen özel kreşler, anaokulları ve meslek teknik okulları ile kalkınmada öncelikli yörelerde açılan özel okullarla ilgili olarak, 8/6/1965 tarihli ve 625 sayılı Özel Eğitim Kurumları Kanununun 3 üncü maddesinin bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükmü uygulanır. Bu işletmelerden elde edilen kazançlar hakkında Gelir Vergisi Kanununun 20 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bent hükümleri uygulanmaz.

Geçici Madde 2- 24/12/2003 tarihli ve 5027 sayılı 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununun 36 ncı maddesi gereğince, Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin aylık gayrisafi hasılatı üzerinden alınmakta olan %15'lik payın hesabında, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesi uyarınca özel iletişim vergisine tabi tutulan hizmetlerden elde edilen gelirler dikkate alınmaz.

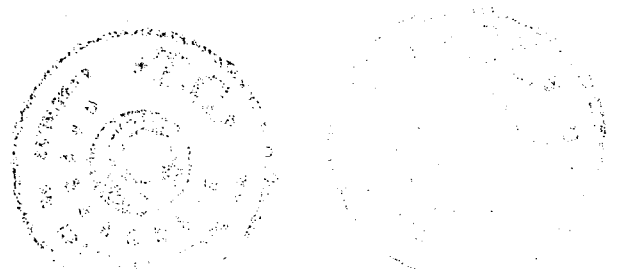
Geçici Madde 3- 1/1/2005 tarihinden önce tebliğ edilen trafik ceza tutanaklarına 2918 sayılı Kanunun bu Kanunla değişmeden önceki 115 inci maddesi hükmü uygulanır.

Geçici Madde 4- İlgili trafik sicilinde adlarına kayıt ve tescilli bulunan motorlu kara taşıtlarını; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde ilgili trafik tescil kuruluşları tarafından Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 39 uncu maddesi hükümleri gereğince kayıt ve tescilleri silinmek ve hurdaya çıkarılmak şartıyla il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim eden gerçek ve tüzel kişilerin, tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezaları terkin edilir. Bu madde hükmünden yararlananlar, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun geçici 3 üncü maddesi hükmünden yararlanamazlar. İl özel idarelerinin, bu kapsamda teslim edilen taşıtların satışından elde ettikleri kazançları ile bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye ve İçişleri Bakanlığınca belirlenir.

Geçici Madde 5- İzmir'de gerçekleştirilecek olan 23 üncü Üniversitelerarası Olimpiyat Oyunlarının düzenlenmesi işini üstlenen Organizasyon Komitesinin, bu organizasyon kapsamındaki faaliyetlerden elde ettiği kazançlar kurumlar vergisinden, bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar, katma değer vergisi hariç her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır.

Geçici Madde 6- 4811 sayılı Vergi Barışı Kanununun 18 inci maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca, 1/1/2004 tarihinden bu Kanunun yayımlandığı tarihe kadar geçen süre için aylık %10 uygulanarak tahsil edilen zamlar, aylık % 5 olarak düzeltilir ve fazla tahsil edilen tutarlar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 23 üncü maddesine göre red ve iade edilir.

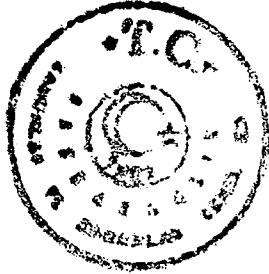
Geçici Madde 7- 1. Mükelleflerin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yaptıkları araştırma geliştirme harcamaları hakkında, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 89 uncu maddesinin (2) numaralı bendinin altıncı ve yedinci alt bentleri ile 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun bu Kanunla değiştirilmeden önceki 14 üncü maddesinin (6) numaralı bendi hükümleri uygulanır.

2. 2004 yılına ilişkin olarak bu Kanunun yayımından önce verilen geçici vergi beyannamelerinde bu Kanunla yapılan değişiklikler nedeniyle herhangi bir düzeltme yapılmaz.

Geçici Madde 8- Kamu hizmetlerini veya personelinin desteklemek üzere kurulmuş olup, 22.01.2004 tarihli ve 5072 sayılı Dernek ve Vakıfların Kamu Kurum ve Kuruluşları ile İlişkilerine Dair Kanun uyarınca, bu faaliyetlerine son vermesi gereken dernek ve vakıfların, Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamında takip ve tahsil işlemleri yürütülen borçlarından; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ait olanlar ile vade tarihi bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bulunanlardan, dernek veya vakfın mal varlığından tahsil edilemeyen veya edilemeyeceği anlaşılan kısmı terkin edilir.

Bu hüküm, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ilişkin olarak söz konusu dernek ve vakıflar adına tarh ve tahakkuk ettirilecek olan amme alacakları ile ödeme süresi bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla geçmemiş olan amme alacakları için de uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir

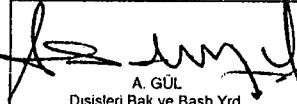
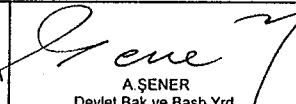
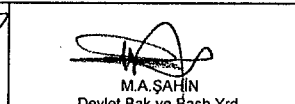
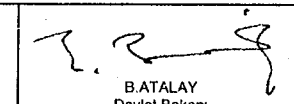
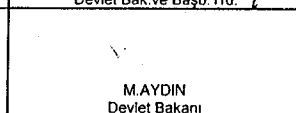
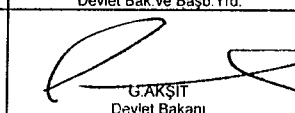
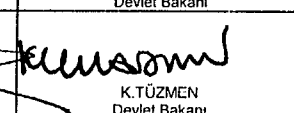
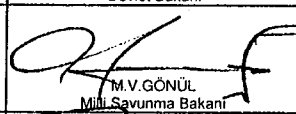
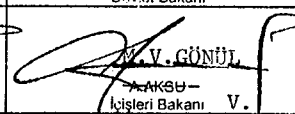
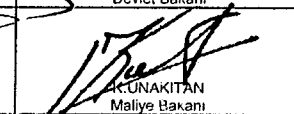
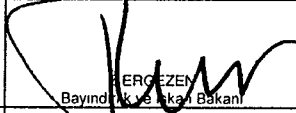
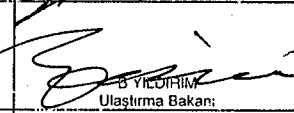
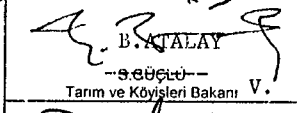
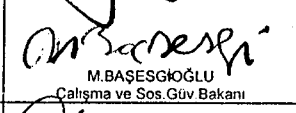
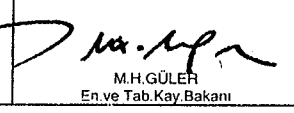
T/ 695

Madde 59 - Bu Kanunun;

1. 17 nci maddesi 1/12/2003 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 2. 11 inci maddesiyle Vergi Usul Kanununun geçici 25 inci maddesinde yapılan değişiklikler 31/12/2003 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 3. 9, 18, 25 ve 40 ncı maddeleri, 57 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) bendi, (5) numaralı fıkrasının (b) bendi ile (6) ve (14) numaralı fıkraları, 58 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi ile (2) numaralı fıkrası, 14 üncü maddesiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (b) ve (c) bentlerinde yapılan değişiklikler, 15 inci maddesiyle aynı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (ı) bendinde yapılan değişiklik ve aynı fıkraya eklenen (o) bendi hükmü, 27 nci maddesiyle Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesine eklenen (8) numaralı bent 1/1/2004 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 4. 19 uncu maddesiyle Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 19 uncu maddesinde yapılan değişiklik 1/6/2004 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 5. 10, 22, 23 ve 24 üncü maddeleri yayımını izleyen üçüncü günde,
 6. 16, 35, geçici 2 ve geçici 4 üncü maddeleri ile 57 nci maddesinin (2) numaralı fıkrası, 14 üncü maddesiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesine eklenen (e) ve (f) bentleri ve 15 inci maddesiyle aynı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (g) bendinde yapılan değişiklik ve aynı fıkraya eklenen (p) bendi yayımını izleyen aybaşında,
 7. 41, 42, 43, 44 ve 45 inci maddeleri, 57 nci maddesinin (8) numaralı fıkrasının (a) bendi ve (13) numaralı fıkrası, 58 inci maddesinin (4) numaralı fıkrası, 27 nci maddesiyle Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen (9), (10) ve (11) numaralı bent hükümleri ile aynı maddeye eklenen fıkralar 1/1/2005 tarihinde,
 8. 15 inci maddesiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (f) bendinde yapılan değişiklik ve 36 ncı maddesi Millî Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün şans oyunlarına ilişkin işletme hakkını devrettiği işletici firmanın sözleşme ile belirlenen şans oyunlarını fiilen oynatmaya başladığı tarihte,
 9. Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

Madde 60- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M.A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı	 U. AKŞİT Devlet Bakanı	 K. TÖZMEN Devlet Bakanı
 C. ÇİÇEK Adalet Bakanı	 M.V. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 M.V. GÖNÜL İçişleri Bakanı	 A. UNAKITAN Maliye Bakanı
 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 B. ERGEZEN Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 B. ATALAY Tarım ve Köylüleri Bakanı	 M. BAŞEĞİOĞLU Çalışma ve Sos. G. Güvenliği Bakanı	 A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M.H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. MUMCU Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-897

895